

گی دو موپاسان

ههولین بهفر

و

چه‌ند چیرۆکیکی دی

و: حه‌مه که‌ریم عارف

پڙست

- ۱ - پييرو
- ۲ - باوڪي سيمون
- ۳ - له مه زارادا
- ۴ - يه كه مين به فر
- ۵ - ڪيشه يه ڪي خيزاني
- ۶ - گه رانه
- ۷ - پوڙ
- ۸ - ئيشڪي جه نازه
- ۹ - كه له بابي جه ننگه لي
- ۱۰ - ڪوڪولي
- ۱۱ - به سه رهاتي ڦالتر شناس
- ۱۲ - وهرزي به هار

بیرۆ

خا لوفیفر ئافره‌تیکی گوندیی بیوه‌ژن بوو، یه‌کیک بوو له‌و ژنه‌ نیمچه جووتیارانه‌ی که کلاو و جلکی رازاوه و به بریق و باقی له‌به‌ر ده‌کرد. که‌سیکی زۆر بلێ و فشه‌که‌ر بوو. له‌ به‌رده‌م خه‌لکیدا خۆی گه‌وره‌ ده‌نواند، بایه‌خی به‌ رواله‌تی خۆی ده‌داو حه‌قیقه‌تی خۆی له‌ ژیر په‌رده‌ی رواله‌تبا‌زی پر بریق و باقا ده‌شارده‌وه، وه‌کو چۆن ده‌سته سووره‌کانی له‌ ناو ده‌ستکیشی ئاوریشمی بی‌ه‌نگا ده‌شارده‌وه.

کاره‌که‌ریکی دیه‌اتی زۆر ساده‌ و ساویلکه‌ی به‌ نیوی رۆز هه‌بوو، ئەم دوو ئافره‌ته‌ له‌ گه‌ره‌کی " کو " له‌ نورماندی، له‌ خانوویه‌کی بچووکي په‌نجه‌ره‌ که‌سکا ده‌ژیان.

باخچه‌یه‌کی بچووکیان له‌به‌رده‌م ماله‌که‌یاندا هه‌بوو که‌ هه‌ندیک سه‌وزه‌واتیان تیا رواندبوو، شه‌ویک ده‌ دوا‌زده‌ سه‌لک پی‌قاز له‌م باخچه‌یه‌ هاته‌ دزین.

رۆز، که‌ به‌م دزییه‌ی زانی به‌ هه‌له‌داوان چو و خانمی ئاگادارکرده‌وه، ئه‌ویش به‌ خۆی و ته‌نوره‌یه‌کی سوفه‌وه‌ هاته‌ خواره‌وه. هه‌له‌به‌ته‌ خه‌به‌ریکی زۆر ناخۆشبوو. دزی له‌ خا لوفیفر کرابوو، دزی لیکرابوو! مانای وابوو دز له‌ ده‌قه‌ره‌که‌دا په‌یدا بووبوو، ئەگه‌ری ئه‌وه‌ هه‌بوو دووباره‌ بیته‌وه.

جووته‌ ژن، به‌ ترسه‌وه‌ که‌وتنه‌ تا‌قیبی شوین پی‌یه‌کان. باسیان ده‌کرد، مه‌زه‌نده‌یان لیده‌دا: " ته‌مه‌شاکه‌ن لی‌ره‌وه‌ رۆیشتون، پنیان ناوه‌ته‌ سه‌ر دیواره‌که‌، خۆیان هه‌لداوه‌ته‌ ناو باخچه‌که‌وه‌.

ترسیان له‌ ئاینده‌ بوو. ئیدی چۆن به‌ بیخه‌م بخه‌ون؟

خه‌به‌ری دزییه‌که‌ له‌ هه‌موو شوینیکا بلا‌بووه‌وه. ده‌ر و دراوسی خه‌بوونه‌وه، که‌وتنه‌ گه‌نگه‌شه‌ و باسان، له‌ دزییه‌که‌ دلنیا بوون، جووته‌ ژن، خه‌به‌ره‌که‌یان له‌ سیری تا پیازی بۆ هه‌ر که‌سیک تازه‌ هاتبا ده‌گه‌رپایه‌وه.

جووتیاریکی دراوسنیان پی‌شیا‌زی بۆ کردن: " هه‌قه‌ سه‌گیک رابگرن "

پی‌شیا‌زو ئامۆژگارییه‌کی به‌جی بوو، هه‌ق بوو سه‌گیک رابگرن، به‌لای که‌مه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئاگاداریان بکاته‌وه. سه‌گی گه‌وره‌ نا، چ پی‌ویستیان به‌ سه‌گی گه‌وره‌ بوو! به‌رگه‌ی خورد و خوراکیان نه‌ده‌گرت، بۆیان به‌خه‌یو نه‌ده‌کرا، ده‌یخستنه‌ سه‌ر ساجی عه‌لی. سه‌گیکی بچووکیان به‌س بوو، سه‌گیک که‌ جارجار وه‌رپیا.

پاش ئه‌وه‌ی هه‌مووان رۆیشتن، خا لوفیفر، ماوه‌یه‌کی زۆر بی‌ری له‌ راگرتنی سه‌گ کرده‌وه. به‌ده‌م شه‌ن و که‌وکردنی مه‌سه‌له‌که‌وه، هه‌زار ویه‌ک ئیراد و ته‌گه‌ره‌ی هات به‌ بی‌را، که‌ به‌ خه‌یال ئه‌وه‌ی دینایه‌ به‌رچاوی خۆی که‌ کاسه‌یه‌کی پر له‌ گوشتی ده‌خسته‌ به‌رده‌م سه‌گه‌که‌ به‌ جارێ پردی لیده‌پسا، ترسی لیده‌نیشت. چونکه‌ له‌و ژنه‌ دیه‌اتیه‌ رژد و چروکانه‌ بوو که‌ هه‌میشه‌، چه‌ند قرووشیک له‌ گیرفانیان ده‌نه‌ن، تا بۆ خۆنواندن و به‌ به‌رچاوی خه‌لکییه‌وه‌ بیده‌ن به‌ هه‌ژاران یان رۆژانی یه‌ک شه‌مموان له‌ کلێسادا بیخه‌نه‌ کاسه‌ی پیتاکانه‌وه‌.

رۆز، که‌ ئافره‌تیکی ئاژه‌لدۆست بوو، هه‌نجه‌تی خۆی بۆ ئەم کاره‌ هه‌بوو و به‌ په‌ندی دا‌کوکی له‌ بۆچوون و هه‌نجه‌ته‌کانی خۆی ده‌کرد. ئەنجام گه‌یینه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ سه‌گیک رابگرن، سه‌گیکی زۆر بچووک. که‌وتنه‌

تاقیب و سؤراغ. تهنیا سهگی گهوره دهست دهکوت، لهو سهگه زور خورانهی که به هموو کهس به خیو ناکرین. " رولفیل"ی بهقال، سهگیکی زور بچووی ههبوو، بهلام ههقی به خیتوکردنهکهی، داوای دوو فرانکی دهکرد. خا لوفیفر گوتی ئامادهیه خورد و خوراکي سهگیکی بچووک بدات، بهلام ئاماده نییه بیکریت.

نانهواکهی گهپهک که به حال و حیکایهتهکهی زانی بوو، بهیانیهک به عهربهبانهکهی خوی سهگیکی چکولهی زهردباوی سهیری هینا که تهقریبهن لاقی نهبوو، جهستهی وهکو تیمساح و کهللهی وهکو ریوی بوو، کلکی وهکو پهپر وله شیوهی شهپیوریکی گهورهدا بوو که به ئهاندازهی هموو لهشی دهبوو. ئهमे هی یهکیک له مشتهرییهکانی نانهواکه بوو دهیویست له کۆل خوی بکاتهوه. ئهه حیوانه ناحهزه خوراییه قیزهونه، بهلای خا لوفیفرهوه زور جوان بوو. رۆز له باوهشی گرت، ماچی کرد و پرسى ناوی چیهه. نانهواکه بهرسقى دایهوه: " پیرو "

پیرویان له کۆنه سهندوقیکی سابوونان نا، ههوهلجار ئاویان دایه، ئاوهکهی خواردهوه، پاشان تۆزی نانیا دایه، خواردی. خا لوفیفر نیگهرا ن بوو و بیریکی به میشکا هات وگوتی: " که راهات ومالی بوو، بهرهللای دهکین، ئیدی دهروات و دهگهپیتهوه وبوخوی خواردن پهیدا دهکات. "

به راستیش بهرهللایان کرد. بهلام ئهमे له برسیتی رزگاری نهکرد. ههلبهته دهبی ئهوهش بگوتری تهنیا وهختیک دهوهپی که برسی بوايه وداوای بهشه خواردنی خوی دهکرد، ئهوکاتانه زوریش به جۆشهوه دهوهپی.

هموو کهسیک دهیتوانی به ئاسانی خوی به باخچهکهدا بکات. پیرو به پیرییهوه دهچوو و کلکه سووتی بو دهکرد و فزهی لیوه نهدههات.

ویپای ئهوهش خالوفیفر بهرهبهره دهگهله ئهه حیوانهدا راهات. تهنانهت ههنديجار مداراشی دهکرد. ناوبهناو بهدهستی خوی پارووه نانیکی له گوشتاوهکهی خوی وهردهداو دهیدا به سهگهکه. بهلام به هیچ جوری بیری لهو باجه نهکردبووهوه که دهبوايه له سهه ئهه سهگه بیدات. رۆژیک له سهه ئهه سهگه نهگهته که نهش دهوهپی، داوای ههشت فرانکیان لیکرد: " ههشت فرانک خانم گیان، بهلی ههشت فرانک! " خهریک بوو له حهیفان ببوریتهوه!

ئیدی جووته ژن یهکسهه بریاریان دا پیرو، له کۆل خویان بکهنهوه. بهلام کهس نهیدهویست، نهک ههه له گهپهکی خویان، بهلکو له ههوت گهپهک هیوهتریش کهس ئاماده نهبوو وهری بگریت. که هیچ چاریکیان نهما، ناچاربوون گلهجانی دهرخوارد بدن " گلهجان: تیکهلهیهکه له قسل وگله سوور ولم، له دروستکردنی چیمهنتو، قیر وزفت وسوالهت وسیرامیکا بهکار دیت، ئهمه زاراوهیهکه بو رزگاربوون لهو سهگانه بهکار دی که کهس رایان ناگریت. " وئهمه چارههنووسی ئهه سهگانه بوو که دهخوازرا له کۆل بکریتهوه.

له ناوهندی دهشتیکی بهریندا، که پریک دیار بوو، ئه مه دهر وازهی گلکه ندیک بوو، خه لکی گله سووریان لیده ردینا. گلکه نده که (کانی گلی سیرامیک) بیریکی پان و قول بوو، قولییه که یی ده گه ییه بیست مه تر، چه ندین پار هوی لیده بووه و هه رییه که یان بو لایه کی گلکه نده که ده رۆیی.

خه لکی سالی جاریک له وهرزی چاککردنی زهوی وزاری کشتوکالییدا ده چنه ئه م گلکه نده وه و گل دهر ده هین و ده یکه ن به زهوی وزاره کانیانه وه. له وهرز و وه خته کانی دیدا، وه کو گورستانی سه گانی مه حکوم به ترۆ کردن به کار ده هات. زور به ی کات که یه کیک به لای ئه م بیرده ا تیده په ری گویی له لوره ی به ئازار، وه رینی تور هوی هۆقیانه یان نائومیدانه، هاواری به زه یی و پروژینی کسۆکان ده بییت.

سه گی شوانان و تاژی راوچیان به تر سه وه به لای ئه م چال و بیره، پر نالینه دا هه لدین، که به سه ریا داده نه و یته وه، بون بوگه نیکی له ته حمول به دهرت به سه ردا دیت و هیتر و کاست ده کا. کاره ساتی زور تر سناک له بنه بانی تاریکی ئه م بیرده ا روهی ده دا.

وه ختایه ک ده دوازه رۆژ به سه ر هه یوانیکا، که له و بنه بانه دا به گز مه رگا ده چوو و پاشماوه ی بوگه نیوی هه یوانه کانی پیش خوی ده خوارد، له ناکاوا سه گیکی تازه، گه وره ترو هه لبه ته به هیتر توور دهر رایه خواره وه. هه ردووکیان به ته نیا، برسی، به چاوانی ئه بله قه وه، دهر وانته یه کدی. به نیگه رانی و دوو دلییه وه، دهر وانته یه کدی، خیسسه لیکی ده که ن. به لام برسیتی ئامانی نییه، په لاماری یه کدی ده دن، ماوه یه کی زور و درنده به گز یه کدا ده چن، ئاقیبه ت سه گه به قوه ته که، سه گه لاوازه که ده خوات، به زندوویه تی ده یخوات.

وه ختایه ک جوته ژن قه راریان دا پیرو بخه نه گلکه نده که وه، بیریان له وه کرده وه ئه م کاره به یه کیک بسپرن. کابرایه ک که کریکاری پاککردنه وه ی ریگا بوو له گز و گیا، بو ئه م کاره داوای شه ش " سو " ی کرد. خا لوفیفر ئه م پار هیه ی به لاره زور زور بوو. ئیدی هاته سه ر پینچ " سو " ئه مه ش هه ر زور بوو. به لام رۆز پیش نیازی کرد که چاکتر وایه به خویان سه گه که به رن تا له ریگادا ئه زیه ت نه درخ و هه ست به چاره نووسی نه گبه تباری خوی نه کات. ئیدی بریاریان دا، هه رکه شه و داها ت خویان به دوو قولی ئه م کاره بکن. ئه و ئیواره یه شور بایه که ی به له زه ت و تووژی که ره یان به سه گه که دا. هه ر هه مووی خوارد، یه ک توو زقالی لی نه هیشته وه، به خۆش حالیه وه کلکی ده له قاند، رۆز، هه لیگرت و له به رانیله که یه وه پیچا.

وه کو دوو دز به هه شتاو به ده شته که دا وه ریکه وتن، دوا ی که میک گلکه نده که یان لی به دیار که وت و گه یینه ئه وینده ر. خا لوفیفر سه ری به سه ر بیره که دا دانه وانده وه تا بزانی ئاخو دهنگی نووزه و ناله ی سه گ دیت یان نا. نا، هیچ دهنگیک نه ده هات. مانای وایه پیرو، به ته نیا ده بییت. رۆز، به ده م گریانه وه سه گه که ی ماچکرد و تووری دایه بیره که وه، هه ر دووکیان سه ریان دانه وانده وه گوئیان هه لخت.

له هه وه له وه گوئیان له دهنگیکی گونگ ونه وی بوو، ئه وسا گوئیان له نووزه نووز و قروسکه قروسکی ئازارناکی سه گیکی بریندار بوو. پاشان قروسکه قروسکی به سو، ئه وسا هاواری نائومیدانه، ناله ی سه گیکی که سه ری بو سه ری بیره که به رز کرد بووه وه و ده پارایه وه، ده ی قروسکاند، ئه م ما قروسکاندن!

ههستیان به پەشیمانی، ترس، ترسیکی شیتانه و سهیر کرد، ئیدی به ههشتاو دور کهوتنهوه. پۆن، خیراتر دهپۆیی، خا لوفیفر له دواوه هاواریدهکرد: - پۆن، پهله مهکه، به جیم مههیله.

شهو، خهوی زۆر ترسناکیان بینی. خالوفیفر، له خهویا، له سهیر خوان دانیشتبوو تا شوڤباکهی بخوات، بهلام وختایهک سهیری قاپهکهی ههلایهوه، سهیری کرد پیرو، له ناو قاپهکهیه وتهکانی دا و قهپی کرد به کهپووی ئەودا. خا لوفیفر، رابوو، ههستی کرد گوئی له نووزه نووزی پیرویه. گوئی ههلاخست، گوئی له هیچ دهنگیک نهبوو.

دووباره خهوتهوه، ئەمجارهیان له خهویا له سهیر جادهیهک، جادهیهکی درێژ و بیکۆتایی پێی دهکرد، له ناکاوا له ناوهراستی جادهکهدا چاوی به سهبهتهیهکی گهوره کهوت، سهبهتهیهکی گهورهی دیهاتیانه که لهو گۆره کهوتبوو، ترسی لینیشت.

بهلام ئاقیبهت قیر و سیای کرد و سهرهکهی ههلایهوه. پیرو، له ناویا کزکۆلهی کردبوو، دهستی ئهوی گرت و بهری نهدا، خالوفیفر به سهگهکهوه که خۆی به باسکیهوه ههلاوسی بوو، وهکو شیت پێی وهغارهوه نا.

سپیده زوو، وهکو شیت له خهو رابوو، به غار بهرهو گلکهندهکه پۆیی. سهگهکه هیشتا ههردیهقروسکاند، به درێژایی شهوهکه ههردووزاندبووی.

خا لوفیفر، کهوته گریان، به ههزار و یهک ناو و نازناوی میهرئامیزهوه بانگیکرد. ئەویش به زمانی سهگانهی خۆی، به میرهبانی وهلامی دهلایهوه.

خا لوفیفر، پر به دل چهزیدهکرد دووباره بیدینیتهوهو له دلی خۆیدا بهلینی دهدا که تا مردن به خیوی دهکات و نازی ههلاهدگری. به ههلهداوان خۆی گهیانده بیر ههلهکنی که کارو پیشهی بریتی بوو له دهرهینانی گله سوور، حال و حیکایهتهکهی له سیری تا پیازی بو گێرایهوه. بیرهلهکنهکه به بیدهنگی گوئی بو گرت. وهختایهک خانم له قسهکانی بووهوه، کابرا پێی گوت: - دتهوئ سهگهکهت دهرینیتهوه؟ به چوار فرانک بوئی دهردینمهوه.

خا لوفیفر راپلهکی، ههموو خهه و ئازارهکانی له بیر چوووهوه.

- چوار فرانک! چما پۆن پژاوه؟ چوار فرانک!

بیر ههلهکنهکه گوئی:

- ئەدی چی، پیت وایه پەت وگوریس وچهرخ ودام ودهزگایهکهم دهبەم، لهویندهر دایدهمهزینم و دهگهله شاگردهکهما دهچینه خوارهوهو خۆمان دهخهینه بهر قهپالی سهگه شوومهکهی تو ههردو ئهوهی تو خوشحال بکهه و سهگهکهت دهست بکهوئتهوه؟ که ئەمه حالت بوو، له ههوهلهوه نهتخستبا بیرهکهوه.

خا لوفیفر، به توورپهیی پۆیی، له دلی خۆیدا دهیگوت: - چوار فرانک! چیه، پۆن پژاوه!

که بۆ مال گه‌راپه‌وه، پۆزی گازکرد و بۆی گه‌راپه‌وه که کابرای بیره‌ه‌لکه‌ن چه‌ندی داوا کردووه. پۆز که هه‌میشه برای مه‌سه‌له‌هت بوو، چه‌ند جارێک گوتی: - چوار فرانک! ئەمه پاره‌یه‌کی زۆره خانم!

پاشان گوتی: - چۆنه خواردنی بۆ هه‌لده‌ینه خواره‌وه، تا ئەو به‌سته زمانه له برسا نه‌مریت؟

خالوفیفر، به خوش‌حالییه‌وه پێشنیازه‌که‌ی قه‌بوول کرد، ئەوسا به هه‌شتاو به نانێکی گه‌وره‌ی به که‌ره‌وه که‌وتنه ری. نانه‌که‌یان تیکه تیکه کرد و به تۆره هه‌ر جاره‌ی تیکه‌یه‌کیان هه‌لده‌دایه خواره‌وه و قسه‌یان ده‌گه‌ل پیترودا ده‌کرد و دل‌خۆشیان ده‌دایه‌وه. سه‌گه‌که هه‌ر که له خواردنی تیکه‌یه‌ک ده‌بووه‌وه خێرا ده‌حه‌پی و داوای تیکه‌یه‌کی تری ده‌کرد.

شه‌ویش چوون، سه‌به‌ی و پۆزانی دواتریش هه‌ر چوون. به‌لام ئیدی پۆزی یه‌ک جار ده‌چوون.

***

به‌یانیه‌ک، پاش ئه‌وه‌ی یه‌که‌م پاروویان هه‌لده‌دایه خواره‌وه له ناکاوا گوئیان له چه‌په‌یه‌کی زل بوو که له بنه‌بانی بیره‌که‌وه هه‌ستا. دوو سه‌گ له خواره‌وه بوون! تومه‌ز سه‌گیکی دیکه‌ش توور درابوو خواره‌وه، سه‌گیکی دیکه‌ی زه‌لام!

پۆز هاواریکرد: - پیرو!

پیرو، وه‌ری، چه‌پی...

ده‌ستیان به فریدانه خواره‌وه‌ی نانه‌که کرد. به‌لام هه‌موو جارێ ده‌نگی ترسناک به ئاشکرا ده‌هاته گوی، پاشان ناله و نووزه‌ی پیرو ده‌هات که سه‌گه‌که‌ی دی گازی لینگرتبوو، ئەو سه‌گه‌ی دی چونکه به‌هێزتر بوو هه‌موو نانه‌که‌ی ده‌خوارد.

هه‌ر چه‌نده جووته ژن، دووپاتیان ده‌کرده‌وه و ده‌یانگوت: - ئەمه بۆ تویه پیرو!

فایده‌ی نه‌بوو، دیاربوو پیرو هه‌چی به نه‌سیب نه‌ده‌بوو.

جووته ژن، حایر وحه‌یران ده‌یانروانییه‌ی که‌دی. ئەوسا خا لوفیفر به راویژیکی تال گوتی: - خۆ من ناتوانم خواردنی هه‌موو ئەو سه‌گانه دابینبکه‌م، که توور ده‌درینه ئیره‌وه. واچاکه واز له‌م کاره بینین.

که‌وته‌ری، به‌ده‌م ریوه بیری له‌وه ده‌کرده‌وه چۆن ئەو هه‌موو سه‌گه به‌و به‌خێو ده‌کری، خه‌ریک بوو له داخا دل‌ی شه‌قی ده‌برد، ته‌نانه‌ت پاشماوه‌ی نانه‌که‌شی ده‌گه‌ل خۆیدا برده‌وه‌وه به‌ده‌م ریوه ده‌خوارد.

پۆز، به داویدا ده‌پۆیی و به لکه‌ی به‌رانپه‌له شینباوه‌که‌ی چاوانی ده‌سری.

باوکی سیمون

زهنگی نیوه رۆ لئیدا. دەرگای قوتابخانه کرایه وه مندالەکان به ههله داوان کهوتنه پالەپهستۆ تا زووتر وه دەرکهون. به لām له جیاتی ئه وهی وهکو هه موو رۆژان بلاوهی لئیکه ن وبۆ فراقین برۆنه ماله وه، که میک له ولاتره وه وهستان، دهسته دهسته خر بوونه وه وکهوتنه فسکه فسک و چپه چپ.

ئه و رۆژه سیمون، کورپی بلانشوت، یه که مجار هاتبوه قوتابخانه که یان. هه موویان له ماله وه باسی بلانشوتیان بیستبوو، هه رچه نده دایکی ئه و مندالانه رووبه روو نه وازشی بلانشوتیان ده کرد، به لām له پاشمله له عه له یی ده دان وبه چاوی سووک ته مه شایان ده کرد. ئیدی مندالەکانیش بیئه وهی بزائن بۆ، لاسایی دایکه کانیا ن ده کرده وه له عه له یی دایکی سیمون ده دان.

به لām سیمونیا ن نه ده ناسی، چونکه نه له مال ده هاته ده ری و نه له کوچه و کۆلانا نی گوندا ده گه ل ئه واندا ده سو راپه وه نه بۆ که ناری روبره که ده رۆیی. هه ر بۆیه ش خۆشیا ن نه ده ویست وحه زیان له چاره ی نه ده کرد. ئیدی قسه یه کیان له سه ر سیمون ژنه وتبوو و به شادی و سه رسامی له نیوان خۆیا ندا ده یانگوته وه. قسه که له زاری کورپیکی چوارده پازده سالانه وه دا که وتبوو، ئه م کورپه وای ده نواند که هه موو شتیک ده رباره ی سیمون ده زانی و که له عه له یی ئه و ده دا، به که ش و فشه وه چاوی داده گرت، قسه که ی ئه مه بوو: - ده زان، سیمون... سیمون باوکی نییه؟

کورپه که ی بلانشوت له دەرگای قوتابخانه که هاته ده ری. مندالیکی هه وت هه شت سالان بوو وکه میک ره نگزه ردو زۆر خاوی ن بوو، شه رمن و ده ست و پی سپی ده هاته به رچاو.

ده یویست بۆ مال وبۆ لای دایکی بزقړپته وه که هاو پۆله کانی ورده ورده له ده وری خر بوونه وه و ئابلۆقه یان دا، کهوتنه فسکه فسک و چپه چپ و به چاوی پر قین و شه پانییه وه ته مه شایان ده کرد و نیازیا ن خراب بوو. کورپه ی غه ریب و داماو، شه رمن، حایر و حه په ساو له ناوه راستیا ندا وه ستا بوو و نه یده زانی چییا ن لئی ده وئ و به ته مای چین. به لām ئه و کورپه ی که قسه که ی هه لبه ستبوو، به که ش و فشه وه لئی چوه پیشی وپرسی: - ناوت چییه؟

- سیمون.

- سیمون کی؟

کورپژگه که، حایر وحه په ساو گوتی: - سیمون.

کورپه که ی دی قیژاندى به سه ریا: - سیمون کورپی کی؟ هه ر سیمونی رووت ناییت؟

کورپژگه که، که گریان ئه وکی گرتبوو، بۆ جاری سییه م گوتی: - ناوم سیمونه.

مندالەکان ده ستیا ن به پیکه نین کرد. کورپه ی قسه هه لبه ست به که ش و فش و به ده نگی به رز گوتی: - ها، نه مگوت

باوکی نییه؟

بیدهنگیه کی قورس بالی به سهر منداله کاندای کیشا، سهریان له م شته عهنتیکه و باوهر نه کرده نییه سوپر مابوو: شتی وا چون ده بی، چون ده بی مندال باوکی نه بیته، به چاوی سهریان ده کرد وه کو ئه وهی په رجوویه کی نائاسایی پروویدابیت، ههستیان ده کرد ئه سووکایه تی و بیتریزییهی دایکیان دهرهق به بلانشوت دهیانکرد و تا ئه و کاته ئه مان تی نه ده گه یشتن بو ئه وانیش سیرایهت دهکات.

لی سیمون، پشتی به درهختیکه وه دابوو تا نه که ویت، به دامای وه ستابوو وه کو یه کییک کاره ساتیکی گهره ی لیکه و مابیت. هه ولیده دا وه لامی منداله کان بداته وه، لی هه رچی ده کرد و ده کوشا هیچ قسه یه کی بو نه ده هات که به رسقی منداله کانی پیداته وه و به درویان بخاته وه و بیسه لمیته که ئه ویش بابی هه یه. سه ره نجام، به رهنگی هه لیزرکاوه وه، به دهنگی بهرز گوتی: - با، هه مه، منیش باوکم هه یه.

کورکه گوتی: - ئاده ی کامه یه، له کوئییه؟

سیمون، ده می بوو به ته له ی ته قیو، نه یده زانی چ بلیت. ئیدی منداله کان هه موو به جاری خرۆشان و دهستیان به پیکه نین کرد، ئه م منداله هیشتا نه فامانه که زیاتر له حیوانات ده چوون، وه کو چون له شه ره که له شیردا، هه موو که له شیر و مریشکان په لاماری که له شیر به زیوه که دهن و به دهنوک تی به رده بن و ده یانه وی بیکوژن، به و ئاویه له سیمون هاتنه پیشه وه، سیمون له ناکاوا چاوی به منداله که ی ته نیشته خوی که وت، که ئه ویش کوری بیوه ژنیک بوو و ئه ویش وه کو ئه م (سیمون) یان به ته نیا یان له گه ل دایکیا ده گه را. پی گوت: - خو توش باوکت نییه.

کورپی تاین به تووندی به رسقی دایه وه: - با، هه مه، من باوکم هه یه.

سیمون پرسی: - کوا، له کوئییه؟

منداله که به شانازییه وه گوتی: - باوکی من مردوو، له گورستانه.

زه مزه مه یه کی ئافهرین ئامیز له نیو منداله کانه وه بهرز بووه وه. وه که ئه وهی هه بوونی باوکیکی مردوو له گورستانا، پیگه ی کورکه که ی بهرز بکاته وه هینده ی دی سیمونی بی باوک داماو بکات. ئیدی ئه م منداله لات و له ویرانه ی که زوربه یان بابیان سه رسه ری و شه رانی و به دمه ست و دز بوون و به دره فتاریان ده گه ل دایکیان ده کرد، سواری سه رو کولی یه کدی ده بوون و ده یانویست وه کو مندالانی حه لالزاده خویان به سه ره ئه و منداله دا (سمون)، که باوکی نه بوو، با بدن و خه فه ی بکه ن.

یه کییک له منداله کان له ناکاوا سینگی دهر په راندو پروو به پروی سیمون وه ستا، به ته وه سه وه زمانیکی لیده ره یئا و هاواریکرد: - هه ی بیباوک، بیباوک.

سیمون، هه ر دوو چنگی له قژی نا و به پی له قه تی به ربوو، ئیدی شه ریکی تووند به رپا بوو. جووته منداله که یان لیکدی کرده وه، سیمون به سه ر و گوئیلاکی خویناوی و جلکی دراوه وه، به دمه له عاردی که وت، منداله کان به دهم چه پله لیدانه وه له دهوری خرپوونه وه. که هه ستایه وه، خو به خو که وته داته کاندنی جلکه کانی. یه کییک له منداله کان به دهنگی بهرز گوتی: - برۆ به باوکت بلی.

سیمون، ههستیکرد له ناخهوه ههرهسی هینا. لهو بههیزتر بوون، لئیان دابوو و نهیدهتوانی وهلامیان بداتهوه، چونکه چاک دهیزانی که بابی نییه. ماوهیهک ههولیدا ریگهی گریانهکهی بگری، بهلام فایدهی نهبوو، به خوی نهوهستا، به بیدهنگی کهوته گریان وههنسک ههلدان، خهریک بوو سهری بهدهم ههنسک ههلدانهوه ههلدهکهندرا.

نهیارهکانی، له کهیفان له کهولی خو نهدهحهجمین، وهکو چون خهلکانی پاشکهوتوو، له تهنگانهدا له یهکدی کو وهدهبن، بهو ئاوايه دهستی یهکیان گرت وبه دهوری ئهودا کهوتنه رهقسین وههلهپرکی و له پهستا و بیپسانهوه دهیانگوت:- بیباوک! بیباوک!

لی سیمون، له ناکاوا له گریان کهوت. له توورهییدا دین (شیت) بوو. ههموو خرکه بهردهکانی بهر پی پی کو کردهوه، به ههموو هیزی خویهوه کهوته بهردهبارانی نهیارهکانی. سهر و گویلاکی دوو سی کهسیانی شکاند و بهدهم هورژنی گریانهوه پینان وه غاریوه نا وهلاتن، حالتهی سیمون هینده ترسناک بوو که ئهوانی دیکهش ترسان و ترسنوکانه له بهری ههلتن و بلاوهیان لیکرد.

سیمون، که به تهئی مایهوه، له دلی خویدا بریاری دا که پروو بکاته دهشت و دهرهکه و وهکو چون پیاوکی ههژار، له بهر دهستکورتی خوی له روبارهکهدا خنکاندبوو، بهو ئاوايه خوی بخنکینی.

له راستیا سهربهوردی ئهو پیاوه ههژارهی بیرکهوتهوه که گهدایی دهکرد وههفتهی بووری له تاو دهستکورتی وبنهواپی خوی خستبووه روبارهکهوه وخنکابوو. که جهندهکهکیان دهرهینابووهوه سیمون لهویندهر بووبوو، که چاوی به تهرمهکهی ئهو کابرا نهگبهته کهوتبوو، چهپهسا بوو، به گونا زهرد و ردینه تهر و خوساوهکهیهوه، حالهتیکی ئاسوودهی ههبوو و چاوه کراوهکانی پر له ئارامی بوون، گویی له خهلهکهکی دهوروبهری بوو گوتیان:- مردووه. یهکیک له خهلهکهکه گوتی:- خهنی له خوی، نهجاتی بوو.

سیمونیش دهیویست ههمان کار بکات، چونکه دهردی بیباوکی له دهستکورتی گرانتتر بوو. گهیهه رهخی روبارهکه، کهوته تهمهشای رهوتی روبارهکه، ماسیهکان له نیو ئاوه زولالهکهدا به پهله دههاتن و دهچوون، جارجاری خویان ههلدهداو پیشکهکانی سهر ئاوهکهیان راو دهکرد. دهستی له گریان ههلگرت تا به باشی تهمهشایان بکات، چونکه جم وجولهکهیانی بهلاوه جوان وبالکیش بوو. بهلام ناو به ناو وهکو ئارامی بهر له توفان، بایهکی تووند ههلدهکات ودار ودرهختهکان به قرچ و هور دهخاته سهما و پاشان له ئاسودا ون دهبیئت، بهو ئاوايه، ئهم بیروکهیه، به کول و کوغانیکی تیژهوه، له زهینیا دهپهنگایهوه:- دهمهوی خوم بخنکینم، چونکه باوکم نییه.

دنیا زور خوشبوو. خورهتاو بوو. سهوزه گیایهکه له بهر تیشکی ههتاوهکه گهرم داهاتبوو، ئاوهکه وهکو ئاوینه دهرهوشایهوه. سیمون ههندیچار ههستی به شادی دهکرد، ههمان شادیی که له دواي گریان ئوخژن به دل و دهروون دهبهخشیت، پر به دل چهزیدهکرد له سهر سهوزه گیایهکه و له بهر خورهکه پالکهوی و برازی.

قورباقه يه کی که سگ له بهر پئیدا ههلبه زيبه وه. ههولیدا بیگریت، رایکرد. دواي کهوت و سی کهرته تان ههولیدا بیگریت و بوی نهگیرا. سه ره نجام هه دوو لاقی گرت و که ههول و تهقه لای بۆقه که ی بۆ خو پزگارکردن بینی، دهستی به پیکه نین کرد. هه موو بهدنی خوی له سه ره هه دوو پاشووی کۆکرده وه و ئه وسا هه موو هیزی خوی ده دایه هه دوو لاقی و وهکو دوو ته رکه ی دریژ کوی ده کردنه وه، چاوه خره کانی به ئه لقه زی پینه کانی ده وریانه وه ته واو کرابوونه وه و دهسته کانی له هه وادا ته کان دها. سیمون ئه و گه مه دارینه ی بیرکه وته وه که له ته خته ی دریژ و له شیوه ی نیشانه ی کهرته دا (X) به بزمار پیکه وه داکوترا بوون و به جووله یه کی وهکو جووله ی بۆقه که، ئه و سه ربازه چکولانه ی که به ته خته کانه وه داکوترا بوون، ریز ده کرد و ده کهوته نه ری. ئه وسا مالی خویان و دایکی بیر کهوته وه، دلای پر بوو، گریان ئه وکی گرت، دووباره روندک به چاویا هاته خواری و نازای هاته له رزین. کهوته سه ره چۆکان و وهکو پیش خهوتن دهستی به نویژ و نزیان کرد. لی نهیتوانی دوعا و نزا که ی ته واو بکات چونکی سه ری به هه نیسکانه وه هه لده گیرا و کولی گریانی له جۆش نه ده کهوت. ئیدی بیری له هیچ نه ده کرده وه، هیچ شتیکی ده ورو به ری خوی نه ده بینی، ته نیا روندکی هه لده پرشت.

له ناکاوا دهستیکی قورس خرایه سه ره شانی و دهنگیکی گر پرسى: - کورۆ چما به کول ده گریت؟

سیمون، ئاورپی دایه وه، کریکاریکی زه لام، توکمه، به ردین و مووی لول و ئه لقه ئه لقه وه، به میهره بانی ته مه شای ده کرد. به چاو و ئه وکی پر فرمیسک و گریانه وه به رسقی دایه وه: - لییان دام... چونکه باو کم... نییه... باو کم نییه.

پیاوه که به ده م بزیه که وه گوتی: - شتی وا چۆن ده بی؟ هه ره که سه و باو کیکی هه یه.

کورپه که به ده م هه نسک هه لدانه وه گوتی: - ته نیا من نه بی... که باو کم نییه.

کابرا که میک له فکران پاچوو، کورپه که ی بلانشوتی ناسییه وه، به لام چونکه تازه هاتبووه ئه و دیار و ده قهره، زۆر ئاگاداری سه ره به ورد و ماجه راکان نه بوو، گوتی: - خه م مه خو کورم، رابه با پیکه وه بۆ لای دایکت برۆین، بابیکت بۆ ده دۆزیته وه.

به دوو قۆلی کهوته نه ری، کابرا دهستی کورپیزگه که ی گرتبوو، دلای به مه خوشبوو، له دلای خویدا چه زیده کرد بلانشوت بینی، چونکه وهکو بیستبووی یه کیک بوو له ژنه هه ره جوانه کانی ده قهره که، له دلای خویدا به خوی ده گوت ژنیک جاریک خزی بی و دۆراندیبتی له گینه دووباره ی بکاته وه.

گه یشتنه ئاست خانوویه کی سپی زۆر جوان و پاک و خاوین. کورپیزگه که هاواری کرد، گوتی: - ئه مه ماله که مانه. هاواری کرد: - دایکه.

ژنیک پهیدا بوو. یاروی کریکار زه رده خه نه که ی به نیوه چلی قووت دایه وه، چونکه یه کسه ر تیگه یشت که ئه و ژنه که له گهت و به ژن زرافه جوانه هی سوعبهت و شوخییان نییه، زۆر به جدی له بهر ده رگا وه ستابوو، وهکو ئه وه ی بیهوی له بهر ده رگای ئه و خانووه دا که پیاویک، جاری خیانته ی لیکردبوو، ریگه به هیچ پیاویکی دی

نهدات که نه و کاره‌ی له گه‌لدا دووباره بکاته‌وه. یارو‌ی کریکار کلاوه‌که‌ی له سه‌ر داگرت و به شه‌رمه‌وه و به‌دهم مینگه مینگه‌وه گوتی: - فەرموو خانم، ئەوه کورەکه‌ت، له که‌نار رۆخانه‌که‌دا ون بووبوو، بۆم هیناویته‌وه. لئ سیمون، ته‌کانیکی دا، به هه‌شتاو ده‌ستی له ملی داکی وه‌رینا و دووباره ده‌ستی به گریان کرده‌وه و گوتی: - نا دایکه، ده‌مویست خۆم بخنکینم، چونکه منداله‌کان لێیان دام، لێیان دام، چونکه باوکم نییه.

ژنه‌ی تاین، کولمه‌کانی سوور هه‌لگه‌ران، له ناخی ناخه‌وه هه‌ستی به ئازاریکی به سوو کرد، به سوژه‌وه، کورەکه‌ی که دووباره روندک به چاوانیا هاته‌خواری، رامووسی. کابرای کریکار زۆر خه‌مبار بوو، نه‌یده‌زانی چ بکات و چۆن به‌جییان بیلت.

سیمون، له ناکاوا روویکرده کابرا و گوتی: - ده‌بی به باوکم؟

بیده‌نگیه‌کی قورس بالی به‌سه‌ردا کیشان. بلانشوت که خه‌ریک بوو له شه‌رما بمریت و زمانی چووه کلیله و هه‌ر دوو ده‌ستی نایه سه‌ر دل‌ی وپشتی به دیواره‌که‌وه دا. کورپیزگه‌که که دیتی که‌س وه‌لامی ناداته‌وه دووباره گوتی: - ئەگەر نه‌بی به باوکم ده‌رۆم بۆ سه‌ر روبره‌که و خۆم ده‌خنکینم.

یارو‌ی کریکار، مه‌سه‌له‌که‌ی کرد به شوخی و به پیکه‌نینه‌وه گوتی: - باشه، ده‌مه‌وئ ببم به باوکت.

کورپیزگه‌که پرسى: - باشه ناوت چیه؟ تا ئەگەر منداله‌کان لێیان پرسیم، بلیم ناوی فلانه.

پیاوه گوتی: - ناوم فیلیپه.

سیمون، که‌میک بیده‌نگ بوو تا ئەم ناوه له به‌ر بکات، پاشان به دل‌یکی ئارامه‌وه، ده‌ستی بۆ دریز کرد و گوتی: - ده‌ی باشه فیلیپ تو ئیدی باوکی منیت.

یارو‌ی کریکار، کورپیزگه‌که‌ی له باوه‌ش کرد، هه‌ر دوو گونای به دل رامووسی و به هه‌شتاو رووی و به جیی هیشتن.

سبه‌ینئ وه‌ختایه‌ک سیمون چووه‌وه بۆ قوتابخانه، دیسان منداله نارەسه‌نه‌کان که‌وتنه گالته پیکردنی، له کاتی به‌ربوونا هه‌مان کورەکه‌ی دوینئ ویستی هه‌مان شه‌ری پی بگێرئ، به‌لام سیمون به متمانه‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی به قوچه‌قانی تیی به‌ر بی، رووبه‌رووی بووه‌وه، سینگى ده‌رپه‌راند وگوتی: - ناوی باوکم فیلیپه.

له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌نگی پیکه‌نین به‌رز بووه‌وه: - فیلیپی چی؟ کیه‌ه فیلیپ؟... فیلیپی روت ناو نییه! ئەم فیلیپه‌ت له کوپوه هیناوه؟

سیمون هیچ به‌رسفتیکی نه‌دایه‌وه، به باوه‌ر و متمانه‌یه‌کی بته‌وه‌وه رووبه‌روویان بووه‌وه و ئاماده بوو خو‌ی به کوشت بدات به‌لام له به‌ریان هه‌لنه‌یه‌ت. باشبوو به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه‌که فریای که‌وت وله ده‌ستی منداله‌کانی رزگارکرد و بۆ لای دایکی برده‌وه.

موده تی سی هه یقان فیلیپ، زۆر جار به دهوری ماله که ی بلانشوتدا دهسوراپیه وه هه ندیجار که ئه وی له بهر په نجه ره که دا به دهم دورمانو ته قه لانه وه ده بینی، زاتی وه بهر خو دهنه و سلاویکی گهرم و گوری لیده کرد و ئه ویش هه موو جاری به جدی سلاوه که ی ده سه نده وه، هیچ کاتی به ده میه وه پینه ده که نی و خولگی نه ده کرد که بچینه ژوره وه.

به لام فیلیپ که وه کو هه موو پیاوان که میک خو په سند و له خو رازی بوو وای وینا ده کرد که بلانشوت، وه ختایه ک وه لامی ئه وه ده داته وه زیاتر له ئاسایی سوور ده بیته وه.

به هه رحال وه کو ده لاین چاوت ده رچی به لام ناوت ده رنه چی، جام بشکی به لام نه زرینگی. بلانشوت ناوی زرینگابوو، ویرای ئه وه ی زور خو ی ده پاراست، فایده ی نه بوو زوو به زوو لئی که وتنه خویندن.

لی سیمون، باوکه تازه که ی زور خوشده ویست و زور به ی ئیواران پیاسه ی ده گهل ده کرد. بی هیچ غایب بوونیک به رده وام بو قوتابخانه ده رویی و به سه رفرازی به نیو هاو پوله کانیا رته ده بوو و هه رگیز وه لامی قسه کانیا نی نه ده دایه وه.

ویرای ئه مهش رۆژی ئه وه کورپی که یه که مجار شه پی پی فرۆشتبوو، گوتی: - تو درۆ ده که ی، تو باوکت نییه، ئه وه فلیپه ش باوکت نییه.

سیمون، به سه رسامی گوتی: - چون ئه وه قسه یه ده که ی، به لگه ت چیه؟ کورپه که، ده سه ته کانی به یه کدا مالی و گوتی: - ئه گه ر باوکت بوایه ده بوا میردی دایکت بی.

سیمون، له حانای ئه م به لگه دروسته دا، ده سه ته وه ستان ما، لی پاشان گوتی: - به هه رحال باوکه م و ته واو.

کورپه که پۆزخه نیکی کرد و گوتی: - ره نگه وایی، به لام باوکی راسته قینه ت نییه.

کورپه که ی بلانشوت سه ری له بهر خو نا و به دهم خه یاله وه به ره و کورره ی وه ستا لوازونی ئاسنگه ر رویی که فیلیپ له نک وی کاری ده کرد.

کورپه که له نیو چره دارستانیکا بوو، دنیا زور تاریک بوو، ته نیا پریشکی ئاگره که تارمایی هه ر پینج ئاسنگه ره که ی روناک ده کرده وه که به بازووی پروته وه به هانکه هانک، به ته ق وه ور چه کوشه کانیا به سندانه کاندایه کیشا. به پیوه بوون، له نیو گر وکلپه ی ئاگردا، له په ستا و بیپسانه وه وه کو شه ی تان کاریان ده کرد و چاویان برپیوه وه ئه وه ئاسنه سووره وه بووه ی به رده میان. بیروخه یالیان به گویره ی جووله ی چه کوشه کانیا به رز ونزم ده بووه وه.

سیمون، به خشکه بی، به بیئه وه ی که س بیدینیت به ره ولای دۆسته که ی رویی، له دواوه دستی راکیشا، فیلیپ ئاوری پاشی دایه وه. له ناکاوا کار وه ستا و هه مووان به کونجکاو یه کی زوره وه ته مه شایان ده کرد. هه نگی له م بیده نگیه چاوه پروان نه کراوه دا، ده نگی ناسک و هیواشی سیمون به رز بووه وه که ده یگوت:

- فیلیپ، باشه بو کورپه که ی داپیره میشو ده لیت تو باوکی راسته قینه ی من نیت.

یارۆی کریکار پرسی: - بۆچی وا دهلیت؟

- له بهر ئه وهی میردی دایکم نیت.

کهس بهو قسهیه پینه کهنی. فیلیپ رهق راوهستا، چه کوشه کهی به قیتی له سهر سندانه که دانا، هه نیه ی نایه سهر ههر دوو دهستی که به سهر دهسکی چه کوشه که وه بوون، چوار هاوکاره کهی ته مه شایان ده کردو سیمون، له نیو ئه و فیته زه لامانه دا، به نیگه رانییه وه چاوه پروان بوو.

له ناکاوا یه کیک له ئاسنگه رهکان، به دهنگیک که فیلیپ گوئی لیبی گوتی: - بلانشوت ژنیکی زور چاکه، و پرای ئه و نه گبه تیه ی به سهری هاتوو، زور خاتوون و به غیره ته، ههر شایه نی ئه وه یه بییت به هاوسهری پیاویکی ئابروومه ند.

سی کریکاره کهی دیکه ش دهستیان بو له ملی دا: - ئه شه دو وایه.

کریکاری یه کهم گوتی: - ئاخو ئه و گوناحی چیه که خاپاندیان؟ کوره به لینی دابوویه که دهیخوازی. زور ژنی دی ههن که به هه مان رهوشی ئه ودا رهت بوون و ئه مرۆ خاتوونی مالن و زور به پیز و حورمه تن.

سی کریکاره کهی دی، دیسان دهستیان بو له ملی دا و پیکرا گوتیان: - ئه شه دو وایه.

کریکاری یه کهم له سهری رۆی و گوتی: - داماو مه گهر ههر خوا بزانی چه نی رهنج کیشاوه تا به ته نیا منداله کهی به خیو و پهروه ده بکات. ههر خوا دهزانی چه ند گریاوه و ته نیایی خوی لاواندوو. سووچی مالی گرتوو و مه گهر ته نیا بو چونه کلێسا له مال و ده ره بکه وئ.

ئهوانی دی، دهستیان بو له ملی دا و گوتیان: - ئه شه دو وایه.

بیدهنگی بالی به سهردا کیشان و ته نیا دهنگی مووشه دمه که دههات که ئاگری کووره کهی خوشده کرد. فیلیپ، دهمی له په نا گوئی سیمون نا و گوتی: - هه ره به دایکت بیژه، ئیواری دیم بۆلای و دوو قسه ی ده گهل ده کهم.

ئه وسا شانی منداله کهی گرت و تا بهر ده رگا به پری کرد. گه رایه وه سهر کاره کهی و ههر پینچ چه کوشه که به که ره تی که و تنه وه کار. تا ئیواری چالاکانه، به شهوق و زه ووقه وه، شاد و خه ندان کاریان کرد. به لام وه کو چون زهنگی گه وره ی کلێسا له پوژانی جه ژنا، زهنگی هه موو زهنگه کانی دی دهکاته ژیره وه، به و ئاوایه دهنگی چه کوشه کهی فیلیپیش، له دهنگی هه موو چه کوشه کانی دی زالتو بوو و دهنگی ده دایه وه. به چاوانی دره خشانه وه، به پیوه وه له نیو بلیسه و گری ئاگره که وه، به جوش و خرۆشه وه خه ریکی چه کوش وه شانندن بوو.

ئاسمان ئه ستیره باران بوو. کاتی هات و له ده رگای مالی بلانشوتی دا. کراسیکی خاوین و چاکه تی پوژانی یه ک شه ممه ی له بهر کردبوو، ردینی تاشی بوو. ژنه ی گه نج هاته بهر ده رگا و به که سه ره وه گوتی: - کاک فیلیپ، دروست نییه بهم شه وه هاتووی بو ئیره.

فیلیپ ویستی وه لامی بداته وه، به لام قسه کانی به نیوه چلی له زاردا مردار بوونه وه.

بلانشوت گوتی:- دہزانی نابی کاریک بکہی کہ خہلکی له پاشملہم بلین.

فیلیپ له پر ہاتہ قسان وگوتی:- ئەگەر شووم پیبکہی، قسہ و قسہ لؤکیش تہواو دہبن و بہہیچ ناچن!

ژنہی تاین ہیچی نہگوت. بہ لام فیلیپ گوئی له ترپہیہک بوو، ہہستیکرد، له تاریکی ژوورہکہدا، کہسیک بہر بووہوہ. بہ ہہشتاوی خوی بہ ژوورا کرد، سیمون له نیو جیگادا بوژا بوو، یہکہمجار گوئی له ملچہی ماچیک بوو، ئەوسا گوئی له دایکی بوو کہ له بن لیوانہوہ سرتہ سرتی دہکرد. پاشان له ناکاوا ہہستیکرد دہستہکانی دؤستہکہی ئەویان له نیو جیگا کہ دہرہینا ولہ کاتیکا سیمونی له نیو باسکہ ہہرقل ئاساکانی گرتبوو، بہ دہنگی بہرز گوتی:- بہ مندالہکان بلی باوکت ناوی فیلیپ ریمی یہ، ئاسنگہرہو گوئی ہہر مندالیک کہ گہرت پیبکات دہردینتی.

سبہینی وختی دہوامی قوتابخانہ دہستی پیکرد وچیوای نہمابوو زہنگی دہرس خویندن لیبدات، سیمون له ناو پؤلہکہدا کہ پر بوو له قوتابی، ہہستا و بہدہم لیوہ لہرزئوہ، بہدہنگی بہرز گوتی:

- باوکم ناوی فیلیپ ریمی یہ، ئاسنگہرہ و دہلئت ہہرکہسیک گہرم پیبکات گوئی دہردینتی.

ئہمجارہیان کہس پینہکہنی، چونکہ ہہمووان فیلیپیان دہناسی وباوکیک بوو، ہہرکہسی بابی وہای ہہبوایہ شانازی پیوہ دہکرد.

له مه زرادا

له نزيكى شارىكى چكوله دا، كه به گه راو و كانياوانى مه عده نى به نيو بانگ بوو، دوو كوله به قه د پالى گردى كه وه قوت بوو بونه وه. خاوه نانى هم كوله بانه (كوخته، كه ويل، كوڅ) له زهوى وزارتى بى پيت و بهر كه تدا، زه حمه تىكى زورىان له راي بژيوى و به خيو كردنى منداله كانياندا ده كيشا. هر يه كيكيان چوار زاروكى سهرو پيچكهيان هه بوو. هم مندالانه له به يانييه وه تا ئيواري له بهر مالى خوياندا، به دم يارى و هه را و هه نگامه دا ده خولانه وه و پيكا ده هاتن. نوبه ره كانيان شهش سالان و دوا به ره كانيان نزيكه ي پازده مانگان بوون، هه ر دوو دراوسيكه ته قريبه ن له يه ك كاتا ژنيان هيتابوو و له يه ك كاتا منداليان بوو بوو.

دايكه كان، كه منداله كان تيكه ل ده بوون، به زه حمه ت ده يانناسينه وه. باوكه كان، منداله كانيان بو جيا نه ده كرايه وه، هه شت ناو له ميشكياندا ده زرينگايه وه و تيكه ل او ده بوون، هه ر جاري بيانويستبا يه كيكيان گاز بكن، زورجار سى ناويان ده گوت تا ده گه يشتنه سه ر ناوى هم كه سه ي كه مه به ستيان بوو.

كه له سه متى سه رچاوه ي مه عده نى " رولپور " هه ده هاتى، يه كه مين كوخته مالى مالباتى " توفاس " بوو كه سى كيژ و كورپكيان هه بوو، كوله كه ي دى مالى مالباتى " قالان " بوو كه كيژيك وسى كورپان هه بوو. ژيانىكى دژوار و كوله مه رگيان هه بوو، خوارديان شوربا و په تاته و هه واي نازاد بوو. ژنه كان سه عات هه وتى به يانى، پاشان نيوه ر و پاشتر سه عات شه شى هيواري منداله كانيان خرده كرده وه تا خوارديان بده نى، عه ينى هم شه وانه قه ل و قازانه ي كه مه ل و قازه كانيان كوده كه نه وه و دان و ناويان ده ده نى. منداله كان به ريز و به پي تمه ن له ده وري ميژيكى ته خته داده نيشتن، كه هى په نجا سال بوو، هم ونده به كار هاتبوو لوس بوو بوو. مندالى هه ره بچووك به هم سه تم ده مى ده گه ييه قه راخ ميژه كه. له به رده م هه ر يه كيكيان قايكى قولى پر له نانه ولا، كه هه ر يه كه يان چهنده تاته يه ك، نيو كه له رم و سى سه لك پيازي كولوى تيا بوو، دانرابوو، هه موو سه ريان ده كرده خواردن تا مر ده بوون. به لام منداله هه ره بچووكه كه، دايكى نانى به ده مه وه ده كرد. ر وژانى يه ك شه مموان كه ميگ گوستاويان ليده نا كه هم مه بو خوى جه ژنيك بوو له و گوره ي، له و ر وژه دا باوكيان زياتر به دم خواردنه كه وه ده مايه وه و ناو به ناو ده يگوت: - خوزياده كراهه موور و ژنيته مجوره خواردنه بخوين.

دوا نيوه ر و يه كى هه يقى مور داد له ناكواوا گاليسكه يه كى بچووك له بهر دوو كوخته كه دا وه ستا و ژنيكى گه نج كه به خوى گاليسكه كه ي ده ناز و به و پياوه ي كه لايه وه دانيشتبوو، گوت:

- هنرى ته مه شا ته مه شا هم هه موو منداله چون خويان له م خاك و خوله دا وه رده دن، چهنده جوانن، وانا؟

پياوه هيج وه لامىكى نه دا يه وه. خوى به و قسانه وه گرتبوو كه بو هم ناخوش بوو و به جور ه سه ركوتيك ده هاته ژماردن.

ژنه گه نجه كه گوتى: - ده بى ماچيان بكم! خوزگه يه كيكيان هى من بوايه، نا، هم بچكوله يه يان.

له گالیسکه که دابه‌زی، چو به‌لای مندال‌کاندا، یه‌کیک له دووانه بچوکه‌کانی گرت، که کورپی توفاس بوو، هه‌لی بری و له باوه‌شی گرت، گونا چلکنه‌کانی، قژه لووله توزاویه‌که‌ی، ده‌سته بچوکه‌کانی، که ته‌کانی دهدان تا خوی له نه‌وازشه‌کانی ژنه‌ی گهنج رزگار بکات، به‌وپه‌ری تامه‌زرؤیییه‌وه ماچکرد.

پاشان سواری گالیسکه که بووه‌وهو به پرتاو رؤیی. به‌لام هه‌فته‌ی دواتر هاته‌وه، له ئه‌رزه‌که‌دا دانیشته، مندال‌که‌ی له باوه‌ش گرت، تا خواری شیرینی ده‌رخوارد دا، نوقولی به مندال‌که‌کانی دیکه‌ش دا، ئه‌وسا وه‌کو کچوله‌یه‌کی مندال ده‌گه‌لیاندا که‌وته گه‌مه ویاری و، می‌رده‌که‌ی به سه‌بروحه‌وسه‌له‌وه له نیو گالیسکه سووکه‌له‌که‌دا چاوه‌روانی ده‌کرد.

جاریکی دی هاته‌وه ده‌گه‌ل داک و باب وکس وکاری مندال‌کاندا ناسیاوی په‌یدا کرد، ئیدی وای لیتهات هه‌موو رۆژی به گیرفانی پر له نوقول و پاره‌ی ورده‌وه ده‌هات. ناوی "خا هنری دوبییر" بوو.

به‌یانیه‌ک که هات می‌رده‌که‌شی ده‌گه‌لیا دابه‌زی، به بیئه‌وه‌ی به دیار مندال‌که‌کانه‌وه بوه‌ستی، که هه‌موویان ده‌یانناسی، خوی به مالی گوندیه‌کاندا کرد.

پیاوه‌کان له مال بوون ودار وئیزنگیان بو شینوی ئیواره ده‌شکاند، حایر و حه‌په‌ساو پشتیان راستکرده‌وه و کورسییان بو هیتان و به‌دهم چاوه‌روانییه‌وه به دیاریانه‌وه وه‌ستان. ژنه‌ی گهنج به ده‌نگیکی پچرپچر و له‌رزوک ده‌ستی به قسان کرد: - دۆستانی نازین، بو ئه‌وه هاتووم که پر به دل حه‌زده‌که‌م کورپه بچوکه‌که‌تان... کورپه بچوکه‌که‌ی ئه‌نگو... ده‌گه‌ل خودا ببه‌م.

جووته گوندی حایر و حه‌په‌ساو، تیا مابوون چی بلین.

ژنه‌ی گهنج، نه‌فه‌سی تازه کرده‌وهو گوتی: - ئیمه مندالمان نییه، من ومی‌رده‌که‌م به ته‌نیاین... مندال‌که‌تان به‌خپو ده‌که‌ین و ده‌ی پاریزین... چ ده‌لین، رازی ده‌بن؟

ژنه گوندیه‌که به‌ره به‌ره له مه‌به‌ستیان حالی ده‌بوو. پرسی: - یانیده‌تانه‌وی "شارلو" مانلیسه‌ن؟ نا، شتیواچونده‌بی، نا.

جه‌نابی دوبییر، هاته قسان: - خیزانه‌که‌م مه‌سه‌له‌که‌ی باش پروون نه‌کرده‌وه. مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه به فرزه‌ندی هه‌لی بگرینه‌وه، بیکه‌ین به کورپی خو‌مان، به‌لام ده‌شتوانی سه‌ردانی ئیوه‌ش بکات وهات وچوتان بکات. ئه‌گه‌ر به دلی ئیمه ده‌رچوو ئه‌وا ده‌بی به میراتگری مه، خو ئه‌گه‌ر خو‌شمان مندالمان بوو، ئه‌وا برا به‌ش ده‌بن به میراتگری مه. به‌لام ئه‌گه‌ر به دلی ئیمه ده‌رنه‌چوو، ئه‌وا هه‌رکاتی ته‌مه‌نی گه‌ییه هه‌ژده سالان، بیست هه‌زار فرانکی ده‌ده‌ینی و له ئیستاوه ئه‌و بره‌ پاره‌یه له‌لای دادنوس تۆمار ده‌که‌ین.

هه‌لبه‌ته بیرمان له ئیوه‌ش کردووه‌ته‌وه، له ئیستاوه تا ئه‌و رۆژه‌ی له ژیاندا ده‌مینن، هه‌موو مانگیک، سه‌د فرانکتان ده‌ده‌ینی. ئیستا له مه‌به‌ستمان حالی بوون؟

ژنی کابرای دیهاتی، به‌وپه‌ری توورپه‌یی هه‌ستا وگوتی: - یانی ده‌تانه‌وی شارلوتان پی بفرۆشین؟ نا، مه‌گه‌ر شتی وا ده‌بی! شتی وا له‌ دایک داوا ده‌کری؟ نا، نا، نابیت، ئەمه‌ شه‌رمه‌. کاری نه‌کرده‌نییه‌.

می‌رده‌که‌ی هیچی نه‌ده‌گوت، چاره‌ی دابوو به‌ یه‌کا و له‌ فکران را چووبوو، به‌لام په‌یتا په‌یتا سه‌ری ده‌له‌قاند و قسه‌کانی ژنه‌که‌ی ده‌سه‌لماند.

خا دوبییر، په‌ریشان و په‌شێو، ده‌ستی به‌ گریان کرد، پرووی کرده‌ می‌رده‌که‌ی و به‌ده‌م هه‌نسک هه‌لدانه‌وه، به‌ ده‌نگی مندالیکی نازداره‌وه که هه‌رچی‌ه‌کی بو‌ی بو‌ی دابین بکری، به‌ده‌م مینگه‌ مینگه‌ وه‌ گوتی:

- هنری، قاییل نابن، پازی نین!

ئیدی دوا هه‌ولی خویان دا: - ئاخ‌ر گه‌لو بیر له‌ ئاینده‌ی منداله‌که‌تان بکه‌نه‌وه، بیر له‌ به‌خته‌وه‌ری ئه‌و بکه‌نه‌وه...

ژنی کابرای گوندی گه‌یی بووه‌ تینی، قسه‌که‌ی پی‌یری و گوتی:

- دیتمان، بیستمان، بیرمان کرده‌وه، برۆن وئیدی له‌م ناوه‌ نه‌تان بینمه‌وه‌ ها. ئاخ‌ر چۆن ده‌بی به‌و ئاوايه مندالیک له‌ دایکی سه‌هنری و بیبه‌ن!

خا دوبییر، له‌ کاتی رۆیشتندا، هه‌ستیکرد منداله‌ چکۆله‌کان دوانن، به‌ پژدی ژنیکی که‌لله‌ شه‌قه‌وه‌ که هه‌رچی‌ه‌کی داوا کردوووه‌ بو‌ی دابین کراوه‌و ته‌حه‌مولی هیچ ناکات، به‌ده‌م په‌لمه‌ گریان‌وه‌ پرسى: - ئه‌و بچکۆله‌یه‌ی دی هی ئیوه‌ نییه‌؟

توفاشی باوک گوتی: - نه‌خیر، هی دراوسیکه‌مانه‌. ئەگه‌ر چه‌ز ده‌که‌ن ده‌توانن بچن بو‌ لایان.

دواى ئەوه‌ی چوووه‌ ژوو‌ره‌وه‌، ژنه‌که‌ی هیشتا هه‌ر ده‌بیولاند.

مالی قالان، له‌ ده‌وری می‌زیک دانیشتبوون. قاپیکیان له‌ نیوانا بوو که تۆزی که‌ره‌ی تیاوو، به‌ ئەسه‌پایی به‌ نووکی چه‌قۆیه‌ک، زۆر به‌ ره‌زیلی تۆزقالیکیان له‌ که‌ره‌که‌ هه‌لده‌گرت و له‌ نانه‌که‌یان هه‌لده‌سوو و ده‌یانخوارد.

ئاغای دوبییر، ده‌ستی به‌ قسان کرد، به‌لام ئەمجاره‌یان به‌ پاریزیکی پترو زیره‌کییه‌کی زیاترو به‌ کینایه‌ قسه‌ی کرد.

ژن و می‌رده‌ گوندییه‌که‌، سه‌ری نار‌ه‌زاییان با دها، به‌لام که‌ زانیان مانگی سه‌د فرانکیان پی‌ده‌دری، نیگای یه‌کیان کرد، به‌ دوو دلی و نیگه‌رانی به‌ ئاماژه‌ی چاو راویژ و ته‌گبیریان له‌گه‌ل یه‌کدیدا ده‌کرد.

ماوه‌یه‌کی زۆر بی‌ده‌نگ بوون، دووچاری عه‌زاب و دوو دلی بوون. سه‌ره‌نجام ژنی پرسى: - چ ده‌لیی پیاوه‌که‌.

پیاوه‌ به‌ راویژیکی ته‌که‌لوف ئامیز گوتی: - من ده‌لیم خراپ نییه‌.

خا دوبییر، که‌ له‌ په‌شێویدا که‌وتبووه‌ له‌رزین، باسی ئاینده‌ و به‌خته‌وه‌ری منداله‌که‌ی ده‌کرد، باسی ئه‌و پاره‌ مۆله‌ی کرد که‌ ده‌یتوانی پاشان به‌ داکی و بابیی بدات.

کابرای دیهاتی پرسى: - باشه ئه و سه د فرانکه ی دهیلین له لای دادنوس توماریدهکه ن؟

ئاغای دوبییر، بهرسقی دایه وه وگوتی: - ههلبهته، له سبهیه وه ئه م کاره دهکهین.

ژنه دیهاتیه که له فکران راجوو بوو، ههلبدایه وگوتی: - سه د فرانک کهمه، چونکه ئیمه له منداله کهمان مه حرووم دهیین و ئه م منداله چه ند سالیکی دی گه و ره ده بیته و کار دهکات، ده بی سه د و بیست فرانکمان بدهنی.

خا دوبییر که له بیتاقه تیدا ئه م پی و ئه و پیی ده کرد، یه کسه ر قاییل بوو. کاتج منداله که ی هه لگرت تا بیبات و له کاتیکا میرده که ی به لین نامه که ی دهنووسی، سه د فرانکی به دیاری دایه ژن و میرده گوندییه که. ئیدی کوپخا و یه کیک له دراوسیکیان، به خوشحالییه وه بوون به شایه دی سه و او مامه له که.

ئیدی خا دوبییر، پرووی گه شایه وه منداله که ی، که پر به زاری دهگریا له گه ل خویدا برد، ریک وه کو چون یه کیک توحفه یه کی دلخوازی خو ی له دووکانیک کری بیت، به و ئاوايه شاد و خوشحال منداله که ی برد.

مالی توفاش، له بهر ده رگای خو یان وه ستابوون، ته مه شای رویشتنی ئه وانیان ده کرد، بیده نگ و په ست بوون، پیده چوو ژیوان بن له وه ی که ئه و مامه له یه یان ره فز کردبوو.

ئیدی ناوی جان فالان له کوله که ی ته ریشا نه ما، که س باسی نه ده کرد، داک و بابی هه موو مانگیک ده چوون بو لای دادنوس و سه د و بیست فرانکه که ی خو یان وه رده گرت، ئیدی ده گه ل دراوسیکیاندا به عز بوون، چونکه ژنه ی توفاش به رده وام له عه له بیان ده دوا، قسه ی پیده گوتن، بچوايه ته هه ر شوینی لومه ی ده کردن و ده یگوت به شه ر چون مندالی خو ی ده فروشیت! مه گه ر خه لکی عه بیبار کاری وا بکه ن، ئه مه کاریکی نه نگه، شوره ییه.

هه ندیجار، به که ش و فشه وه شارلوی له باوه ش ده کرد و به دهنگی به رن، به جو ری وه کو ئه وه ی منداله که تی بگات، ده یگوت: - من توم نه فروشت، نا، من توم نه فروشت جه رگه که م. من له و که سانه نیم که مندالی خوم بفروشم. نا، نه خیر ده وله مه ند نیم، به لام منداله کانم نافروشم.

ساله های سال ئه مه کاری هه موو پوژیک بوو، هه موو پوژی له بهر ده رگای مالی خو یان رو دهنیشت و به دهنگی به رن، په لاری داویشت تا دراوسیکه یان گوپی لیبیت. ئیدی ژنه که ی توفاش وای لیها ت له هه موو خه لکی ده قه ره که خو ی به زیاتر ده زانی و شانازی به وه وه ده کرد که شارلوی نه فروشتبوو، هه ر کاتج باسی ئه و هاتبا ناو ناوان، ده یانگوت:

- راسته، ئه و کاره ته ماحیکی گه و ره بوو، به لام ئه و دایکانه ره فتاری کرد، دایکی باش ده بی و ابیت.

ئیدی به نمونه ده هیترایه وه و شارلوش که بوو به هه ژده سالان، له مندالییه وه به و قسه یه گوش کرابوو، ئه ویش خو ی له هه موو هاوپیکانی به زیاتر ده زانی چونکه نه یان فروشتبوو.

بنه ماله ی فالان به هو ی ئه و به راته وه که مانگانه وه ریانده گرت ژیانیان خوش بوو. هو ی توورپه یی بنه ماله ی " توفاش " که به هه ژاری مابوونه وه و قه ت نانی وشک و پیخوریکیان نه ده گه یه یه ک، ئه مه بوو.

کورپه گهوره که یان چووه سهربازی، دووهمیان مرد، تهنیا شارلو مایه وه، دهبوا دهگه ل باوکه پیره که یا شان بداته بهر کارین قورس تا بژیوی دایکی و دوو خوشکی بچووکتتر له خوی دابینکات.

تہمہنی گہیی بووہ بیست ویک سالان کہ رژیگ گالیسکه یه کی خاوین، به بریق وباق له بهر دوو کوخته که دا وهستا. کورپکی گهنج به سه عاتیکی زنجیر زیړه وه دابهزی و دهستی خانمیکي پیری پور سپی گرت تا دابهزیت. خانمه پیره که گوتی: - هوه تی کورم، خانووی دووهم.

کورپه گهنجه که به جورئ خوی به کولبهی مالی قالن دا کرد وهکو نه وهی مالی خوی بیت.

دایکه پیره که ی بهرانیله کانی دهشت و بابی که زهمینگیر بوو بوو له دیار ناگردانه که هه لژابوو. ههر دووکیان سهریان هه لبری و کورپه گهنجه که گوتی: - سلوو باوکه، سلوو دایکه.

ههر دووکیان، به سه رسامی قوت بوونه وه. پیره ژن به جورئ هه لچوو که سابوونه که له دهستی بهر بووه وه و که و ته ته شته ناوکه وه، زمانی که و ته ته ته له و گوتی: - نه مه توی کورپه که م؟ خوتی؟

کورپه گهنجه که باوه شی پیدا کرد و ماچی کرد و گوتی: - سلوو دایکه گیان.

پیره میرد، به له شی له رزوکه وه، به هه مان دهنگی نارامی جارانیه وه گوتی: - گه رایت هه جان؟

دهتگوت، هه مووی یه ک مانگ بوو نهی دیتبوو.

داک و باب هه رکه به جگه رگوشه که یان شاد بوونه وه، پر به دل چه زیان ده کرد یه کسه ر بیبه نه ده ری و به خه لک و خوای نیشانبدن. ئیدی بولای کوپخا و یاریده ده ری کوپخا و قه شه و ماموستای گونده که یان برد.

شارلو، له بهر کوخته که ی خویان وه ستابوو و تهمه شای نه وی ده کرد که تیده په ری.

شه وی له سه ر شیو به باوکه پیره که ی گوت: - زور بی نه قلیتان کردووه، که هیشتووتانه منداله که ی فالان بهرن.

دایکی به سه رسه ختی به رسقی دایه وه: - رازی نه بووین منداله که مان بفروشین!

باوکه که هیچی نه ده گوت. کورپه له سه ری رویی: - چه یف نییه، به شه ر به مجوره بکریتته قوربانی!

بابی تووره بوو و گوتی: - ناکا گله یی نه وه مان لینکه ی که دلمان نه هاتوو بفروشین؟

کورپه به تووندی گوتی: - گله یی ده که م و زیاتریش، خه لکی وهکو ئیوه نه بوونیان زور چاکتره. ئیوه به گه وجیتی خوتان منداله کانتان به دبه خت ده کن. هه قه سه ری خوم هه لبگرم و به جیتان بیلیم.

پیره ژنی داماو سه ری به سه ر قاپه که ی به رده میا شور کرد بوو وه وه ده گریا، به که سه ره وه مراکه سوپه که ی بو ده می برد، نیوه ی چووه ده میه وه و نیوه ی رژا. گوتی: - ده وهره خوت بو مندال بکوژه و گه وره ی بکه.

كوره به توندى بهرسقى دايهوه:- خوزيا هر له دايك نه باما و خوم بهم حالهوه نه ديتبا. كه نهو يارويه م بينى، خوينم هاته جوش. له دلى خودا گوتم: وانهبوايه ههنووكه من له جيگاي نهو دهبووم.

ههستا وگوتى:- وا چاكه من برؤم، چونكه له به يانبيهوه تا ئيواري گله بيتان ليدهكه م و ههوانه وهتان لى هه لده گرم و ژيانتان لى تال دهكه م. نهوش بزنان قهت له سهر نهو كاره، گهر دنتان ئازا ناكه م!

داك و بابى پير، بيدهنگ بوون، هه په سابوون، روندك له چاويان قه تيس مابوو!

كوره كه گوتى:- نا نه م بيروكه يه بريك قورسه. چاكترا وايه برؤم بو شوينيكي ديكه و كاريك بدوزمه وه!

دهرگاي كرده وه. دهنگي ههراو ههنگامه دههات، مالى قالان، به بوئه ي گهرانه وه ي كوره كه يانه وه ئاههنگيان ساز كردبوو.

شارلو، پييه كي به عارديدا كوتا، ئاورپيكي لاي داك و بابى دايه وه و هاواريكرد:- گونديباني كه ودهن!

وله تاريكي شه وه كه دا ون بوو.

یه که مین به فر

شه قامه دریژده کی پارک وسهیرانگه ی " کروازت " به قهراخ ئاوه شینه که یا پیچی ده کرده وه، له و خواره وه، به سه متی راستا، تیشه لانه کانی کویتستانی " ئه سترل " تا چاو برده کات، به ناو ده ریا که دا ده روات، به ری دیمه ن و به رجه وه نه کان ده گریت، جوانی تایبه تی باشووری زنا و قولله تیژه جورا و جورو سهیره کانی، به ری ئاسو ده گریت.

له سه متی چه پا، گراف و دورگه کانی " سنت مارگریت " و " سنت ئونورا " له ئاوه که دا پراکشاون و سه ره کانیان یه کپارچه دارکاژه. به دریژی که نداوه پان و به رینه که دا، به دریژی کیوه به رزه کانی ده و روبه ری " که ن "، هر هه مووی چره قیلای سپیواژه وه له دووره وه ده لی له بهر خوره تاوه که دا رازاون. خانووی سپیواژی په راگنده له سه ری تا بناری گرده کان هاتوو وه په له به فرین بچووک به سه ر سه وزه گیایه که وه دیارن.

ئه و خانووانه ی که له ده ریا که وه نزیکن، ته یمان و محه جره کانیان به سه ر پارک و سهیرانگه به رینه که وه ده کرینه وه، شه پولین ئارامی ده ریا که دین و که ناری محه جره کان ده شون. هه واکه ی خوشه. دره ختانی پرته قال و لیموی زیپین له سه ر دیواری باخه کانه وه دیاره. ژنان به ئه سپایی به سه ر شه قامه لمه لانه که دا ریده که ن و قسه و سوعبت ده گه ل پیاهه کانیاندا ده که ن و منداله کانیان به ده م گه مه وه دویان ده که ون.

*

ژنیکی گه نج له خانوویه کی بچووی جوانه وه، که ده رگا که ی به سه ر پارک وسهیرانگه که دا ده کرینه وه، دینه ده ری. هه لوه سته یه ک ده کات و ته مه شای سهیرانگه ره کان ده کات. بزه یه ک ده کات و به لاقه له رزی خوی ده گه یه نینه ته ختیکی چولی به رانه ر ده ریا که. به و بیست هه نگاهه ماندوو بوو و به هانکه هانک دانیشته. رهنگی مردووی لینیشته بوو. ده که ویته کوکه کوک و قامکه باریک و لاوازه کانی بو ده م و لیوی ده بات، وه کو ئه وه ی بیه وی ئه و ته کان و له رزه له رزه رابگری که خه ریک بوو هه ناسه ی بیریته. ته مه شای ئاسمانی پر له هه تاو و په ره سیلکان، شیوه ی یاخپانه ی لوتکه دووره ده سته کانی " ئه سترل " و ده ریا نزیکه که ده کات که چه ند شین، چه ند مه ند، چه ند جوانه.

دووباره بزه یه ک ده کات وله بن لیوانه وه ده لیت: - که دلم خوشه!

له حالیکا که ده زانیت به و زوانه ده مریت، ده زانی که ناگاته به هار و سالیکی دی له م پارک و سهیرانگه یه دا، هه مان ئه م که سانه ی که به بهر ده میا ره تده بن، دووباره دینه وه وه هه مان هه وای فیئکی ئه م سه رزه مینه خوشه هه لده مژن، ده گه ل هه مان ئه م منداله نده که که میک گه وره تر بوون، به دلین پر ئومیدومیه ره بانی و شادکامیه وه، له حالیکا ئه م جه سته لاوازه ی ئه و له قولایی تابووتیکی دار به روودا، رزیوه و ته نیا ئیسقانه کانی له ناو ئه و کراسه ئاوریشمه دا که وه کو کفن بو خویی هه لبژاردوو، ماوه.

ههنگی ئه و له دنیا دا نه ماوه. هه موو ئه وزاریکی ژیان بۆ خه لکانی دی بهرکه مال ده بی. به لام سه بارهت به و هه موو شتیک، بۆ هه تاهه تابه کۆتایی دیت... ئیدی ئه و نامینی... بزده یه ک ده کات. به سپه لاکه نه خۆشه کانی، تا ده توانی هه وای پر بۆن و بهرامه ی باخه کان هه لده مژی و له فکران راده چیت.

***

بیری دیته وه.

چوار سال له وه پیش ئه و یان به وه چاخزاده یه کی جووتیاری نورماندی به میرد دا. گهنجیک بوو ریشن، دم و چاو ئال، ناوشان پان، خولق و خوو خۆش وشاد.

هه لبه ته ئه م زه ماوه نده ی وان هۆی مادی هه بوو که زاوا هیچی لی حالی نه ده بوو. زۆر چه زی ده کرد بلی " نا " به لام بۆ ئه وه ی دا ک وبابی نه رهنجینی، به نه به دلی و به چه ره که ی سه ر گوتی " به لی ". کیژیکی شادی پارسی بوو و به دم ژیا نه وه پیده که نی، ژیا نی زۆر له لا خۆش بوو.

میرده که ی، ئه وی بۆ کۆشکه که ی گواسته وه، کۆشکه که ی له نورماندی بوو. کۆشک وته لاریکی به ردینی گه وره بوو، هه ر چوار ده وری دره ختی کۆن و به ته مه ن بوو. کارستانیک به رده می گرتبوو. له سه متی راستیا، هاما جیکی کراوه و بیابانیکی کاکی به کاکی دیار بوو که تا کۆمه لیک قه لای دووره ده ستی گوندیاتی ده رۆیی. کویره ریگایه ک به بهر ته یمان ومحه جه ره ی کۆشکه که دا ده رۆیی و تا جاده سه ره کییه که، که له سی کیلومه تری کۆشکه که دا بوو، ده رۆیی.

چه ند جوان هه موو شتیکی بیردیته وه:

هاتنه هه واری تازه، یه که م رۆژی که له وینده ری گوزه راند و، گۆشه گیری ژیا نی دواتری.

له گالیسکه که دابه زی و ته مه شایه کی ساختمانه کۆنه که ی کرد و به پیکه نینه وه گوتی: - شوینیکی خۆش و دلگیر نییه.

میرده که ی به پیکه نینه وه گوتی: - وا مه لی! رادیی. که سی نه مرئ ده بیینی. من هه رگیز لی ره بیتاقهت نابم.

ئو رۆژدیان، به ماچ و مووچ و خۆشی گوزه راند و به لای زاوا وه زۆر دریژ نه بوو.

سبه ییش هه ر به هه مان شیوه بووری و هه موو هه فته یه ک به ناز و نه وازش بووری.

ئه وسا ژنی که وته ریکخستنی ناو ماله که ی. ئه م کاره یه ک مانگی ته واری خایاند. رۆژان یه ک له دوای یه ک به کار و مه شغه له تین بیبایه خ به لام وه ختگیر تیده په رین. ئیدی ژیان به شته بیبایه خ و بچوکه کانه وه به سه ر ده چوو. سهیری کرد ده شیت ئینسان بایه خ به هیلکه مریشکان بدات که به گویره ی وه رز یه ک دوو سانتیم نرخه به رزیان نزم ده بووه وه.

هاوین بوو. دهچوو بؤ کیلگه و مهزراکان و تهمهشای هه لگرتن و کوکردنه وهی خهرمان و جوخینانی دهکرد. رۆژئی هه تاو دلی ئه ویشی خو شده کرد.

پاییز هات. میژده کهی خوی دایه راو وشکار. به یانیان به ههردوو تاژییه که یه وه، میرزا و میدور، له مال ودهرده کهوت ودهر پوی. ژنه ی تاین به تهنی ده مایه وه، به بیئه وهی که به دوور کهوتنه وهی هنری میژدی غه مگین بییت. میژده کهی خو شده ویست، به لام بیری نه ده کرد. وهختایه ک ئه و بؤ مال ده گه رایه وه، ژنی زیاتر نه وازشی تاژییه کانی ده کرد. هه موو شه ویک به سۆز و مهحه به تی دایکانه وه پیتیان راده گه یی. به رده وام نه وازشی ده کردن، نازی هه لده گرتن، به هه زار و یه ک ناو و نازناوی خو شه وه دیدواندن، که هه رگیز به بیریا نه ده هات، به و ئاویه به ده وری میژده که ییدا بییت و بیلاوینیت.

پیاوه کهی به به رده وامی باسی ورده کاری راو وشکاره کهی بؤ ده کرد. باسی ئه و شوینانه ی ده کرد که تووشی که وان ده بوو، سهیری پیده هات که له شه وده رزاره کهی ئاغای جوزیف لودانتودا که رویشکی نه بینی بوو، یان له رهفتار وئه توری ئاغای لوشاپلییه ی خه لکی لوهاقر نارحهت بوو که به به رده وامی له ئاقاری زه وپییه کانی ئه ودا ده سو رایه وه تا ئه و حه یوانانه ی که هه قی ئه و، واته هنری دوپارقیل بوو، راو بکات.

ژنی، له وهلامی ئه ودا ده یگوت: - به راستی کاریکی دروست نییه.

ویری له شتیکی دی ده کرده وه.

زستان هات، زستانی سارد و به بارانی نورماندی. ریژنه ی بارانی تووند به سه ربان و ئه و جه مه لونه تیژانه ی که چووبوون به ئاسمانا، هه ر نه ده برایه وه. ریگاگان، ده بوون به روبرین لیل ودهشت ده بوو به پاخوا قور و حه ری، جگه له شوپره شوپی باران هیهچ دهنگیکی دی نه ده بیسترا. هیهچ جم و جولیک جگه له فرینی پۆلی قه له ره شان، نه ده بینرا، که وهکو په له هه ورین رهش لیروه وه بؤ ئه وئ ده رپویشتن وله مه زرایه کدا ده نیشتنه وه و دووباره له شه قه ی بالیان ده دا وده فرین.

ده ورو به ری سه عات چوار، پۆلی قاژوان هیرشیان دینا و له سه ر داره به رزه کانی سه متی چه پی کۆشکه که ده نیشتنه وه و ده یانکرد به قاو وقیژیک گوئی بنیاده م که ر ده بوو. نزیکه ی یه ک دانه سه عات له م دره خته وه هه لده فرین بؤ ئه و درهخت. ده تگوت ده گه ل یه کدا به شه ر دین، ده یانکرد به قاو و قیژئی ئه و سه ری دیار نه بی، لقی که وهی دره خته کان، رهش ده چوونه وه.

ژنی، هه موو ئیواره یه کی خو ر له زه رده به دلکی خه مین ته مه شای ده کردن. خه مناکی شوومی ئه و شه وهی که بالی به سه ر ده شته کاکه ی به کاکیه که دا ده کیشا، سه راپای داده گرت.

پاشان له زهنگی ده دا که چراکه بینن و، دهچوو له نزیک موغه ییرییه که وه رۆده نیشت. بر بر ئیزنگی له موغه ییرییه که ده کرد، به لام هه رچی ده کرد وده کوشا ژووره گه وره و نمناکه کانی پی گه رم نه ده کرایه وه. هه موو رۆژئی، له هه موو شوینی، له هۆله که، له مووبه قه که، له ژووره کهی خو ی، هه ر سه رمای بوو. هه سستی ده کرد،

ئىسقانەكانىشى لە سەرما چاييۇن. مېردەكەي كاتى شىۋ دەھاتەۋە، چۈنكە بەردەوام يان لە راۋ بوو يان خەرىكى زەۋى كىلان و داچاندن و كارىن دىكەي جووتيارى بوو.

شاد وسەرپا لە خاك و خۆلا ھەلگشاۋ دەھاتەۋە، دەستەكانى ھەلدەگلۆفت و بەدەنگى بەرز دەيگوت:- چ ھەوايەكى ناپەسندە. يان:- ئاگر چەند خۆشە. يان ھەنديچار لە ھاوسەرەكەي دەپرسى:- ئى، دەنگ و باست؟ باشى؟ كەيفت قنچە؟

خۆى باش بوو، ھىچ عەيبىكى نەبوو، دلئى ھىچى نەدەويست. جگە لەو ژيانە سادە وساكار وئاسوودەيە، ئارەزووى ھىچ شتىكى دىكەي نەبوو.

دەورو بەرى ھەيفى ديسامبەر كە وەرزى بەفر دەستى پىكر، كەش و ھەواي كۆشكەكە زۆر تەزى و بەفرىن بوو، لە تۆ وايە تىپەربوونى قەرنان ئاپارتمانە كۆنەكەي بە ھەمان شىۋە سارد دەكردەۋە كە گوزەشتى سالان بەشەر بەرە ساردبوونەۋە دەبات. ژنى ھىندە بەم توف و سەرمايە قەلس بوو كە شەۋى بە مېردەكەي گوت:- ھىنرى، پىويستە ئامىرىكى گەرم كەرەۋە لىرە دابنەين، كە ديوارەكان گەرم بكات، باۋەر بكە شەۋى تا بەياني لە سەرما ھەلدەلەرزىم و گەرم نايىتەۋە.

مېردە، كە گوئى لەو پىشنىازە سەيرە بوو كە لە كۆشكە دىھاتىەكەيا ئامىرى گەرم كەرەۋە دابنى، ھەۋەلجار ھەپەسا. ئەگەر پىشنىازى ئەۋەي بۆ كرابا كە لە قاپى زيوى خالىسەدا خواردن بە تاژيەكانى بدات، زۆر لە دانانى ئامىرى گەرمكەرەۋە، بەلايەۋە ئاسايى تر بوو. ئەوسا تا دەمى گرتى لە قاقاي پىكەننى دا و پەيتا پەيتا دەيگوت:- ئامىر، لىرە! ئامىر و لىرە! ھا! ھا! ھا! ھەزت لە سوعبەتە!

ژنى پىداگرى دەكرد:- باۋەر بكە بەشەر لىرەيا رەق دەبىتەۋە گيانەكەم، تۆ بۆيە ھەستى پىناكەي چۈنكە بەردەوام دەجولئىت، دەنا بەشەر رەق دەبىتەۋە، سەرماكەي لە كىشا نىيە.

مېردەكەي بە پىكەننەۋە بەرسقى دايەۋە:- قسەي وا مەكە، بەشەر رادى، ئەم سەرمايە بۆ ساغله مى بەدەن زۆر باشە. رادىيت و حالت باشتر دەبىت. خۆ ئىمە پارىسى نىن لە سەرما خومان بتەپىننەۋە ناۋ موغەيرىيەۋە. ھا! ھەربىنا بەھار ھات.

***

نزىكى مانگى يەك بەلايەكى گەۋرە بەسەر ژنى ھات. داك و باۋكى بەھۆي تامپۇنى گالىسكەۋە مردن. بۆ رپورەسمى كفن و دفنيان بۆ پارىس رۆيى. نزىكەي شەش ھەيقان ھەموو زىكر و فيكرى، ھۆش و گوشى لاي تازيەبارى بوو.

گەرمى رۆژانى خۆشى ھەتاۋ، سەرەنجام بوژاندىيەۋە، تا ۋەكو پايىز لە جۆرە سستىەكى خەمئامىزا ژيا.

ههركه دنيا ساردی كرد، دووباره خه می لیتهات كه چی بكات؟ هیچ. ناخو چی بو پیشدههات؟ چ ئومیدیک، چ چاوه پروانییه کی هه بوو كه دلای پیی گهرم ببیتهوه؟ هیچ. نهو پزیشكهی كه بو معایه نه چووبوو بو لای پیی گوت كه مندالی نابیت.

سه رماكه، له پار زیاتر نازاری دها، دهسته لهرزو كه كانی به سه ر ئاگره كه وه راده گرت، گری ئاگره كه زوری بو روخساری دینا، به لام تینی سه رماكه وه كو نه وه بوو بخزیته ژیر جله كانی و پیستی به دهنیه وه وه سه راپای ده چایی وده له رزی. ته وژمی بایه كه ده تگوت له ژووره كاندا ده گیرسایه وه، ته وژمیکی به دخوا، لاسارو به په لامار وه كو دژمن. به رده وام هه ناسه ی سه هۆلینی کینه کیشانه ی خو ی به سه ر و چاو و ده ست و پل و، به مل و گهردنی نه ودا ده كرد.

دووباره باسی ئامیری گهرمكه ره وه ی هینایه وه گوپی، به لام میرده كه ی به جو ری گوپی لیده گرت وه كو نه وه ی داوای شیر ی تهیری لیكات. دانانی نهو ئامیره له پارافیل دا، به لای كابراره له دۆزینه وه ی سه رچاوه ی ئاوی حه یاتیش مه حالتر ده هاته به رچاو.

پوژیک كه به کاریك چوو بوو بو "روئان" جو ره مه قه لیه کی ناسك و جوانی بو هاوسه ره كه ی هینا، له جنسی مس بوو و به سوعبه ته وه ناوی نا "پا گهرمگه ره وه ی سه یار" پیی وابوو كه به م مه قه لیه ئیدی ژنه كه ی هه ست به سه رما ناكات.

له ئاخو وئوخری دیسامبه را، ژنی هه ستیكرد كه ناتوانی تا نه به د به م شیوه یه بژی و شه وی له سه ر شیو، به شه رمیكه وه له میرده كه ی پرسى:- نه ری پیاوه كه گیان، ناکری پیش به هار برۆینه سه فهر ویه ك دوو هه فته یه ك له پاریس به سه ر به رین؟

میرده، حایر وحه په ساو گوتی:- پاریس؟ له پاریس چ بکه یین؟ نه مه ش له و قسه سه یرانه یه ها! باشه لیزه، له م ماله خو شه ی خو مان له چیمان كه مه، عه ییمان چیه! هه ندیچار قسه ی سه یر ده كه ی!

ژنی، به دهم مینگه مینگه وه گوتی:- كه میك خو مان سه رگه رم ده كه یین.

میرده، خو ی له گیلی دها:- سه رگه رمی چی؟ شانۆ، شه وبیری، خوارنگه؟ نه وسای كه بو ئیره هاتی، چاك ده ترانی كه نهو جو ره سه رگه رمیه لیزه نییه!

ژنی، جو ره سه رزه نشتیکی له و قسه وراویژه به دی كرد. بویه هیچی تری نه گوت. ژنیکی شه رمن و نه رمكیش بوو. گیانی سه ركیشی تیا نه بوو.

له هه یقی یه كدا، دیسان دنیا ساردی كرد. نه وسا به فر دنیای داپوشی. شه ویك كه ته مه شای پۆلی قه له ره شه كانی ده كرد كه وه كو په له هه وریکی گه وره به ده وری دره خته كاندا ده سو رانه وه، به پیچه وانیه مه یلی خو ی، كه وته گریان.

میرده كه ی كه تازه له ریوه هاتبو وه وه، به سه رسامی پرسى:- چیه؟

به خۆی دلی خوشبوو، تهواو دلی خوشبوو، ههرگیز دلی هیج ژیانیکی دیکه‌ی، هیج خوشبیه‌کی دیکه‌ی جگه له وه‌ی هه‌یبوو، ئاره‌زوو نه‌کردبوو. له وه‌ده‌قهره‌ خه‌مناکه‌ هاتبووه‌ دنیایی و گه‌وره‌ بووبوو، له‌وئ، له‌ ماله‌که‌ی خۆیدا، بار سووک و سه‌ر ره‌حه‌ت له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه‌ ئاسووده‌ بوو.

تینه‌ده‌گه‌یی بوچی به‌شه‌ر ده‌بی ئاره‌زووی بویه‌ر و پروداوین دی بکات، تینوو و تامه‌زرۆی شادمانی هه‌مه‌جو‌ر بی، له‌ وه‌ حالی نه‌ده‌بوو که‌ بوچی هه‌ندی که‌س مانه‌وه‌ی خه‌لکیان له‌ هه‌ر چوار وه‌رزی سالآ له‌ یه‌ک شوینا، به‌لاوه‌ نائاسایییه‌، وا دیاربوو نه‌یده‌زانی که‌ به‌هار، هاوین، پاییز و زستان بو زۆر که‌س، خۆشی و شادی تازهی له‌ دیار و ده‌قه‌رانی تره‌وه‌ ده‌گه‌ل خۆدا دینئ.

ژنی، نه‌یده‌زانی چ به‌رسفیک بداته‌وه‌و به‌ بیتا‌قه‌تی روندکه‌کانی ده‌سپری. سه‌ره‌نجام به‌ دوودلییه‌وه‌ گوتی: -
ئاخر... که‌میک... نه‌ختیک غه‌مگینم... بیتا‌قه‌تم...

به‌لام له‌ ناکاوا وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ قسه‌که‌ی خۆی ژیان بووبیته‌وه‌، به‌له‌ز له‌ سه‌ری رۆیی: - هه‌روه‌ها... که‌میکیش... سه‌رمامه‌.

میرده‌، که‌ گویی له‌ و قسه‌یه‌ بوو به‌جاری ده‌هری بوو و گوتی: - ئه‌ها، حالی بووم... هیشتا خه‌یالت لای ئامیری گه‌رمکه‌ره‌وه‌یه... ئاخر تو ئه‌قلت کوپوه‌ چووه‌؟ له‌وه‌تای لی‌ره‌ی تا‌قه‌ جاریکیش سه‌رمات نه‌بووه‌.

***

بوو به‌ شه‌و. ژنی چوو بو ژووره‌که‌ی خۆی، چونکه‌ پیداکری کردبوو که‌ ژووریکی جیای هه‌بیت. چووه‌ ناو جیگاوه‌. ته‌نانه‌ت له‌ ناو جیگا‌که‌ش هه‌ر سه‌رمای بوو. بیری ده‌کرده‌وه‌: - فایده‌ی نییه‌، ره‌وشه‌که‌ هه‌ر وا ده‌بی، تا مردن ده‌بی به‌م حاله‌وه‌ بزیم.

بیری له‌ میرده‌که‌ی ده‌کرده‌وه‌. چون ئاماده‌ بووبوو ئه‌و قسه‌یه‌ به‌و بلیت: - له‌وه‌تای هاتوویته‌ ئیره‌ تا‌قه‌ جاریکیش سه‌رمات نه‌بووه‌.

یانی ده‌بوايه‌ نه‌خۆش بکه‌وئ، ده‌بوايه‌ بکوکیبا تا جه‌نابی حالی ببیت که‌ هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌خۆشه‌ و سه‌رمای بووه‌! دلی زۆر ره‌نجا، ره‌نجانی که‌سیکی دامای بی ده‌سه‌لاتی بیروو. که‌واته‌ ده‌بوايه‌ بکوکی. له‌م حاله‌دا بیگومان میرده‌که‌ی دلی به‌ حالی ده‌سووتا. ده‌ی زۆر چاکه‌! کاریک ده‌کات که‌ بکوکی، هه‌نگی میرده‌که‌ی گویی له‌ کوکه‌که‌ی ده‌بیت؛ ناچار ده‌بی بچنه‌ لای پزیشک، به‌لئ میرده‌که‌ی کوکه‌که‌ی ده‌بینیت، ئه‌ی چون!

به‌ پنی په‌تی له‌ جیگا هه‌ستا‌بوو، بی‌ریکی مندالانه‌ دای له‌ که‌له‌ی: - من بو ئه‌م ماله‌ پیویستم به‌ ئامیریکی گه‌رمکه‌ره‌وه‌ هه‌یه‌، راوه‌سته‌بووم، ده‌ره‌قه‌تت دیم، ده‌بی هینده‌ بکوکم که‌ ئاخری ناچار بی ئامیره‌که‌ دابنیت.

له‌ سه‌ر کورسییه‌ک رۆنیش‌ت، نیوه‌ پروت بوو. سه‌عاتی، دوان به‌و ده‌قه‌وه‌ دانیش‌ت. ده‌له‌رزی، به‌لام هه‌ستی به‌ سه‌رما نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌بوو لی‌برا که‌ کاره‌که‌ی ته‌واو بکات.

به‌ ماتی و بی‌ده‌نگی له‌ ژووره‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وت. خۆی گه‌یانه‌ پای پلیکانه‌کان و ده‌رگای باغه‌که‌ی کرده‌وه‌.

زهوی یه کپارچه به فر بوو، دهنگوت مردووه. بله ز چووه پیشی، پییه کی خسته نیو به فره که. ههستی سه رما، به نازار، وهک زامی چه قویهک تا کانگای دلی رچوو، ویرای ئه مهش پییه که کی دیکه شی هه لبری و به ئه سپایی له پليکانه کان چووه خواره وه. ئه وسا به چیمه نه که دا رهتوو و له دلی خویدا گوتی: - تالای دار کاژده کان ده روم.

به ئه سپایی و، به هانکه هانک ده چووه پیشی، هه رکه پیی دهنایه ناو به فره که هه ناسه ی به ند ده بوو.

که گه ییه یه که مین دارکاژ، دهستی به قه ده که یدا هینا، وهک ئه وهی بیهوی دلنیا بیت که نه خشه که ی خوی جیبه جی کردوو، پاشان زقرییه وه. دوو سی جار خه ریک بوو بکه وی، ههستی کرد خاو بووه ته وه و خه ریکه له پهل وپو ده که وی. ویرای ئه مهش به رله وهی بگاته وه ناو ماله که ی، له سه ر به فره که رنیشیت، ته نانه ت چنگی به فری هه لگرت و له سینگ و به روکی خوی هه لسوو.

ئه وسا روپی وخه وت. دوا ی سه عاتی ههستی ده کرد گه رووی میرووله دهکات، نه خیر نازای به دهنی که وته میرووله. ویرای ئه مهش هه ر خه وت. بو سبه ی شه و ده کوکی ونه ی توانی له جیگا هه ستیت. سییه کانی هه ویان کرد. که وته وراوه و به دم و رینه وه دوا ی ئامیری گه رمه که ره وهی ده کرد. دکتور گوتی ده بی ئامیری گه رمه که ره وه دابنه ن. هنری به و په ری نه به دلی، ناچار قه بوولی کرد.

***

ژنی چاک نه بووه وه. سییه کانی په ریشان بوون، ژیانی که وته تالووکه. دکتوره که گوتی: - ئه گه ر لیره وه مینی ناگاته به هار.

ژنه یان بو باشوور فریکرد. چوو بو شاری " کهن " هه تاوی بینی، عاشقی ده ریا بوو، هه وای خوش و بونداری ئه وینده ری هه لمژی. له به هارا دووباره بو باکوور زقرییه وه. به لام ترسی ئه وهی لینیشیت که چاک نه بیته وه. له زستانانی نورماندی ده ترسا، هه رکه توزی حالی باش ده بوو، شه وان په نجه ره ی ژووره که ی ده کرده وه و بیری له که ناراهه گه رمه کانی مدیترانه ده کرده وه.

نها پیی له لیواری قه بره، ئه مه ده زانیت. خوشحاله.

ئه و رورژنامه یه ی که قه د ونوشتی کردبوو، دهکاته وه، مانشیته که ی ده خوینیته وه: " بارینی یه که مین به فر له پاریس. "

ته زوویه کی به پشتا دی، پاشان بزیه ک دهکات. ته مه شای زنارو لوتکه کانی " ئه سترل " دهکات که له دووره وه، له بهر زه رده په ری ئیواریدا، ئال دهنوینی، ته مه شای ئاسمانی پان و به رین دهکات که چه ند شینه، و ده ریا که سه رانسهری نیلییه وله جی خوی هه لدهستی. هیدی هیدی بو مال ده گه ریته وه، لی جار جار ده وهستی و ده کوکی، چونکه زیاد له بهر سه رماکه ماوه ته وه و سه رمای بووه، که میک سه رمای بووه.

نامه یه کی میرده که ی هاتوو، به دم زه رده خه نه وه نامه که دهکاته وه و ده خوینیته وه:

دوستی نازیم،

هيوادارم حالت باش و دلت زور بو ديار ودهقهره جوانهكه مان تهنك نه بووبى. چند پوژيكة سهرايمهكى باش هليكردوه، لهوه دهچى باو وههواى پيش به فر بيت. من نم كesh و ههوايه م زور پيخوشه وحه زدهكه م دلنيابي كه مهحاله ناميره نهعله تيهكهى تو به كار بينم...

دهست له خويندنهوهى نامهكه ههلهدگريت. زور خوشحاله بهوهى كه نان ناخرى بووه خاوهنى ناميري گهرمكه رهوه. دهستى راستى به نامهكه وه، به نهي سپايى دهكه ويته سهر نه ژنوى، دهستى چهپى بو ده مى دهبات تا نه و كوكة دژوارهى كه خهريكه سينهى نهجن نهجن دهكات هيور بكاته وه...

کیشه‌یه‌کی خیزانی

تراموای "نویی" له ده‌روازه‌ی "مایو" تیپه‌ری بوو و به شه‌قامیکی پان ودریژا ده‌رۆیی که ده‌گه‌یه‌یه رۆباری "سین" مه‌کینه بچووکه‌که که وه‌کو ئه‌سپ له فارگونه‌که‌ی به‌سترابوو، په‌یتا په‌یتا هۆرني لیده‌دا تا ریگای خۆی بکاته‌وه، بوخار وه‌ه‌لمی لیبه‌رز ده‌بووه‌وه وه‌کو ئینسانی به‌دهم راکردنه‌وه هانکه هانکی پینکه‌وئ، ده‌نگی پستۆنه‌کانی له ده‌نگی پایه‌کی ئاسنین ده‌چوو که له حه‌ره‌که‌ت و جووله‌دا بی. گه‌رمای قورسی ئاخ‌ر وئوخ‌ری دوانیوه‌رۆیه‌کی هاوینه به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا بلاوده‌بووه‌وه، هه‌رچه‌نده هه‌چ بایه‌ک له ئارادا نه‌بوو، گه‌ردو توژیکی سپی، قسلین، تاریک، گه‌رم وخنکینه‌ر به‌رزده‌بووه‌وه که به له‌شی ئاره‌قه کردووه‌وه ده‌نوسا، چاوانی پر ده‌کرد، تا ناخی سییه‌کان ده‌رۆیی.

خه‌لکی ده‌هاتنه به‌ر ده‌رگا‌کانیان تا هه‌ناسه‌یه‌ک به‌دن. جامه‌کانی تراموایه‌که دادرابوونه‌وه، په‌رده‌کانی به‌دهم حه‌ره‌که‌تی تراموایه‌که‌وه، لولیان ده‌خوارد و ده‌که‌وتنه سه‌ما. ته‌نیا چه‌ند نه‌فه‌ریکی تیا‌بوون (چونکه خه‌لکه‌که له رۆژانی گه‌رمادا، حه‌زیان ده‌کرد، له دواوه که کراوه بوو، یان له قاتی سه‌ره‌وه سوار بن) ئه‌و چه‌ند نه‌فه‌ره، بریتی بوون له چه‌ند ژنیکی قه‌له‌وی، جل و به‌رگ مه‌خسه‌ره، له و ژنه بورژوا‌یانه بوون که ئاکنجی ده‌وروبه‌ری شارن وله‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌خسه‌یه‌تیکی ئه‌وتویان نییه، له راده‌به‌ده‌ر خۆ نوینی ده‌که‌ن، بریتی بوون له پیاوانی ماندووی کاری دایه‌ره، هه‌نده له پشت میزه‌وه دانیش‌تیبوون، هه‌موو ره‌نگزه‌رد، پشت چه‌ماوه، شان وشه‌پیلک خوار. رۆخساری نیگه‌ران و خه‌مینیان، هه‌یشتا گه‌واهی له سه‌ر کیشه وئاریشه خیزانی وده‌ستکورتی و نائومی‌دییه‌کانی ده‌دان، چونکه له‌وه‌ژار وده‌ستکورت و نه‌بوو و به‌دبه‌ختانه بوون که به ده‌رامه‌تیکی بژی و نه‌مر، له خانووانی په‌رپووت وگه‌چیندا ده‌ژیان، خانووانیک به‌بستیک زه‌وی به‌ناوی باخچه‌وه، له کاوله‌کانی ده‌وروبه‌ری پاريسدا ئاکنجی بوون.

له‌لای ده‌رگا‌که‌وه پیاویکی کورته بالای قه‌له‌وی ده‌م و چاو پانی ورگ زل، به جل و به‌رگی سه‌راپا ره‌ش و میدال به به‌رۆکه‌وه، ده‌گه‌ل پیاویکی دريژ دا‌هۆلی به رواله‌ت خه‌مساردا قسه‌ی ده‌کرد که جلیکی که‌تانی سپی زۆر چلکنی له به‌ر وشه‌پقه‌یه‌کی حه‌سیری کۆنی له‌سه‌ر بوو. یه‌که‌میان به ئه‌سپایی قسه‌ی ده‌کرد، هه‌ندی‌جار بینه‌نگ ده‌بوو که پینه‌چوو زمانی بگری، ئاغای کارا‌قان، کارمه‌ندی وه‌زاره‌تی ده‌ریاوانی بوو. ئه‌ویت‌ر، جار‌ان یاریده‌ده‌ری پزیشک بوو له که‌شته‌یه‌کی بازرگانیدا، دوا‌ی ژیانیکی پر ماجه‌را، سه‌ره‌نجام له فلکه‌ی " کوربه‌قوا " گیرسابووه‌وه ئیدی پاشماوه‌ی زانیارییه‌ پزیشکییه‌کانی ده‌باره‌ی خه‌لکانی هه‌ژاری ئه‌م گه‌ره‌که به‌کار ده‌برد. نیوی شینیه بوو و به‌خۆی ده‌گوت دکتۆر. سه‌باره‌ت به ره‌وشی ئه‌خلاق‌ی هه‌ندی وتی وتی به‌دواوه بوو.

ئاغای کارا‌قان عومریکی له دایه‌راندا به‌سه‌ر بردبوو. سی دانه سال بوو، هه‌موو به‌یانیه‌ک به هه‌مان ریگادا بۆ دایه‌ره ده‌رۆیی، له هه‌مان سه‌عاتدا، له هه‌مان شویندا، تووشی ئه‌و خه‌لکانه ده‌بوو که بۆ سه‌ر کاری خۆیان ده‌چوون، هه‌موو ئیواره‌یه‌کیش به هه‌مان ریگادا ده‌زق‌رییه‌وه دیسان هه‌مان رۆخساری ده‌بینیه‌وه که به‌ره‌به‌ره پیر بوونیانی دیتبوو.

هه موو پوژئ له سيله " فوبورسنت ئونوره " پوژنامه يه كي هه رزاني يهك "سو" يي دهكري، پاشان دوو ناني له واشه ي دهكري وله شيوه ي تاوانباريكا كه بروات وخوي رادهستي پوليسخانه بكات، به و ئاوايه خوي به وهزاره تخانه دا دهكرد، به هه شتاو بو ژووره كه ي خوي دهروبي، به دليكي شپرزوه چاوه پرواني ئه وه بوو، له سه ر غه فله تيك كه له گين بوو لني سادر بي، سزا بدرئ يان سه ركونه بكرئ.

هه رگيز هيچ شتيك نه زمي يه كنه واو يه كه اوي ژياني تيك نه دابوو، بويه جگه له كاروباري دايه ره و به رز بوونه وه ي مووچه وپله وپايه وپوتيناتي دايه ره هيچ رووداويكي دي كاري تينه دهكرد. هه رگيز چ له وهزاره تخانه وچ له ماله وه و له ناو مال و مندالدا جگه له كار وباري ئيداره باسي هيچ شتيكي ديكه ي نه دهكرد (ژنه كه شي، ئافره تيك يي جيازي وكيژي يه كيك له هاوكاره كاني بوو). هه رگيز هيچ بير وهيچ ئوميد وهيچ ئاره زوويه ك كه په يوه ندي به وهزاره تخانه وه نه بوايه، به زه نينا، كه كاري يه كنه وا و پوتيني پوژانه خرفت و ئيفليجي كرده بوو، نه ده هات. به لام هه ميشه يهك شت، په زامه ندييه كاني ژياني كارمه نديي ئه وي ده شيواندو په ستي دهكرد، ئه وپيش ئه مه بوو بوچي كارمه نداني ده ريايي، ئه وانهي له بهر په راويژي زيوي ني جله كانيان پنيان ده گوترا " ته نه كه چي " ده گه يينه پوستي ياريدده ر و سه رووك. هه موو ئيواره يه ك له سه ر نانخواردن ده گه ل ژنه كه يدا كه هه مان كينه ي ئه وي هه بوو، ئه وه ي باسده كر و هه زار و يه ك به لگه ي دينا يه وه تا بيسه لمينيت كه داني پوست له پارسا به و كه سانه ي كه كاريان سه فه ري ده ريايه، له هه موو پرويه كه وه كاريكي ناشايسته يه.

نها پير بوو بوو، خو شي نه يده زاني ژيان كه ي و چون بووري، چونكه يه كسه ر له ئاماده ييه وه بو دايه ره چو بوو وئو چاوديرانه ي كه جاران، له رابردوودا، له به رانه رياندا ده له رزي، نها به رپر سه كاني جي ئه وانيان گرتبووه وه، كه له ئاستياندا مووي نه ده پساند. له بهر ده رگاي ژووري به شكوي هه ريه كيك له م به رپرس و سه روكانه دا سه راپاي ده له رزي، ئيدي شوينه واري ئه م ترسه به رده وامه ي تيا مابووه وه، له كاتي قسه كرنا ده سه پاچه ده بوو، جوړيك ملكه چي و گوپرايه لي و زمانگيري پيوه ديار بوو.

هه ر هينده ي ئه و نابينا يه شاره زاي پارس بوو كه هه موو پوژئ سه گه كه ي به هه مان ريگادا ده يبات و ده يه نيتته وه. ئه و بويه ر و ريسوايانه ي، كه هه موو پوژئ له پوژنامه يهك " سو " بيه كه يا ده يخوينده وه، وه كو چيروكي خه يالي ده هاتنه به رچاوي كه بو سه رگه رمي كارمه نداني بچووك بلاو ده كرانه وه. پياويك بوو ئه هلي نه زم و نيزام، كو نه په رست به بيئه وه ي سه ر به هيچ حيزيكي دياريكراوبي. به لام دژمني هه ر " تازه و داهيتراويك " بوو، لام سه ر لايي به سه ر ئه و رووداوه سياسيانه دا تيده په ري كه پوژنامه، هه ميشه به گوپره ي نياز و مه به ستي تايه تي ده سته كاري ده كرن و له جياتي ئه م كاره پاره ي وه ده گرت. هه موو ئيواره يه ك كه به شه قامي شانزه ليزه دا ده بووري، وه كو ريبواريكي غه ريب كه ري كه وتبته و لاتيكي دوورده ست، ته مه شاي هه ر هه نكامه ي ريبواران و شه پولي كارواني گاليسكاني ده كر د.

له بهر ئه وه ي سي سال خزمه تي ئيداري له هه مان سالدا ته واو كرده بوو، له ۱/۱/... دا نيشاني خاچي " لژيون دونور " يان پيدا بوو، ئه و نيشانه، له دام وده زگا نيچه سوپاييه كاند، پاداشتي خزمه تي كويله ئاسا بوو كه (پنيان ده گوت خزمه تي دلسوزانه) خزمه تي ئه م خه مزه دانه ي كه هه موو ژياني خو يان به بيگاري له ناو فايل و دوسياندا به سه ر ده برد.

ئەم پلە و پایە چاوەرپوان نەکراوە، بە قەناعەتی وی، جیلووە رەونەقێکی تازەو پڕ شانازی بە پۆستەکە ی وی بەخشی بوو، شیوەی رەفتار و کرداری گۆری بوو. چاکەتی نەخشین و پانتۆلی رەنگاوپرەنگی تەرک کردبوو. پانتۆلی رەش و چاکەتی درێژی لەبەر دەکرد کە شریته زۆر پانەکە ی " لژیون دونور"کە ی بە سەرپه‌وه زەقتر بە دیار دەکەوت، هەموو رۆژی رەدینی دەتاشی، نینۆکەکانی دەکرد وپاکێ دەکردنەو، دوو رۆژ جارێ جەکانی ژێرەوہی دەگۆری ئە ی مەعنای چی دەبوو مدارای نەزمی نیشتمانی بکات و پێزی نیشان و میدالەکە ی بگریت، ئیدی لە زەرفی شەو و رۆژیکا بووبوو بە پیاویکی دی، کاراڤانیکی تازە، پاک و خاوین، بەرپێز و گەورە.

لە ماله‌وه، لە وەخت و ناوہختا باسی "خاچە" کە ی دەکرد. تووشی غروور ولە خۆبایی بوونیکی ئەوتۆ بووبوو کە چاوی بەرایی دیتنی هیچ جۆرو هیچ چەشنە نیشانیکی بە یەخە ی کەسانی دیبەوہ نەدەدا. لە هەموو شتیک زیاتر بە دیتنی ئەو نیشان و میدالە بیگانانە قەلس دەبوو کە پێی وابوو " نابێ رینگە بدری لە فەرہنسادا کەس لە یەخەیان بدات ". لە دلی خۆیدا زۆر رقی لە دکتۆر شینیە بوو کە هەموو ئیوارە یەک لە تراموا یە کە دا دەبیینی و میدالیکی، کە دیار نەبوو چی بوو، بە رەنگین سپی و شین و نارنجییەو، لە یەخە ی خۆ دەدا.

گفت و گۆی ئەم جووتە، لە رینگای نیوان " تاقی سەرکەوتن " تا " نویی " هەمیشە هەمان شت بوو، ئەو رۆژەش وەکو هەموو رۆژەکانی دیکە، هەوہلجار کەوتە باسی ئەو چەوساندنەوہ نارہوا یە ی کە لە گەرەک و باندا دەکراو ہەر دووکیان زۆر لەو چەوسینەرانە نارازی بوون، چونکە شاردار ی " نویی " ہەر کاریکی بویستبا دەیکرد. باکی بە کەس نەبوو. پاشان کاراڤان، وەکو هەمیشە لەگەل دکتۆر ییکا قسان دەکرێ، دەہاتە سەر باسی نەخۆشیان. بەو ئومیدە ی کە سوود لە ہەندێ ئامۆژگاری خۆرایی نوژداری وەر بگریت یان بە زیرەکی خۆی رەچەتە یەکی پزیشکی لیوہر بگرێ، بەبێ ئەوہ ی بیلی بەرانبەرە کە ی پێ بحەسیت. ماوہ یەک بوو حالی دایکی نیگەرانی دەکرد. زۆرجار دووچاری ہەناسە تەنگی دەبوو، بۆ ماوہ یەکی زۆر ہەناسە ی دەر نەدەچوو، ہەرچەندە تەمەنی نەوہد سال بوو، رینگە ی نەدەدا دەرمانی بکەن.

تەمەنی درێژی پیرەژن، مایە ی شانازی کاراڤان بوو و بەردەوام بە دکتۆری دەگوت: " چەند کەست دیتوون کە گەیی بنە ئەو تەمەنە؟ " و لە کە یفان دەستەکانی لیکی ہەلەدەسوون، نەک لەبەر ئەوہ ی حەزی دەکرد پیرەژن ہەر بژی، بەلکو زیاتر لە بەر ئەوہ بوو کە ئەویش تەمەنی وەکو تەمەنی دایکی درێژ دەبیت.

گوتی: " بەلێ، لە خانەوادە ی مەدا ہەمووان زۆر دەژین، منیش ئەگەر هیچ بویەر یک نە یەتە پیشی، دلنیام تەمەنیکی زۆرم دەبێ."

یاریدەدەری دکتۆر، نیگایەکی بەزەیی ئامیزی ئەوی کرد، جار یکی دی تەمەشای رۆخسارە گۆشتن، ملە ئەستوور، ورگە زەلامە کە ی نیوان ہەردوو رانە قەلەوہکان، ہەموو ہەیکەلی زەلامی کارمەندە پیرەکە ی کرد، کە قەلەویبە کە ی خستبوویە بەر تالوکە ی سەکتەوہ، کلاوہ بۆرہ چلک ہەلگرە کە ی بردە داوہوہو بە پۆزخە نیکەوہ گوتی: - زۆریش دلنیام مەبە گیانە، دایکت رپوہلە یە، بەلام تو بەرمیلیکی لەو گۆرہ!

کاراڤان تەریق بووہوہو ئیدی ہیچی نەگوت.

تراموایه که گهییه ویستگه که، جووته هاوسه فەر دابه زین. شینییه هاوری که ی له کافه ی گلوب، که له به ران به ر ویستگه که بوو، و پاتوقی ههردووکیان بوو، دهعهوتی پیکی مه ی کرد. خاوه ن کافه که که دوستی ههردووکیان بوو، له سهروو بوتله کانی سه ر پیشخوانه که وه، دوو قامکی هینایه پیشه وه و تهوقه ی دهگه لدا کردن و پاشان به ره و میزیک ی سی نه فهری چون که له نیوه رپوه سه رگرمی وازی دۆمینه بوون. چاک و خوشییه کی رۆتینیان کردو وهکو هه میشه پرسیاریان کرد " دهنگ و باس ". ئه وسا دۆمینه چیه کان دهستیان به دۆمینه ی خویان کرده وه، پاشان شه و به خیریان لیگرا، ئه وانیش، بیته وه ی سه ر به رزبکه نه وه، دهستیان درێژکرد، ئه وسا جووته هاوری هه ریه که یان بو شیو بو مالی خویان چوونه وه.

کاراغان له وه به ری فلکه ی " کوربه قوا " دا له خانوویه کی بچوکی سی نه میدا داده نیشته که نهومی یه که می به دهست بابایه کی به ره به ره وه بوو.

دوو ژووری نووستن، ژووریکی نانخواردن و مووبه قیک که کورسیانی کۆن، به گویره ی پیوستی له نیوان ئه و ژوورانه دا دهگوازانه وه. ئه وه هه موو که ل وپه ل وناومالی ئه و ئاپارتمانیه ی پیکده هینا که خا کاراغان وهختی خوی به خاوینکردنیه وه دهبرده سه ر، که چی کچه دوازه سالانه که ی، ماری لویز وکوپه نو سالانه که ی فیلیپ ئوگوست، دهگه ل مندالانی گه ره کا له سه ر شوشته و جوگه له ی شه قامه که دا یارییان ده کرد.

له نهومی که ی سهروو کاراغان دا، دایکی داده نیشته، که له وه دهقه ره دا به پیسکه یی به ناوبانگ بوو و سه به ره ت به لاوازییه که ی دهیانگوت که خودا له خولقاندنی ئه ودا هه مان پیسکه یی و ره زیلی خودی ئه وی به کار بردو وه. ژنیک بوو هه میشه په ست و بیته قه ت و رپوژ نه بوو به تووره ییه شیت ئاساکه ی شه ریک نه نیته وه. له په نجه ره که یه وه به سه ر ژناتی دراوسیدا که له مالی خودا وه ستابوون، به سه ر چه رچی و دیوه رانا، به سه ر که ناس وکوچه مالان و مندالاندا ده ی بۆلاند، هه رجاری له مال وه ده ره که وتبا، دووراودوور دوا ی ده که وتن و هاواریان ده کرد:-- جیقن! جیقن!

کاره که ریکی مرده لوخی خه لکی "نورماندی" یان بو گرتبوو، ئه م کاره که ره له راده به ده ر گیز و په رتعه واس بوو، شه وان له نهومی سییه ما له نک پیره ژن ده خه وت و ئاگاداری ده کرد که نه با شتیکی به سه ر بی.

وهختایه ک که کاراغان خوی به مالدا کرد، هاوسه ره که ی که ژنیک ی وازی و عه مبه لی بوو، به په رپویه کی نه رم، ده سکی دارئاکاژووی کورسییه په راگه نده کانی ناو ژووره چۆله کانی ده سپری وده ی بریقاندنه وه. هه میشه ده سته کیشی لۆکه ی له ده ست بوو، سه ری به سه ربه سته کی ره نگا وره نگ ده به ست و نه واره کانی به سه ر یه کیک له گوچکه کانی شو ر ده بو وه وه. هه رکاتی به ده م ئه و جو ره کارانه وه غافلگیرت کردبا ده یگوت:-- من ده وله مه ند نیم، له ماله که ی منا هه موو شتیک ساده یه، جوانی و جوانکاری ماله که م خاوینیه که یه تی که له هه ر رازانه وه و جوانکارییه کی دی گرینگتره.

گیانیکی کرده یی سهیری هه بوو، له هه موو کاریکا رینوین ومامۆستای میرده که ی بوو. هه موو شه ویک له سه ر نانخواردن و پاشان له ناو جیگادا، ماوه یه کی زۆر، دوور ودریژ، باسی کاروباری دایه رهیان ده کرد. هه رچه نده

بیست سالیگ له میژدهکە ی بچووکتز بوو، کارافان، وهکو چۆن ئیعتراف بو قەشەیهکی گوئگر، دهکری، بهو ئاوايه هه موو شتیکی بو ژنهکە ی دهگیزایه وه هه موو ئامۆژگارییهکانی ئهوی موو به موو جی به جی دهکرد.

ژنیکی جوان نه بوو، خو ئیستا ناشیرین و کورته بالا و لاوازش بوو بوو. تاقه جوانیهکی ژنانه ی، که ئه گهر به جل و بهرگی جوان و گونجاو بهرجهسته بوايه، ئهوا جل و بهرگه ناشیرین ونه گونجاوهکانی، ئه و تۆزه جوانیهشی دهشارده وه. هه میشه تهنورهکە ی به لایه کا سورابوو. هه میشه هه ر خه ریکی خو هه لکراندن بوو، به بیئوه ی گوئ به وه بدا که ئه م و ئه و سهیری دهکن یان نا. تاقه جوانکارییهک که به کاری دهبرد، ئه و نهوار و شریته ئاوریشمینه رهنگا ورهنگانه بوو که به سهرو بهسته که یه وه دهکرد که به زۆری له ماله وه به کاری دین و له سهری ده بهست.

هه رکه چاوی به میژدهکە ی کهوت ههستا، مووی لاجانگهکانی ماچکرد وگوتی: - پوته نه کهت له بیر بوو گیانه کهم؟ (مه بهست کاری بوو که قهولی به ژنهکە ی دابوو) لی ئه و چه په سا، خو ی به سه ر کورسیه کدا دا، ئه مه جاری چاره م بوو که بیری چوو بوو. گوتی: - به لایه، به راستی به لایه، به درێژایی پۆژه که له بیرمه، به لام که ده بی به ئیواره له بیرم ده چی.

خه فه تبار دههاته بهرچاو و ژنهکە ی کهوته دلدا نه وه ی وگوتی: - قهیدی نییه. سبهینی له بیرت بی، ئه مپۆ خه بهر و باسی تازه له وهزاره تخانه نه بوو؟

- با، خه به ریکی زۆر گرینگ. دیسان کابرایهکی ته نه که چی بوو به یاریده ده ری به ریوه بهر.

ژنه، زۆر به جدی پرسی: - له کام دایه ره؟

- له دایه ره ی مشتهریاتی خارجی.

ژنی تووره بوو وگوتی: - یانی له شویننه که ی رامون، ریک ئه و شویننه ی که پر به دل حه زم ده کرد بو تو بی، ئه دی رامون؟ خانه نشین بوو؟

کارافان، به ده م مینگه مینگه وه گوتی: - به لی، خانه نشین بوو.

ژنی زۆر تووره بوو، سه ره بهسته که ی به سه ر شانیا کهوت.

- ته واو، ده زانی؟ ئه م دایه ره یه ئیدی به که لکی هیچ نایهت. باشه ئه م یاریده ده ره ناوی چیه؟

- بوناسو.

ژنی، سالنامه ی ده ریاوانیه که ی، که هه میشه له به رده ستیا بوو، هه لگرت، لاپه رهکانی هه لدا یه وه، ئه و ناوه ی دۆزییه وه: - بوناسو - تولون - له دایکبووی ۱۸۵۱ - ده ستییکی خویندنی ئیداره ۱۸۷۱، یاریده ده ری به ریوه بهر ۱۸۷۵.

- کاری ده ریایی کردووه؟

کاراغان، ئەو پرسىيارەى پىنخۆش بوو، وەخۆ ھاتەوہ. پىكەننىكى شادى، زگە زەلامەكەى خستە سەما. گوتى:- بەلى، وەكو بالان، وەكو بالانى سەرۆكى.

و بەدەم قاقايەكى بەرزترەوہ، نوكتەيەكى دووبارە كردهوہ كە لە ھەموو وەزارەتخانەكەدا، باوبوو و ھەموو كارمەندەكان زۆريان لەلا خۆش بوو:- ناكرى لە رىگای روبروہ بو پشكینی بنكەى دەريايى " پوئن لوژور " فرى بكرين، چونكە بەھۆى تەكانى بەلەمەكەوہ دليان تىكەدەچيەت.

بەلام ژنەكەى ھەر گرژ و مۆن بوو، وەك بلى گويى لەو شوخيە نەبوو، پاشان بە ئەسپايى كەوتە خوراندنى چەناگەى ولەبن ليوانەوہ گوتى:- بريا نوينەريكى ئەنجوومەنم دەناسى! ئەگەر ئەنجوومەن بەم شتانە بزاني، ئەوا وەزير يەكسەر ترۆ دەبى...

دەنگى قاقويژ لە سەر پليكانەكانەوہ ھات و قسەكەى پيپىرى. ماری لويىز و فيليپ ئوگوست، لە دەرى را ھاتنەوہ و بەدەم شەرە مست و شەقەوہ پلە بە پلە سەردەكەوتن. دايكيان بە توورەيى بەرەو رويان چوو و باسكى ھەردووكيانى گرت و پرايوەشاندىن و دەلەكى دانە ژوورەوہ.

مندالەكان كە چاويان بە باوكيان كەوت بەغار بەرەو پيرى چوون، ھەردووكيانى لە ھەمىز گرت و ماوہيەكى زۆر ماچيكردن، ئەوسا رۆنيشت، مندالەكانى لەسەر ئەژنۆكانى دانيشاندن و دەگەلياندا كەوتە قسان.

فيلپ ئوگوست منداليكى لاتى قژلوولى سەراپا چلكن و پلكن بوو. سيما و روخسارى گەمژانە بوو. ماری لويىز وەكو دايكى بوو، وەكو ئەو قسەى دەكرد، ھەمان قسە و رەفتارەكانى ئەوى دەكردەوہ. ئەويش پرسى: دەنگ و باسى وەزارەتخانە؟

بابى بەرسقى دايەوہ:- رامونى برادەرت كە مانگى جاريك بو شيو ديتە مالمان، بەم زوانە دەپوات كچەكەم. ياريدەدەريكى تازەى بەرپوہبەر ديتە جيگاي.

كيژى سەرى بو لاي بابى بەرز كردهوہو بە دلسۆزى منداليكەوہ كە وەكو گەوران قسە دەكات، گوتى:- يانى، ديسان يەكيكى دى پيش تو كەوت.

كاراغان پىكەنى وھيچى نەگوت، پاشان بو ئەوہى بابەتەكە بگورى، لە ژنەكەى، كە خەريك بوو پەنجەرەكانى پاك دەكردەوہ، پرسى:- دايكەلەوسەرەوہ حاليباشە؟

خا كاراغان، دەستى لە سڤينى شووشەكان ھەلگرت، سەرى وەرگيڤرا و سەربەستەكەى كە بە پشتا داخزى بوو رىكخستەوہو بە ليوہ لەرزى گوتى:- باش بوو خۆت ناوت ھيتا! ئەگەر دەزاني دايكت چ بەلايەكى بەسەرم ھيتا! تەسەور كە، خا لوبودەن، ژنەكەى كابراى بەرەر، ھاتبوو بو پاكەتى نيشاستە، دايكت قيژاندى بە سەريا " ھەى سوالكەر " و دەرى كرد. ئيدى منيش دەم لىكردەوہ، ئەوہى خوا پيى ناخۆشە پيمكرد، پيرەژن خۆى لە گيلى دا، وايدەنواند گويى لە ھيچ نيبە، خۆى كرد بە كەرەى شەربەت، وەكو ھەموو جارى كە سەرزەنشتى دەكەيت، بەلام تو خۆت دەزاني كە گويى لە گويى من سووكتەرە، ھەمووى ئەداو تەمسيلە، نيشان بەم نيشانە كە يەكسەر بو ژوورەكەى خۆى گەرايەوہو فزەى لە خۆ بڤرى.

کاراڤان، گيڙو ويڙ بووبوو، هيچي نه ده گوت، کاره که ره که بله ز هات و گوتي شيو نامادهيه. ههنگي نه و بو نه وهی دايکی بانگ بکات، گسکيکی، که هه ميشه له گو شه يه کا دانرابوو، هه لگرت و سى جاران به ده سکه که ی کيشای به بن ميچه که دا. پاشان چوون بو ژووری نانخواردن، خاکارافان به چاوه پروانی پيره ژنه وه شورباکه ی داگرت. پيره ژن هه نه هات، شورباکه خه ریک بوو سارد ده بووه وه، نه وه بوو هيدي هيدي که وتنه خواردن، که قاپه کان به تال بوونه وه دووباره چاوه پروانیان کرد. خاکارافان له تووره ييدا که وته گیانی ميرده که ی:- به نانقه ست واده کات، ده زانی، که چي تو هه ميشه لایه نگری ده که يت.

کاراڤان، که تيامابوو ونه يده زانی تاي کاميان بگريت، ماری لویزی به دووی داپيره ييدا نارد و به خویشی سه ری له بهر خو ناو جووله ی نه کرد، له حالیکا که ژنه که ی به تووره يی چه قوکه ی به بنی په رداخه که دا ده کيشا. له ناکاوا ده رگا کرایه وه و کچه که به ته نیا، به هه ناسه برکی ورهنگی هه لبرکاوه وه په يدا بوو و به په له گوتي:- داپيره له نه رزه که که وتوو.

کاراڤان، له جی خوی راپه ری. ده ستمال سفره که ی دانا، به هه شتاو به ره و قالدرمه کان ته کانی دا. دهنگی ههنگاوه قورس وله زگینه کانی له سه ر قالدرمه کانه وه ده هات. ژنه که شی که پی و ابوو نه مه ش یه کیکه له فیل و ته له که بازیه نارپه سه نه کانی خه سووی، به کاوه خو ده رووی و به خه مساردييه وه شانی هه لده ته کاند.

پيره ژن، دريژاودريژ، به ده ما له ناوه راستی ژووره که دا که وتبوو، وه ختایه ک کوره که ی هه ليگيرايه وه، هه ستیکرد جووله ی تیا نه ماوه، پیسته که ی زهرد هه لگه رپاوه، چرچ وره ق بووه، چاوی نوقاون، دانه کانی چوون به یه کدا و نازای به دهنه لاوازه که ی ره ق بووه.

کاراڤان، به دياربييه وه چوکی دادابوو و ده ينالاند:- دايکه گیان! دايه گیان!

به لام ژنه که ی ته مه شایه کی پيره ژنی کرد و گوتي:- نه بابه، هيچ نييه، ديسان بورانه وه يه کی ساده يه، بو نه وه يه نه يه لي به خه يالی ناسوده شيوه که مان بخوين، دنيا به.

جهسته بيگيانه که يان خسته سه ر ته خته که. جله کانیان داکند وه هموان کاراڤان و ژنه که ی و کاره که ره که که وتنه شیلانی به دهنی. هه رچيان کرد وکوشا پيره ژن وه هوش نه هاته وه. نه وه بوو که "روزالی" يان به دووی دکتور شينيه دا نارد. دکتور له شه قامی کورنیش، له ده وره بری "سورین" داده نیش. دوور بوو، زوریان چاوه پروان کرد. سه ره نجام هات، پيره ژنی جولاند، دهستی به به دنيا هینا، سه ماعه که ی به دلبييه وه نا و گوتي:- ته واو بووه.

کاراڤان، که وته گریان وخوی دا به سه ر جه نازه که دا، به تووندی روخساری وشک هه لاتووی دايکی رامووسی و هينده به کول ده گریا که دلوی درشتی روندکه کانی وه کو تکه ی ناو، به سه ر مردووه که دا ده تکا.

خا کاراڤانی گهنج، که ميک گریا، له پشت ميرده که يه وه وه ستابوو وبه نه سپایی دهنالی و به دروه چاوه کانی هه لده گلوفت.

کاراڤان، به پوخساری هه لماساو و قژه تهنکه که یه وه، به قه لافه تیکه وه که خه می راسته قینه زور ناشیرینی کردبوو، له ناکاوا هه ستا. پرسى: - دلنیا تى دکتور، یانیه راسته دلنیا تى؟

یاریده دهرى دکتور، بله ز چووه پیشه وه، وه کو دوو کانداریک ستایشی کالاکانى خوی بکات، به و ئاوايه و به متمان وه که وته ئه م دیو و ئه و دیو کردنى جهسته که و گوتى: - فهرموو گیانه، ته مه شای چاوی بکه.

پیلوه کانى به زکردنه وه و نیگای پیره ژن له ژیر قامکیا به دیار که وت، جووله ی تیا نه بوو، بیلبله که ی که میک درشت تر بوو. شینه باسکه وشکه که ی گرت، گوشاری له قامکه کانى کرد تا بیانکاته وه و به توورپه یی گوتى: - ته مه شای ئه م دهسته بکه ن، من له خوومه وه قسه ناکه م. دلنیا بن.

کاراڤان، دووباره به دهما خوی به سهر ته خته که دا دا، ته قریبه ن نه عره ته ی ده کیشا، ژنه که شى به دهمگریانه وه، که وته ئه نجامدانی کارین پیویست. میزی که نار ته خته خه وه که ی راکیشایه پیشه وه، په رده یه کی پیدا دا، چوار مومی له سهر داگیرساندن، چله شمشادیکى، که له پشت ئاوینه ی سهر موغه یریه که وه هه لواسرابوو هه لگرت و خستیه قاپیکه وه و له ناوه راستی مومه کانى دانا، قاپه که ی پرکرد له ئاوی ئاسایی، چونکه له ماله وه ئاوی موفه رکیان نه بوو. به لام دواى که میک بیرکردنه وه توزی خوئی کرده قاپه که وه، هه لبه ته به و خه یاله ی که به م کاره توزی موباره ک ده بیت.

دواى ئه نجامدانی ئه م ریورپه سمه ی مردنه هه ستایه سهر پی و له جیی خوی نه جولاً، دکتور یاره که، که له ته رتیبی شته کاندای کومه کی کردبوو له بن لیوانه وه گوتى: - ده بی کاراڤان لیره ببریته.

ژنى به ئامازه یه ک پشتیوانی له قسه که ی دکتور کرد، له میرده که ی، که هیشتا به چوکا هاتبوو و ده گریا، نزیک بووه وه، باسکی گرت و هه لی ستاند و شینه ش باسکه که ی تری گرت.

هه وه لجار له سهر کورسییه ک دایان نیشاند و ژنه که ی هه نیه ی رامووسى و که وته دلدانه وه ی. دکتور یاره که ش پشتیوانی له گوته کانى ئه و ده کرد، ئاموژگاری کاراڤانى ده کرد که وره به رنه دات، سه بری هه بی و رازی بی به ره زای خوا، ئیدی له گه ل قه دهر و چاره نووسا هیچ ناکرى. ئیدی هه ردوو بالیان گرت و بردیان.

وه کو مندالیکی گه وره ده گریا وهه نسکی هه لده دا، گیژ بووبوو و باسکه کانى داچه کی بوون و لاقى سست بووبوون، به بی ئه وه ی بزانی چ ده کات، له خوړا به پلیکانه کاندای چووه خواره وه، به شیوه یه کی میکانیکی هه نگاوی دهنه.

له سهر قه نه فه یه ک دایان نیشاند، له هه نبر قاپه نیمچه خالییه که ی، که هیشتا مراکه که له پاشماوه ی شوړباکه دا بوو. به و ده قه وه بیجوله دانیشته، چاوی بری بووه په رداخه که ی، به راده یه ک حه په سابوو که نه یده توانی بیربکاته وه.

خا کاراڤان له گوشه یه کا ده گه ل دکتورا ده ئاخفی، پرسیارى ته شریفاتی پیویستی ده کردو ده یویست بزانی که چ کاریک پیویست وباشه.

سهره نجام شینیه که له وه دهچوو چاوه پروانی شتیک بیت، کلاوه که ی هه لگرت وگوتی شتیوی نه خوار دووه و خواحافیزی کرد که بروات. خانم هاواریکرد: - چون؟ شتیوت نه خوار دووه؟ دکتور مه پو، پارووه نانیکت دینینه خزمهت، چونکه به خوت دهزانی، ئیمه خوار دنی زور ناخوین.

شینیه، قه بوولی نه کرد، ته وازی خواست، ژنی پیداگری ده کرد: - یانی چی، مه پو. له م حاله تانه دا مروف هه ز دهکات دؤستیکی له لای، ئه مه جگه له وه ی که رهنگه بتوانی یارمه تیه کی میرده که م بدهیت که وه خو بیته وه، زور پیویستی به دلنه واییه.

دکتور ملی دا، کلاوه که ی له سهر موبیله یه ک دانا وگوتی: - مادام وایه به سهرچاو خانم.

خانم، چه ند دا وایه کی له روزالی، که ته و او شپرزه بووبوو، کرد و به خو ی له سهر میزه که دانیشت، تا خو ی گوته نی، پر وشه یه ک بکات و دکتور به ته نیا نه بیت.

شوربا که یان به ساردی خوارد. شینیه تیری نه خوارد. پاشان یه ک قاپ که لله پاچه هینرایه سهر میزه که، بونی پیازه که ی به هه موو لایه کا بلاو ده بووه وه و خا کارا فان، بریاری دا توژیکی لی بچیژی. دکتور گوتی: عاله.

خانم بزه یه کی کرد وگوتی: - باشه، وا نا؟

و پروویکرده میرده که ی وگوتی: - ئالفرید، توژی بخو گیانه که م، با گه دهت خالی نه بی، چونکه ده بی به دریژی شوه بیدار بیت!

کارا فان، گوپرایه لانه قاپه که ی دریژکرد، وه کو چون ئه گهر داوای لیکرا با بروا بخه وی، دهچوو، به و ئا وایه بی چه ند وچوون دهستی به خوار دن کرد.

دکتور، به خو ی دهستی دریژکرد و سی چه لان قاپه که ی خو ی پر کرد، خا کارا فان، ههر بو مدارای ئه و ناو به ناو به نووکی چنگاله که ی تیکه یه کی هه لده گرت و به نازه وه دهیخوارد.

کاتیک کاسه یه کی گهره ی پر له ماکه روونی هات، دکتور له بن لیوانه وه گوتی: - به هبه! که شتیکی سهیره.

خانم ئه مجارهیان هه ستا و بو هه مووانی تیکرد، ته نانهت قاپی منداله کانیشی که مراکیان به ناویا دهگیرا، پر کرد. منداله کان که چاوی که سیان به سهره وه نه بوو، شه رابی بیئاویان ده خوار ده وه له ژیر میزه که وه له قه یان لیکدی ده دا.

شینیه، به تامه زرویی ئاماژه ی بو ماکه روونی سهر سینیه که کردو ئه وسا گوتی: - ئه ها قافیه شی هه یه، ده کری ئه م شیعره ی پیدا هه لگوتری:

مامؤستای گهره ی مه روسینی

خهریک بوو ده مرد بو ماکه روونی.

به لام كهس گويي له و نه ده گرت. خاكاراځان له ناكوا چووبووه ژيري وبيري له پيشهاته ئيحتيماليه كان ده كرده وه، ميرده كه ي ناوه سه موونه كانى گرموله ده كړد وله سهر ميژه كه ي داده نا وگه وچانه لپيان راده ما.

چونكه تينوويه تيه كي داغ گه رووي وشك ده كړد، په يتا په يتا په راخه ته ژي شه رابه كه ي بو دهمي ده برد، نه قلى، كه ته كان و خه م شيواندبووي، كه م كه م ده يدايه كزي و به هوي شه رابه كه وه هينده ي دي پارسه نكي ده ويست.

دكتور، له شه راب تير نه ده بوو و به ئاشكرا مه ست بووبوو. خا كاراځانيش، كه هر خه م و په ژاره يه ك كاري تيده كړد، بيتا قه ت بووبوو و هر چه نده ته نيا ئاوي خواردبووه وه، كه ميگ هه ستي به گيژي ده كړد.

شيني، كه وه گيژانه وه ي چونيته ي مردني هه ندئ نه خو شان كه به لايه وه خو شبوو. بوچي له و ديارو ده قه رانه ي ده وروبه ري پاري، كه پره له باژيروكان، گونديان سه باره ت به مردن نه وه نده خه مساردو بئ موبالان، ته نانه ت سه باره ت به مردني باوك و دايكيانيش نه وه نده سارد و سرن، كه وه كو جوړه بيړيزي و بئ حورمه تيه ك ديته به رچاو كه نه مه له پاري سدا وانيه. ده يگوت: نه ها گوي بگرن. هه فته ي رابردوو بانگيان كړم بو شه قامي " پوتو " به په له په ل خوم گه يانده نه وينده ر، سه يرم كړد ژنه نه خو شه كه مردووه و كه س و كاره كه ي بيخه م و خه يال رو نيشتون و يه ك بوتل عاره قى رازيانه يان داناوه و خه ريكه ته واوي ده كه ن. عاره قى بوو كه دويشه و نه خو شه كه نه لهاي كړدبوو و بويان كړي بوو.

لخ خاكاراځان گويي نه ده گرت، بيري له لاي ميراتيه كه بوو، كاراځان ميشكي كاري نه ده كړد و سه ري له هيج ده رنه ده كړد.

قاوه يان هينا، قاوه كه زور خه ست بوو، بويه نه وه نده خه ستيان لينا بوو، تا مروف وه خو بينيته وه. له گه ل هر فينچانه قاوه يه كدا، كوني اكيش ده خورايه وه، گوناكان سوور هه لده گه ران و هينده ي دي، پياوي مه نگ ومه ست ده كړد.

دكتور له ناكوا بوتليكي هه لگرت ودوا پيكي بو هه مووان تي كړدو هه مووان بينه وه ي هيج بلين، له به ر گه رماي هه رسي خواردنه كه دا خاو بوونه وه و راده ستي خو شيه كي حه يو انانه ي زاده ي مه يه كه ي دواي شيو بوون و به ربه ره نه و كوني اكه يان كه ده گه ل قه نده كه ي بني فنچانه كاندا، ره نكي شه ربه تيكي زه رد ي گرتبوو، غه رغه ره ده كړد.

منداله كان خه ويان ليكه وتبوو، روزالي بردياني بو سهر جيگا كه ي خو يان.

كاراځان، به شيوه يه كي ميكانيكي، وه كو هر كه سيكي خه مبار كه پيوستي به وه بئ خه مه كه ي بره ونيته وه، چه ند جاريك كوني اكي تي كړد وه ليدا، چاو ه گيژه كانى ده دره وشانه وه.

دكتور سه ره نجام هه ستا كه بروات، باسكي دوسته كه ي گرت وگوتي: - وه ره دوستي من له گه ل منا وه ره، بايه كي بال بده، هه واكه ده تبوژينته وه، به شه ر له كاتي كي شه وئاريشه دا نابئ ده سته و نه ژنو دانيشيت.

کاراڤان، يه کسه راده ست بوو، کلاوه که ی له سهرکرد وعاساکه ی هه لگرت و وه درکه وت، قول له قولى يه کا دابه زين و بهو شهوى ئه سستيره بارانه به رهو روبرارى " سين " که وتنه پرى.

شيبايه کى بوندار شهوه گهرمه که ی پرکردبوو، چونکه هموو باخه کانى دهوروبهر له و وهرزه دا نقومى شکوفه وگول بوون، ئه و گولانه ی که بونيان ده تگوت له روظا خه وتبوو وله گه ل ده ستيپکى شهوا بيدار ده بووه وه و ده گه ل شنه باى رهوته نيا، له تاريخه که دا ئاوئته ده بوو. شه قامه پانه که چول ويده نگ بوو، گلويه داگيرساوه کانى تا " تاقى سهرکه وتن " ده پويى. به لام له و خوارانه وه، پاریس له ناو ته متومانى کى سورباوا، له هه را وهه نگامه دا بوو. هه راو وهه نگامه يه کى به رده وام که شووتى قيتاريک ده تگوت له ده شته دووره کانه وه وه لامى ده دايه وه، قيتاريک که به هموو توانا هه لمينه که ی خو يه وه به رهو شار ده پويى يان له شاره وه به رهو ئوقيانووس ده پويى وشارى به جيده هيشت.

هه وای دهره وه له سهرو چاوى هه ر دوو پياوه که ی دا، هه وه لجار غافلگيرى کردن، هاوسهنگى دکتورى تیکدا، ئه و سهرگيژه يه ی که له کاتى شيو خوارنا تووشى کاراڤان بووبوو، زياترکرد. به جورى رپى ده کرد که ده تگوت به دم خه وه وه رپى ده کرد، گيژ ومهنگ، دوچارى جوره گيژييه کى دهره ونى ئه وتو بووبوو که نه يده هيشت هه ست به نازار بکات.

گه يينه پرده که، به سه متى راستا رويشتن و روبره که شنه بايه کى فينکى به روياندا دا. نارام و خه مين به نيو دار چناره کاندا ده پويى. به سه ر شه پولين ئاوه که وه، وه کو ستيران مه له يان ده کرد. ته نکه ته ميکى سپى، له که ناره که ی ئه و به ره وه، به سه ر ئاوه که وه بوو، بونى کى نمناکى لي به رز ده بووه وه، کاراڤان له ناکاوا وه ستا، ئه و بونه ی روبره که رايچله کاند، کومه ليک بيره وه رى کونى له لا زندوو کرده وه.

له ناکاوا، جارانى دايکى بيرکه وته وه، ئه م مندال بوو، له ديار وده قهرى خويان له " پيکاردى "، له بهر دهرگای مالى خوياندا دايکى که وتبووه سه ر چوکان وله جوگايه کى باريکا که له باخه که وه تیده پهرى، جلکى ده شور، کومايه ک جلکى له لای خو يه وه دانابوو. له بيدهنگيه نارامه که ی گوندا گويى له دهنگى کلاوکوتکه که ی ده بوو، گويى لي بوو که هاوارى ده کرد:- ئالفريد، کوا سابوونه که بينه.

هه مان بونى ئاوى رهوان، هه مان مژ و دوومان به سه ر ئه رزه نمساره که وه، هه مان هه لم و بوخارى زونگاوانى له لا زندوو بووه وه که هيشتا تام و بونى له ودا مابووه وه، ئه و تام و بونه فه راموش نه کرده نيه ی که رپک له و شه وه دا که دايکى تازه مردبوو، له لای زندوو ده بووه وه.

پاوه ستا، شه پوليتکى نا ئوميدى و داماوى له جى خوى چه قاندى. ده تگوت تيرپوژى له ناکاوى روناکيه ک، هه ر هه موو په ريئشانيه که ی روشن کرده وه، به رخوردى ئه م شه پوله سهرگه ردانه، ئه وى خسته قولايى زه لکاوى ره شى دهردين بى دهرمانه وه. هه ستى کرد که ئه م دابرا نه هه تا هه تاييه، دلى ئه نجن ئه نجن کرد. ژيانى بووبوو به دوو به شه وه، هه موو گه نجاتى ده چوو هه رووى مه رگه وه و ئاواده بوو. هه ر هه موو ئه و کاتانه کوتايى هاتبوو، ئيدى هيچکس نه يده توانى له گه ليا باسى شته کونه کان، باسى ئه و که سانه که له کونا ناسيبوونى، باسى زاگه و زيدي، باسى خوى، باسى ژيانى تاييه تى رابردووى بکات، به شيک بوو له بوونى، له و بوونه ی که

ئىدى تەواو بووبوو، بربووبووه، هيچ بوونىكى نەبوو، ئەوھى مابووهوھ بەشەكەى ترى بوو كە بەرھو پىرى مەرگ دەچوو.

ئىدى يادەوھرى يادگاربيھەكان دەستى پىكرد. دايكى لە گەنجائيدا دەبىنى، بەو جالانەوھ كە لە بەريا كۆن بووبوو، ماوھىھەكى ھىندە زۆر بوو لە بەريا بوو، لە تۆ وايە بەو جالانەوھ لە دايك بووبوو، ئەوى لە ھەزار ھەلۆيىست و رەوشا دەبىنى كە بىرى چووبوونەوھ: بە سەر وسىما جۆراو جۆرەكانىھوھ، بە تۆنى دەنگىيەوھ، بە خو و خدەكانىھوھ، بە خولياكانىيەھوھ، بە توورە بوونەكانىھوھ، بە چرچ ولۆچەكانى دەم وچاوييەھوھ، بە راوھشاندى قامكە بارىكەكانىيەھوھ، بە ھەموو جم وجۆل و رەفتارە ئاشناكانىيەھوھ دەبىنى، تەواو. ھەموو ئەو شتانە رۆيى و جاريكى دى دووبارە نابنەوھ.

خۆى بە دكتورەوھ چەسپاند وكەوتە گريھ وزارى. لاقە شل وسستەكانى دەلەرزىن. ئازاى بەدەنە قەلەوھكەى بەدەم ھەنسك ھەلدانەوھ دەلەرزى. بە زمانە لالكيۆھ دەيگوت: - دايكم، دايكە بىنەواكەم، دايكە بەلەنگازەكەم!...

بەلام ھاورپىكەى كە مەست بوو وھەزىدەكرد شەوئى لە ھەندى جىگايان بەسەر بەرى كە بە دزييەوھ بۆيان دەچوو، ئىدى ئەم حالەى ھاورپىكەى پىناخۆش بوو، بردى لە سەر سەوزە گياى قەراخ روبرەكە داي نىشانند و بە بيانوى ئەوھى كە دەبى سەرى نەخۆشيك بدات، لەوئى بە جىي ھىشت و رۆيى.

كاراڧان، ماوھىھەكى زۆر گريا، پاشان كە گريانەكەى تەواو بوو وسوكنايى ھات وخمەكەى رەوييەوھ، دووبارە ھەستى بە ئاسوودەيى و ئارامىھەكى ناگەھانى كرد.

ھەيف ھەلاتبوو، ئاسۆى لە تريفە جوانەكەيدا غەرق دەكرد. چنارە بەرزەكان بە رەنگدانەوھ زىوينەكانىانەوھ بەرھو ئاسمان ھەلدەكشان. تەم ومژى سەر دەشتەكە لە بەفر دەچوو. روبرەكە كە ئىدى ھىچ ئەستىرەيەك مەلەى تيا نەدەكرد، دەتگوت يەكپارچە سەدەفە وھەر دەرپۆيى وشەپۆلين رەخشان چىنى تىدەخست. دنيا خۆش وشنە بۆندار بوو. زەوى خاو دەبووھوھ، كاراڧان ئەم جوانى شەوھى ھەلدەمژى، ھەناسەى قوولى ھەلدەكيسا، ھەستى دەكرد كە فىنكى وئارامى وسوكنايىھەكى مېتابەشەرى، تا ناخى ناخى دەروات. وپراى ئەمەش لە ھەنبەر ئەم نەخۆشىھەدا مقاوھەتى دەكرد وليكدا ليكدا لە بەر خۆيەوھ دەيگوت: - دايكم، دايكە بىنەواكەم رۆ.

بە جۆرە ويژدانىكى ئابروو مەندانەوھ گوشارى لە خۆ دەكرد كە بگري، لى گريانى نەدەھات وتەنانەت ئەو بىرانەشى كە تۆزى لەوھپىش بەو تووندىيە خستبوونىھە گريان، ئىدى ھىچ خەمىكى لەلا نەدەوروزان.

ھەستاو، ھىدى ھىدى بەرپىكەوت تا بۆ مال بگەرپتەوھ، لە بىدەنگى وئارامى تەبيعەتى خۆشا نقوم ودلى خۆش بوو.

وختايەك گەيىھە پردەكە چاوى بە چراى دوا تراموايەك كە دەيويست ھەرەكەت بكات و لە پشت ئەوھوھ بە پەنجەرە روناكەكانى كافەى گلوب كەوت.

ههنگی ههستیکرد پئویستی بهوهیه باسی ئه و کارهساته‌ی که به سه‌ری هاتبوو بۆ کهسیک بکات، سۆزی خه‌لکی به لای خۆیدا راکیشیت. قیافه‌یه‌کی ماته‌مباری له خۆی هیناو ده‌رگای کافه‌که‌ی کرده‌وه‌و به‌ره‌و پێشخوانه‌که‌ رۆیی که خودانی کافه‌که‌ له پشتمیه‌وه‌ دانیشتبوو که ده‌نگوت به‌ ته‌خته‌که‌وه‌ داکوترا بوو. چاوه‌روانی ئه‌وه‌ بوو که به‌ دیتنی رابجله‌کن وه‌موو هه‌ستن و به‌ره‌و پیری بین، ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل بکه‌ن و بلین:

- خیره، چیته‌؟

لی چ کهسیک هه‌ستی به‌ خه‌مباری قه‌لافاتی نه‌کرد. ئه‌وه‌ بوو شانی دادایه‌ سه‌ر پێشخوانه‌که‌ و سه‌ری له‌نیو هه‌ر دوو ده‌ستی ناو له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - ئۆف خودایه‌! خوا گیان!

خودان کافه‌که‌ لێی راما و پرسى: - ئاغای کاراغان چیه‌ حالت باش نییه‌؟

به‌رسفی دایه‌وه‌: - به‌ خۆم هیچم نییه‌ دۆستی ئازیز، به‌لام دایکم، دایکم تو خوش.

خودان کافه‌که‌ به‌ بيموبالاتیه‌وه‌ گوتی: - ئاوها!

چونکه‌ کهسیک له‌ بنه‌بانی کافه‌که‌وه‌ هاواریکرد: - بیزه‌حمه‌ت بیرده‌که‌!

یه‌کسه‌ر له‌جیوه‌ به‌ ده‌نگیکی بریسکه‌ ئاساوه‌ گوتی: - به‌ چاوان! هه‌ر ئیستا.

به‌ په‌له‌په‌ل رۆیی تا به‌ مشتته‌رییه‌که‌ رابگات و کاراغانی به‌ واقی وره‌وه‌ به‌ جیه‌پشت.

له‌ سه‌ر هه‌مان میز و به‌رله‌ شیو، سی دۆمینه‌چی هیشتا هه‌ر نوقمی گه‌مه‌ بوون. کاراغان به‌ره‌ولای وان چوو تا به‌لکو هاوخه‌مییه‌کی بکه‌ن. که له‌وه‌ ده‌چوو ئه‌سه‌لن ئه‌ویان هه‌ر نه‌دییه‌ی به‌خۆی هاته‌ قسه‌ و گوتی: - له‌و دوو سی سه‌عاته‌دا که له‌مه‌پیش یه‌کترمان بینی به‌لایه‌کی گه‌وره‌م به‌سه‌ردا هات.

هه‌ر سی که‌سه‌که‌ هاوکات که‌میک سه‌ریان به‌رزکرده‌وه‌، به‌لام چاویان هه‌ر له‌ یارییه‌که‌ وده‌سته‌کانیان بوو: - ها، چی بووه‌؟

- دایکم مردووه‌.

یه‌کینکیان به‌ که‌سه‌ری ده‌ستکردی تاییه‌تی که‌سیکی بیخه‌م و خه‌یاله‌وه‌ له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - وه‌ی بابه‌!

یه‌کینکی دیکه‌یان که‌ نه‌یده‌زانی چ بلیت سه‌ریکی ته‌کان داو نیمچه‌ فیکه‌یه‌کی خه‌مناکی کیشا. سییه‌میان وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ دلای خۆیا قسه‌ بکات گوتی: - هیچ نییه‌.

و ده‌ستی به‌ گه‌مه‌که‌ کرده‌وه‌.

کاراغان، چاوه‌روانی یه‌کینک له‌و رسته‌ و قسانه‌ بوو که وه‌کو ده‌لین " له‌ دله‌وه‌ هه‌لده‌قوولیت " به‌لام چونکه‌ چاوه‌روانییه‌که‌ی نه‌هاته‌ دی لییان دوورکه‌وته‌وه‌. خه‌مساردیه‌که‌ی ئه‌وانی زۆر له‌به‌ر گران بوو. هه‌رچه‌نده‌ به‌خۆشی ده‌رد و خه‌مه‌که‌ی ره‌وی بووه‌وه‌و هه‌ستی پینه‌ده‌کرد. به‌و حاله‌وه‌ له‌ کافه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت.

ژنه که ی چاوه پوانی بوو، به کراسی خه وه وه، له سه ر کورسییه کی نزم له بهر په نجه ره که دا دانیشتبوو و بیرى له میراتیه که ده کرده وه. گوتى: - خۆت بگور، ده پوین له ناو جیگا که قسان ده که یین.

کاراغان سه ری هه لبرى و به چاو ئاماژه ی بو ساپیته که کرد: به لام ئاخو... که س له سه ره وه نییه.

هاوسه ره که ی گوتى: - با روزالی به دیارییه وه، سه عات سیی به یانی، دواى ئه وه ی که میک خه وتى، پرۆ روزالی بگور.

کاراغان، وپرای ئه مه ش ده ریپیکه ی ژیره وه ی دانه که ند تا ئه گه ر شتیک پرویدا ئاماده بى، ده سته سرپیکى له سه ری به ست و چووه ناو جیگا که وه، ژنه که ی تازه خزی بووه ژیر لینه که وه.

که میک له لای یه که وه دانیشتن. هاوسه ره که ی ده بیره وه چوو بوو.

سه ره به سته که ی، تا ئه و کاته به قردیله یه کی په مه یی رازابووه وه که مى به لای گوئییه کیا خوار بوو بووه وه، هه مو سه ره به سته کانی دیکه شی هه ر به جوړه بوون.

له ناکاوا ئاوپرى لای میرده که ی دایه وه و پرسى: - ده زانی ئاخو وه سیتنامه یه، شتیکی له دواى خوی به جیهیشتوو یان نا؟

میرده که ی به دوو دلئ به رسقى دایه وه: - نا، باوه ر ناکه م هیچی... نا، بیگومان ئه و شتانه ی له دواى خوی به جی نه هیشتوو.

خاکاراغان، راست چاوی له دوو چاوی شووه که ی برى و به ئه سپایی و به راویژیکى تووره گوتى: - به راستى ئه مه بى ئه مه کی ونمه ک نه ناسییه، ده زانی؟ ده دانه ساله ئیمه خه ریکن ته رو وشکی ده که یین، جیگه مان داوه تی، خواردن و خواردنه وه ی ده دینى، به دل و به گیان خزمه تی ده که یین! مه حال بوو خوشکه که ت ئه وه ی بو بکات. خو منیش ئه گه ر زانیام به م جوړه چاکه م ده دریته وه، نه مده کرد! ئیستا که مردوو و پویوه، به لام به راستى شه رمه! رهنگه بللی که سووکه مانگانه یه کی ده داینى، ئه مه دروسته، به لام دایک نابى دلسو زى منداله کانی، به پاره بگوریته وه، ده بى ئه مه کداری خوی به وسیتنامه یه ک نیشانبدا ت که له دواى خوی به جی دیلیت. هه موو که سیکی به ریز و ئابروو مه ند ئه م کاره ده که ن. باشه من له پای ئه م هه موو زه حمه ته دا که کیشاومه چیم پیپراوه؟ به راستى ئافه رین بو خوی!

کاراغان، لیکدا لیکدا، به شپرزهی ده یگوت: - گیانه که م، ئازیزه که م، تکا ده که م.

سه ره نجام ژنى ئارام بووه وه، به راویژیکى ئاساییه وه گوتى: - ده بى سبه ینى، خه بهر به خوشکه که ت بده ییت.

میرده که راپله کی وگوتى: - راست ده که ی، هه ر له بیرم نه بوو، به یانی زوو بروسکه یه کی بو فریده که م.

لى ژنهكەى كە پىشېبىنى ھەموو شىتېكى كىردىبوو، گوتى:- نا، لە بەينى سەعات نۆ و دەدا بۆى قېرى بگە، تا دەرفەتمان ھەبى بەرلە ھاتنى پىشووئەك بەدەين. لە " شەرانتون " وە تا ئېرە ھەر دوو سەعاتان دەبىت. دەتوانىن بلىن ھەواست پەرت بوو. خۆ ئەگەر لای نيوەرۆش خەبەريان بەدەيتى ناتوانن ئىرادمان لىبگرن.

كاراڤان، دەستېكى بە ھەنيەى خۆيدا كىشا، بە راوئىژىكى شەرمانەوہ كە ھەمىشە لەكاتى باسى بەرپۆەبەرەكەيا ئەو ھالەى لە خۆ دىنا، چونكە نەك ھەر باسى ئەو بەلكو بىرکردنەوہش لەو، لەرزى لىدىنا. گوتى:- دەبى خەبەر بە دايرەش بەدەم.

ژنهكەى بەرسقى دايرەوہ:- بۆچى خەبەريان پىبەدەى؟ لەو كاتانەدا بەشەر عوزرى خۆى ھەيە و عوزرەكەشى رەوايە. بەراى من خەبەر مەدە، بەرپۆەبەرەكەت ناتوانى ھىچ بلىت و قەرزاربارىش دەبى.

كاراڤان گوتى:- بەلى، چۆن قەرزار بوونىك، چەندىش توورە بى كە نەچووم بۆ دەوام، وەختى پى بىژم داىكم مردووہ، ئىدى تەرىق دەبىتەوہو بىدەنگ دەبى. تۆ راست دەكەى، بىرۆكەيەكى باشە.

زۆر بەم كەلەكە خۆشحال بوو، لە كەيفان دەستەكانى ھەلدەگلوخت وقەلافەتى بەرپۆەبەرەكەى دىنايە بەرچاوى خۆى، لەم لاشەوہ لە سەر سەريەوہ جەنازەى پىرەژن لەلای كارەكەرە نوستووہكە، كەوتبوو.

خاكاراڤان، لە خەيالاً بوو، دەنگوت نەيدەتوانى لەو نىگەرانىە قورسە رزگاربى كە دووچارى بووبوو. سەرەنجام ھاتە قسان:- باشە داىكت سەعاتە چالمەكەى نەدابوو بە تۆ؟ پەيكەرى كىژەكە بە تفاقى گەمەكانىەوہ.

كاراڤان، يادگەى خۆى وەردەوہ دا:- با، با، بەلىنى دابوونى (ھەلبەتە ئەم بەلىنە زۆر كۆنە، ھى ئەو كاتەيە كە تازە ھاتبووہ لای مە). گوتى: ئەگەر باش ئاگادارىم لىبكەى ئەم سەعاتە چالمەيە دەدەم بە تۆ.

خاكاراڤان، خەيالاً ئاسووہ بوو و بە ئارامى گوتى:- جا لەم ھالەدا دەزانى دەبى بچىن بىھىننە خوارەوہ، چونكە ئەگەر خوشكەكەت بگاتە جى نايلەى بۆ خۆمان ھەلىگىرن.

كاراڤان، دوو دل بوو:- تۆ دلنايەت؟

خانم بە توورەبى گوتى:- بەلى دلنايم، ئەگەر بە بىدەنگى بىھىننە ئىرە ئىدى دەبى بەھى خۆمان. ھەر وەھا كۆمەديەكەى ژووورەكەشى، ئەوہى كە سەرەكەى مەرپەرە: رۆژىك، كە كەيفى خوش بوو، داى بە من. ئەوئىش دىننە خوارەوہ.

كاراڤان دوو دل بوو: بەلام گيانەكەم ئەمە مەسئولىەتېكى گەرەيە!

ژنهكەى بە توورەبىيەكى تەواوہوہ رووى تىكرد وگوتى:- ئاخ! بە راستى كە! تۆ قەت ناگۆرپى! كەسىكى لە جياتى ئەوہى كارى بگەى، لىدەگەرپى مندالەكانت لە برسائە بمرن. ئەم كۆمەديە چونكە بەخۆى داويە بە من، بووہ بە ھى خۆمان مەگەر نا؟ خوشكەكەشت ئەگەر رازى نەبوو، لى گەرپى بۆ من! منىش بەلاموہ گرىنگ

نییه خوشکه کهت چون بیر دهکاته وه. لهزیکه، رابه، چاکتر وایه به پهله برۆین و ئه و شتانهی که دایکت داوونی به ئیمه، بیان هینینه خواره وه.

کاراغان، ملکهچ وگوپرایه ل به له رزه له رز له تهخته که هاته خواره وه، دهیویست پانتۆل له پی بکات که ژنه کهی نه یهیشته: - پیویست ناکات جل له بهر بکهیت، ههروا وهره، منیش ئاوها دیم.

ههردووکیان به جلی خه وه وه کهوتنه ری. به بیدهنگی به پلیکانه کاندای سهرکه وتن، به پاریزه وه ده رگا که یان کرده وه وه و هژوور که وتن. ته نیا چوار مؤمه داگیرسا وه که ی دهوری کاسه ی چله شمشاده موفه ره که که، به دیار جه نازه رهق و ته که که ی پیره ژنه وه ده سووتان، له وه ده چوو ته نیا ئه وان ئیشکی بگرن، چونکه روزالی له سهر قه نه فه که خه وی لیکه وتبوو و ملی لار بوو بوو وه وه هیدی هیدی ده ی پرخاند. لاقی لی راکیشابوو، دهسته کانی به سهر به رکۆشه که یه وه له سهر یه ک دانابوون، ده می داچه قاندبوو و ئه ویش مردوو ئاسا جولّه ی نه ده کرد.

کاراغان سه عاته که ی هه لگرت. یه کیک بوو له و شته هیچانه ی که وه ستایانی سهرده می ئیمپراتۆری زۆریان لیدروست کردبوو. کیژیک بوو له برونزی زیړکفت، جۆره ها گول به سهرییه وه بوو، توپیکی به دهسته وه بوو که به داوه ده زویه که وه به سترابوو و توپه که دهوری باندۆلی ده بینی. ژنه که ی گوتی: - کوا ئه و سه عاته بده به من، تو مه پرمه ری سهر کۆمه دییه که بینه.

کاراغان، به گوپی کرد، به هانکه هانک مه پرمه ری سهر کۆمه دیه که ی به زحمه تیکی زور نایه سهر شانی.

ژن و میرد به ریکه وتن. کاراغان له ژیر ده رگا که دا خوی دانه واند و به لاقی له رزۆکه وه به پلیکانه کاندای داگه را. ژنه که ی پاشه وپاش ده پۆیی و سه عاته که ی به ده ستیکه وه وه مؤمه که ی به دهسته که ی دیکه یه وه گرتبوو.

وهختایه ک گه بیینه ژووره که ی خویان، ژنه هه ناسه یه کی ئۆخه ی هه لکیشا وگوتی: - کاره قورسه که مان له کۆل کرده وه با برۆین شته کانی دیکه بینین.

به لام چه کمه جه ی کۆمه دییه که پر له شر و شیتال و جله کۆنه ی پیره ژن بوو و ده بوايه ئه و شتانه یان له شوینیکدا بشارد بایه وه.

خاکاراغان، بیریکی به میشکا هات: - برۆ سه ندووقه کۆنه که ی هۆله که بینه، به که لکی هیچ نایه ت، فرانکیکش نایه ن، ده توانین لیڤه ی دابنه یین و ئه م شر و شیتاله ی تیپه ستین.

هه رکه سه ندووقه که گه بی کهوتنه گوازتنه وه ی شر و شیتاله کانی ناو کۆمه دییه که.

سهری ئاسینان، یه خه به ند، کراس، سهر به ست، هه موو شره وپره کانی پیره ژنیان که له پشتیان وه که وتبوو، یه ک یه ک ده ردیناو به ریک وپیکی له سه ندووقه که یان ده په ستاوت تا خابرو، کیژی ره حمه تی که قه رار بوو سبه ی بیت، هیچ گومانیک نه کات.

دوای ئم کاره، ههوه لجار چه کمه جهکان و پاشان به دووقۆلی کۆمه دبییه که یان برده خواره وه، ماوه یه کی زۆر بیریان له وه کرده وه تا له باشترین شویندا دایبهن، سه ره نجام هاتنه سه ره ئه و قه ناعه ته ی که ژووری نووستنه که، ناوه ندی هه ره دوو په نجه ره که ی به رانه ره ته خته خه وه که باشترین شوینه.

کۆمه دبییه که له وینده ره دانراو خاکاراقان جل و به رگه کانی خۆی تیا هه لچنی. سه عاته چالمه که له سه ره موغه یرییه که ی ژووری نانخواردن گیرسایه وه. ژن و میرده ته مه شای دیمه نه تازه که یان کرد و زۆر خۆشحال بوون. خانم گوتی: - دیمه نیکی زۆر جوانی هه یه. میرده گوتی: - ئه ری، گه له ک جوانه.

ئه وسا چوون بخه ون. ژنی فوو یه کی له مۆمه که کرد و کوژاندییه وه و چیوای پینه چوو که خه لکی هه ره دوو نه مۆمه که خه ویان لیکه وت.

وه ختایه ک کاراقان چاوی هه لینا، رۆژ رمیک به رز بوو بووه وه. له کاتی هه ستاندا زهینی په شیو بوو، تا چه ند خوله کییک نه یزانی چ بووه که بویه ره که ی بیرکه وته وه دلّی به تووندی داخو رپا، دلّی پر بوو چیوای نه ما بوو دووباره له هۆرژنی گریان بدات، بله ز له ته خته خه وه که هاته خواره وه.

به هه له داوان چوو بو ژووره که ی سه ره وه، روزالی، به هه مان حاله تی شهوی رابردوو وه له غورابی خه وادا بوو. به دریژیایی شهوی له جیی خۆی نه بزوا بوو. کاراقان بیداری کرده وه تا به کاره کانی خۆیا رابگات، مۆمه کانی، که توابوونه وه گوپی، ئه وسا چاوی برییه دایکی و بیرری له و داب و نه ریته سواو و پواوه فه لسه فی و مه زه بیانه ده کرده وه که خه لکانی ئاسایی، له هه نبه ره مردندا ئه نجامی ده دن.

لی ژنه که ی گازی کرد و چوو خواره وه. ئیدی لیستیکی به و کارانه ئاماده کردبوو که ده بوو ئه و به یانییه بکرین. کاراقان که لیسته که ی بینی زیره ی کرد. ئه مه ی له لیسته که دا خوینده وه:

۱ - ئاگادار کردنه وه ی شاره وانی له مردنه که.

۲ - داوا کردنی دکتۆری یاسایی.

۳ - تابووت به رادان.

۴ - سه ردانی کلّیسا.

۵ - سه ردانی دام و ده زگای کفن و دفن.

۶ - سه ردانی چاپخانه بو چاپکردنی پرسه نامه.

۷ - سه ردانی مه حزه ردار.

۸ - سه ردانی ته له گرافخانه بو ئه وه ی به بروسکه که س و کار ئاگادار بکرینه وه.

هه ندی ورده ئیشی دیکه شی پی راسپیژدرا. کاراقان کلاوه که ی هه لگرت و له مال وه ده ره که وت و رۆیی.

هه‌واله‌که بلاو بووبووه‌وه، دهر ودراووسی کهم کهم دههاتن و دهیانویست مردووه‌که بدینن (له فره‌نسادا باو بووه که ماته‌مگپران ماوه‌یه‌ک له هه‌نهر جه‌نازه‌ی مردووه‌که ده‌ه‌ستان تا دوا مالاوایی لیبکه‌ن).

ته‌نانه‌ت له دووکانی به‌ره‌که‌ی نهۆمی یه‌که‌ما، له حالیکا که ردینی مشتته‌رییه‌کی ده‌تاشی، دهمه دهمه‌یه‌ک له نیوان ئه‌و و ژنه‌که‌یا دهر‌باره‌ی مردووه‌که چیبوو. ژنه به‌دهم گوره‌وی چینه‌وه‌و له بن لیوانه‌وه گوتی: - باش بوو، یه‌کیکی دیکه کهم بووه‌وه، یه‌کیک له پیسکه‌ه‌ره پیسکه‌کان. پیسکه‌یه‌ک بوو وینه‌ی کهم بوو. ئه‌له‌ه‌قی هیچ‌ه‌زم لئی نه‌بوو، به‌لام به‌ه‌رحال، ناچارم ده‌بی برۆم بیدینم.

میرده‌که‌ی هیشتا که‌فی سابوونی له چه‌ناگه‌ی مشتته‌رییه‌که هه‌له‌ده‌سو به‌دهم بۆله بۆله‌وه گوتی: - ئیدی ئه‌مه به‌زمی ژنانه. ئه‌م شتانه‌ته‌نیا لای خیلی ژنان ماوه، تا به‌شهر له ژیاندايه به‌ئاره‌زووی خو ئه‌زیه‌تی ده‌ده‌ن. دوا‌ی مردنیشی ههر ده‌ستی لیه‌له‌ناگرن.

هاوسه‌ره‌که‌ی ههر ده‌ستبه‌ردار نه‌بوو وگوتی: - به‌ده‌ست خو‌م نییه ده‌بی برۆم. له به‌یانیه‌وه داویه له که‌لله‌م. ئه‌گه‌ر نه‌رۆم ونه‌بیینم له‌وه‌یه یه‌ک عومر له یادگه‌ما بمینی. به‌لام که چووم و ته‌مه‌شام کردو روخساریم له یادمايه‌وه، هه‌نگی خه‌یالم ره‌حه‌ت ده‌بیته‌ت.

یارۆی به‌به‌ر، تیغ به‌ده‌ست شانی هه‌له‌ته‌کاند و به‌ئه‌سپایی به‌و کابرایه‌ی، که خه‌ریک بوو ردینی ده‌تاشی، گوت: - تو ته‌مه‌شا بزانه ئه‌م زه‌عیفانه چۆن بیرده‌که‌نه‌وه! چ ئاوازیکیان له که‌له‌دایه! من هیچ‌ه‌زم له‌وه نییه برۆم ته‌مه‌شای مردوو بکه‌م!

ژنه‌که‌ی گوئی له‌و قسه‌یه بوو، به‌لام بیته‌وه‌ی ناره‌حه‌ت بی گوتی: - ئیدی ههر ئه‌وه‌یه.

ئه‌وسا، کاری چینه‌که‌ی له‌سه‌ر پێشخوانه‌که دانا وچوو بۆ نهۆمی دووم. دوو ژنی دراوسینی دیکه هاتبوون، دهر‌باره‌ی بویه‌ره‌که قسه‌یان ده‌گه‌ل خا‌کارا‌قان ده‌کرد وئه‌ویش ورده‌کاری ماچه‌راکه‌ی بۆ ده‌گپرانه‌وه.

چوار ژن خو‌یان به‌ ژووری مردووه‌که‌دا کرد. یه‌ک یه‌ک و به‌ کاوه‌خۆ وه‌ژوورکه‌وتن، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک چه‌رچه‌فه‌که‌ی سه‌ر جه‌نازه‌که‌یان نه‌ماو پرژین کرد، که‌وتنه سه‌ره‌چۆکان، نیشانه‌ی خا‌چیان کیشا و وێردیان خویند، ئه‌وسا هه‌ستان و به‌ چاوی ئه‌بله‌ق وده‌می داچه‌قیوه‌وه، ماوه‌یه‌کی زۆر ته‌مه‌شای جه‌نازه‌که‌یان کرد، بووکه‌که‌ی یارۆی مردوو ده‌سته‌سپریکی به‌ده‌م و چاوییه‌وه گرتبوو و به‌ درۆوه هه‌نسکی تازیه‌باری ده‌دا.

وه‌رچه‌رخا که بچیته دهره‌وه، له ئاستانه‌ی دهرگا‌که‌دا چاوی به‌ ماری لویز و فلیپ ئوگوست که‌وت که هیشتا جلکی خه‌ویان له به‌ردا بوو وکونجکاوانه ته‌مه‌شایان ده‌کرد. هه‌نگی ئه‌زیه‌تباری نمایشی له بیر چووه‌وه‌و به‌ کۆله‌مستی هه‌ره‌شه‌وه بۆیان چوو و به‌ توورپه‌یی هاواری به‌سه‌ردا کردن: - دهرۆن یان نا هه‌ی گلاراوینه!

دوا‌ی ده‌ خوله‌کیک که دووباره ده‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌کی دیکه له ژنانی دهرودراوسیی، چووبووه سه‌ره‌وه، دوا‌ی ئه‌وه که دیسان به‌ چله‌ شمشاده‌که ئاوی به‌سه‌ر خه‌سوویدا پرژاند و وێردی خویند و پوندکی رشت و هه‌موو ئه‌رکیکی پێویستی ئه‌نجام دا، دیسان چاوی به‌ منداله‌کان که‌وت که دوا‌ی که‌وتبوون. ئه‌مجاره‌ش وه‌ده‌ری نان، به‌لام که‌په‌تی دواتر ئیدی ده‌ستبه‌رداریان بوو وگوئی نه‌دانی. ئه‌نجام هه‌رجاری که ده‌سته‌یه‌ک ده‌هاتن، دوو

مندالەكەش دوویان دەكەوتن، ئەوانیش لە گۆشەیه‌كا ئەژنۆیان دادەدا وەهەموو جارێ، هەمان رەفتاری دایکیان دووبارە دەكرده‌وه.

لە دواى نیوەرپۆوه، ژمارەى هاتوچۆكەران كەم بوو، تا واى لێهات ئیدی كەس نەدەهات. خاكاراڤان، چوو بۆ شوقەكەى خۆى تا رپۆرەسى كفن ودفنەكە تەرتیب بكات. مردووەكە بە تەنیا مایەوه. پەنجەرەى ژوورەكە كرابوو، تەوژمە بایه‌كى گەرمى بە تەپ و تۆز دەهاتە ژوورەوه، گری مۆمەكانى دیار جەستە بى جۆلەكە دەكەوتنە سەما، میشى بچووك لە سەر چەرچەفەكە، لە سەر رۆخسار وچاوه نوقاوه‌كان، لە سەر هەر دوو دەستە راکشاوه‌كەى پیرەژن دەنیشتنەوه، دەفرین، دەرویشتن و دەهاتنەوه.

مارى لویز وفیلیپ ئوگوست، چووبوونە كوچه وکۆلان. دواى كەمىك هاوړیکانیان دەوریان دان، بە تاییه‌تى كچۆلەكان كە زیره‌كترن و زووتر هەست بە راز ونهینیه‌كانى ژیان دەكەن. ئیدی ئەمانە وەكو بەشەرین گەوره‌كەوتنە پرس وچۆ: - داپیره‌ت مردوو؟

- بەلى، دویشەو مرد.

- مردوو چۆنە؟

ومارى لویز بۆى باس دەکردن، باسى مۆمەكان، چلە شمشادەكە و رۆخسارى مردووەكەى دەکرد. ئەوه بوو مندالەكان زۆر كونجكاو بوون، ئەوانیش دەیانویست برۆن و رەحمەتى بدینن.

مارى لویز، دیدارى دەستەى یه‌كەمى ریکخست كە پینچ كیژ و دوو كور بوون. ئەمانە لە مندالەكانى دى گەوره‌تر ونەترس تر بوون. ناچارى كردن كە پیللوه‌كانیان داكەنن تا كەس پێیان نەحەسیت، هەموو وەكو كۆمەلێك مشك بە بیدەنگى و بە گورجى بە پلێكانەكاندا سەرکەوتن.

كە گەییە ژوورەكە، ماری لویز بە چاولیکەرى دایكى رپۆرەسمەكەى بەجى هینا، رەفیه‌كانى رینمایى كرد، چۆكى دادا، نیشانەى خاچى كینشا، كەوتە لێو جولاندن، گوايه ویرد دەخوینى، هەستا، خوێواى بە سەر تەختەكەدا پژاند، لەو كاتەدا كە مندالەكان بە پالە پەستوو و ترس وكونجكاوى و خوشحالییه‌وه دەچوونە پێشى تا رۆخسار و دەسەتەكانى مردووەكە بدینن، لە ناكاوا ئەداى گریانى دەرھینا و بە دەستەسریكى بچووك دەم و چاوى داپۆشى. پاشان، سوكنایى هاتى و ئەو مندالانەى دیکەى بىر كەوتەوه كە لە خوارەوه‌وه لە بەر دەرگا چاوه‌روان بوون. ئیدی هاوړیکانى بە پەله‌ بردنە خوارى تا گروپى دووهم و پاشان گروپى سێهەم لە گەل خۆیدا بینیت. چونكە هەموو مندالانى گەرەك و تەنانەت مندالە سواڵكەرە شپۆشەكانیش بە هەشتاوه‌هاتن تا لەم لەزەتە تازەیه‌ بێبەش نەبن، ماری لویزش هەموو جارێ، ئەدا و ئەتوارەكانى دایكى، موو بە موو دووبارە دەكرده‌وه.

سەرەنجام ماندوو بوو، یارى وگەمەیه‌كى دى، مندالەكانى لەو ناوه‌ دور خستەوه. داپیره‌ بە تاقى تەنیا مایەوه‌وه هەمووان لە بیریان كرد.

ژووره که تاریک بوو، گری له رزۆکی مؤمه کان، روناکییان دهخسته سهر پوخساره وشک وچرچ و لوچه که ی پیره ژن.

دهوروبه ری سه عات ههشت کاراڤان سهر که وته سهره وه، په نجه ره که ی داخست و مؤمه کانی گۆری. نها به ئاسووده یی دهچووه ژووره وه، دهگه ل جه نازه که دا راهاتبوو و به جوړی سهیری ده کرد وه کو ئه وه ی چه ند مانگیک بی له وی بی. ته نانه ت هیچ نیشانه یه کی تیکچوونی به جه نازه که وه نه ده بینی و که له سهر خوانی شیو رۆنیشن، ئه و رازه ی به ژنه که ی گوت. ژنه که ی گوتی: - ئا، زور تووند وتوله، ده لئی له دار دروستبووه، ئه گه ر سالیکیش له وی بمینی تیک ناچیت.

شوربا که یان، به بیده نگی، بیته وه ی تاقه قسه یه ک بکن، خوارد. منداله کان که به دریژیی رۆژه که که س لی نه پرسی بوونه وه، هینده کفت وشه که ت بوون، له پهل وپو که وتبوون، له سهر کورسییه ک وه نه وزیان ددها و ورته له که سیانه وه نه ده هات. .

له ناکاوا روناکی چرا که کز بوو.

خاکاراڤان، جه ری فقیله که ی با دا، به لام جیره یه کی وشکی لیوه هات وپاشان چرا یه که که وته پرته پرت و ئاقیبه ت کوژایه وه. بیریان چووبوو زهیت بکن! ئه گه ر بچوونایه بۆلای فرۆشیاره که، تا ده هاتنه وه شیوه که یان سارد ده بووه وه، بۆیه که وتنه گه ران به دوا ی مؤم دا. به لام جگه له مؤمه کانی دیار جه نازه که هیچ مؤمیکی دی نه مابوو.

خاکاراڤان، له بریار دانا هه میشه به په له بوو، یه کسه ر ماری لویزی نارد تا دوان له مؤمه کانی سهره وه بینیت و هه موو له تاریکیه که دا به دهم چاوه روانییه وه مانه وه.

دهنگی پیی کچه که، که به پلیکانه کانداه لده گه ر، به ئاشکرا ده بیسترا. دوا ی چه ند چرکه یه ک دهنگه که بر، پاشان به هه شتاو هاته خواره وه، حایر وحه په ساو، سه راسیمه تر له شه وی که خه به ری کاره ساته که ی هیتابوو، به دهم هه ناسه برکیوه به ئه سپایی گوتی: - باوکه! باوکه! داپیره خه ریکه جل له بهر ده کات!

کاراڤان، هینده بله ز رابوو که کورسییه که ی داخزی و به دیواره که دا که وت. به دهمه لالکیوه پرسی: - چی؟ ... چیت گوت؟

ماری لویز که له هه لچوونا هه ناسه ی پینه ده درا، دووباره گوتی: - دایکه ... داپیره ... خه ریکه جل له بهر ده کات ... ئیستا دیته خواره وه.

کاراڤان، وه کو شیتان به غار به ره ولای پلیکانه کان رۆیی و ژنه که ی حایر وحه په ساو به دوا یا. لی کاراڤان له بهر ده رگای نهومی سینه مده و هستا، له ترساندا هه لده له رزی، زاتی نه ده کرد وه ژوور بکه وی، پووبه پووی چ دیمه نیک ده بووه وه، خاکاراڤان که له و به غیره ت تر بوو، ده سکی ده رگاکه ی بادا و وه ژوور که وت.

ژووره که تاریک تر دیار بوو. تارماییه کی لاواز له ناوه دنیا ده جولایه وه. پیره ژن به پیوه وه ستابوو، دواى بیدار بوونه وه له و خه وه مهرگ ئاسایه وه، ته نانه ت بهر له وه ی به ته واو ته و وه هوش خو ی بیته وه، که وتبو وه سهر لاو خو ی دابوو به سهر ئانیشکه کانیا وهه ستابوو، سیان له مؤمه کانی دهوری ته خته که ی کوژاند بو وه وه. پاشان هیزی وه بهر هاتبو وه که وتبو وه گه ران له شرکه و پرکه و شر و شیتاله که ی، سهر ی له دیار نه مانی کو مه دییه که ی سو رما بوو، به لام پاشان شته کانی له ناو سه ندو و قه که دا دو زی بو وه وه به ئاسو و ده یی جله کانی له بهر کرد. پاشان ناوی قاپه که ی خالی کرد، چله شمشاده که ی خسته وه پشت ئا وینه که، کورسیه کانی بردنه وه سهر جیگا که ی خو یان و ده یویست بر واته خواره وه که کوره که ی و بو و که که ی له بهر ده میا قوت بو ونه وه.

کارا قان، ته کانیکی دا وده سته کانی گرت، به دم گریانه وه ماچی کرد. ژنه که شی، له دواى ئه وه وه، ریاکارانه و لیکدا لیکدا ده یگوت: - چه ند خو ش حالین! ئوخه ی!

به لام پیره ژن، بیه یچ کار دانه وه یه ک، بیئه وه ی بزانی چ باسه، به هه یکه لی وشکی په یکه ر ئاسا و چاوانی سارد و سره وه، ته نیا ئه وه نده ی پرسى: شیو حازره یان نا؟

کارا قان، که ته واو په شو کابوو، به ده مه لالکئوه گوتی: - به لی دایکه! چاوه پروانی تو بووین.

ههنگی به په له په لیکى نا ئاساییه وه قولی گرت. خا کارا قان، به مؤمیکه وه له بهر دم ئه وان وه پله به پله ده رپوی و ریگا که ی بو یان روناک ده کرده وه، پاشه وپاش ده رپوی، ریک به هه مان شیوه ی دویشه و که له پیش میرده که یه وه ده رپوی تا مه رمه ره که ی بو به ریته خواره وه.

که گه ییه نهومی خوار تره وه خه ریک بوو ده گه ل که سانیکا که ده هاتنه سهره وه بهر یه کدی بکه ون. کهس و کار بوون. خانم برو و میرده که ی بوون که له شه رانتونه وه هاتبوون.

مه دام برو، ژنیکی بالابه رزی به خو وه بوو، ورگی ده رپه ری بوو، چونکه نه خو شی ئا و به ندی له گه ل بوو، له ترسا چاوی ده رپوقی بوون. میرده که ی کابرایه کی پینه دو زی سوسیالیست بوو، مرده له و کورته بالا، هینده تو وکن بوو له مه یمون ده چوو، به بیمو بالاتیه وه گوتی: - چییه، زندو بو وه ته وه؟

خا کارا قان، که چاوی به وان کهوت، چاویکی لینیان داگرت و پاشان به دهنگی بهر زگوتی: - ئه مه ئیوه ن؟! سهیره، به راستی سپرایزیکی خو شه!

لی مه دام برو، هیشتا هه ر گیز بوو و سهر ی له حاله که ده رنه کرد. له بن لیوانه وه به رسقی برا ژنه که ی دایه وه: - به دم برو سکه که ی ئیوه وه هاتووین، و امانزانی هه موو شتیک ته واو بووه.

میرده که ی له دواوه تقورچی لیده گرت تا هیچ نه لیت. ئه وسا به دم خه نده یه کی فیلاوییه وه که له پشت ردینه تو په که یه وه په نهان بوو، گوتی: - لو تفتان فه رموو که ده عوه تتان کردین، هه رکه برو سکه که مان پیگه یشت یه کسه ر که وتینه ری.

به و شينويه ئاماژهی بۆ ئه و ناكوکييه دهکرد که دهمی سال بوو، که وتبووه نیتوان هه ر دوو خیزانه که وه. پاشان به ههشتاو به ره و پیری پیرهژن چوو که گهیی بووه سه ر دوا پلیکانه که ودهستی له ملی وهرینا ودرینه پره که ی له گوناکانی هه لسوو، چونکه گوپی که ر بوو، به هه موو هیزی خویه وه هاواریکرد: - حال وئه حوالت باشه دایکه. وهکو هه میشه به گوری؟

مه دام برو، واتی ورمابوو، که دایکی به زندوویه تی ده بینی، ئه و به حیسابی خوی بۆ پرسه که ی هاتبوو. ته نانه ت جورئه تی نه ده کرد ماچیشی بکات. ورگه زه لامه که ی هه موو سه حنه که ی گرتبوو و نه یده هیشته ئه وانی دیکه ش برۆن.

پیرهژن، نیگه ران و به گومان بوو. به واتی و په وه وه ستابوو و هیشته هیچی نه ده گوت، سه یری خه لکه که ی ده ورو به ری خوی ده کرد، چاوه چکۆله و که وه ییه کانی به توو په ییه وه، جارئ به ما و جارئ به ودا ده گیرا، نیگا کردنه که ی به راده یه ک به ماناوه بوو که مندا له کانی خوی ده سه پاچه ده کرد.

کاراغان، گوتی: - که میک حالی خراپ بوو، به لام ئیستا باشه، باشی باش بووه، وانیه دایکه؟

پیرهژن، که وته ری، به دم ریوه و به دهنگیکی نه وی وهک ئه وه ی له دووری دووره وه بی گوتی: - هیچ نه بوو، سووکه په رکه میک بوو، به دریزایی ئه و ماوه یه گویم له دهنگتان ده بوو.

بیدهنگیه کی پر نیگه رانی بالی به سه ردا کیشان. هه موو وه ژووورکه وتن، ئه وسا له دهوری خوانی شامی دانیشتن که به په له په ل ئاماده کرابوو. ته نیا جه نابی برو سه رحال بوو، سه ر و پرووی له سه ر وگو یلاکی غوریلا یه کی ناره سه ن ده چوو و قسه ی دوو لۆنه و به تو یکل و په لاراوی وه های ده کرد که به ئاشکرا هه مووانی ناره حه ت ده کرد.

به لام په یتا په یتا دهنگی زهنگی ده رگا به رز ده بووه وه و روزالی سه راسیمه ده هات و کاراغانی بانگ ده کرد، ئه ویش ده سه سه رکه ی داده نا و به هه شتاو ده ریوی. میژدی خوشکه که ی پرسی که ناکا ئه و شه وه میوانیان هه بی و کاراغان، به ده مه لالکیوه وه لامی دایه وه: - نه خیر، هیچ نییه، هه ندیک پاسپارده مان پاسپاردبوو.

خۆبه خۆ ئه و زه رفه ی که هینابوویان، کرده وه، پر بوو له کارتی قه راخ ره شی پرسه و تازی به باری. سووری سوور بووه وه و به په له زه رفه که ی داخسته وه و ته پاندیه گیرفانی ئیله که که یه وه.

دایکی ئه م دیمه نه ی نه بینی، چاوی بری بووه سه عاته که ی خوی که له سه ر موغه یرییه که دانرابوو و باندۆله زیڤر گفته که ی له هاتوچۆدا بوو. بیدهنگیه کی قورس بالی به سه ردا کیشابوون و سات به سات هه مووانی پتر ناره حه ت ده کرد.

ههنگی پیرهژن، روخساره پر چرچ و لۆچ و سیحرباز ئاساکه ی، بۆ لای کیژه که ی وه رگیرا و، به نیگایه کی حیه له گه رانه وه گوتی: - رۆژی دوو شه ممه کچۆله که تم بۆ بیته، حه ز ده که م بیدینم.

خاکاراغان، رهنگی تیکچوو، چیوای نه مابوو، له داخا ببوریته وه.

جووته پياو ورده ورده كهوتنه گهنگهشه و له خوت و خوږايي كهوتنه گهنگهشهيهكي سياسييهوه. برو، كه داكوكي و بهرهفاني له تيوريانيشورشيگيري كومونيسي دهكرد، چاوهكاني له ناوهراستي روخساره تووكنهكهيا ددرهوشانهوه، خوئي گيغ دهكردهوه، خوئي شين ومور دهكردهوهو هاواريدهكرد:- مولكداري دزييه كاكو، دزييه له كريكاران. زهوي هي ههمووانه، ميرات پرهنسيبيكي شووم و نهنگينه!...

لي له ناكوا بيدهنگ بوو، وهكو يهكيك قسهيهكي ناپهسهندي له زار دهروچوبن، تهريق و شهرمهزار سهري له بهر خو نا و به تونيكي نهرمتر گوتي:- بههرحال ئيستا وهختي ئه م جوړه گهنگهشهيه نييه.

دهرگا كرايهوه، دكتور شينيه هاته ژوردهوه. بو ساتيك چهپهسا، پاشان خوئي كونترول كرد و بهرهولاي پيرهژن روئي وگوتي:- بههبه! ئه مړو حالي دايكه باشه! ته سهوري ئه م م دهكرد، كه به قالدومه كانا دههاتمه سهروهوه، له دلي خو دا دهمگوت:- گريو دهكهم كه خانمي گهوره له سه ر پئي خوئي وهستاوه.

به ئه سپايي دهستيكي به پشتي پيرهژندا دا وگوتي:- هينده بتهو ومكومه له پردي بون نوف دهچن، دهبينين هه ر ههموومان به خاك دهسپيريت!

دانيشت. قاوهيان بو هينا، قاوهكه ي وهرگرت و دواي توژيك تيكله لي گهنگهشه ي وان بوو، لايهنگري له برو كرد، چونكه بهخويشي له هه واداراني كومونه ي پاريس بوو.

پيرهژن ههستي به ماندوويهتي دهكرد و دهويست بروات. كاراغان له جيبي خوئي راپهري. دايكي چاوي له دور چاوي بري وگوتي:- دهزاني چييه، هه ر ئيستا سهعاتهكه م و كومه دييهكه م بهرهوه سهري.

كاراغان، شهرمهزار و تهريق، كهوته لالهپهته وگوتي:- به چاوان دايكه.

پيرهژن، دهستي كيژهكه ي گرت و به دوو قولي سهركهوتن.

كاراغان وژنهكه ي حاير وچهپهساو له جيبي خو چهقين، دهنگوت دنيايان به سهردا روخابوو. لي برو، دهستهكاني هه لدهگلوفت و هيدي هيدي قاوهكه ي دهخوارددهوه.

خاكاراغان، له داخا دههري بووبوو، له ناكوا شالوي بو برو برد و بهروويا هه لشاخي:- هه ي دن، بيشرهرف، خويري، تف له چارهت...

ئيدي هيچ قسهيهكي دي بو نهدههات، خهريك بوو شهقي دهبرد، له داخا دهخنكا، لي برو بهدهم پيكنهنيهوه و بي خه م خه يال قاوه ي خوئي دهخوارددهوه.

پاشان ژنهكه ي زقريبهوه. خاكاراغان، به تهكان بهرهو دشهكه ي (دش: خوشكي شوو) چوو، رووبهرووي يهكدي بوونهوهو ئه ويان بهكه له ش و به ورگي زهلاميهوه، ئه ميان به مردهلوخي و ريوه ليه ي و دهنگي نزم دهستين له رزوكه وه، بهيه كدا هه لشاخان و فهزيحه تي دنيايان بهيهكدي كرد.

شینیہ و برو کهوتنه ناوبژی، برو شانی ژنهکهی گرت و تووپی دایه دهرهوه و هاواری بهسهریا کرد:- برۆ بابہ، ئەم کەرەکەرەت لە چییە، ئەم کەر زەرەت لەپای چی!

لە دهرهوه، لە سەر شەقامەکهوه دەنگی قەرەقەشەیان دەهات که دوور دەکهوتنهوه.

شینیہ خوداحافیزی کرد وپۆیی.

کاراڤان و ژنهکهی به دوو قۆلی مانهوه.

کاراڤان، شەکەت وماندوو خۆی به سەر کورسییەکدا دا، ئارەقەیهکی سارد به لا جانگهکانیا هاته خوارهوه...

لەبن لیوانهوه دهیگوت:- باشه چی به بهرپۆه بهرهکههه بلیم؟

گهردانه

یه کیک بوو له و کیزه هره جوان و دلرفیتانهی، که له بنه ماله‌ی کارمه‌ندیکی بچووکا هاتبووه دنیا، پیده‌چوو دهستی قه‌دهر به هه‌له له و ماله‌ی خولقاندبئ. نه جیازی هه‌بوو، نه هومیدی به به‌شه میرات و ناینده هه‌بوو، نه هیچ ریگایه‌کی شک ده‌برد که بتوانی ده‌گه‌ل پی‌او‌یکی ده‌وله‌مندی ناودارا ناشنایه‌تی په‌یدا بکات که لینی تیگات، خوشی بوی و بیخوازیت، بویه ملی بۆ چاره‌نووس دا ومیردی به فه‌رمانبه‌ریکی بچکوله‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده کرد.

جل و به‌رگی ساکاری له به‌ر ده‌کرد، زی‌ر و زیو و خشلی نه‌بوو بیکا به خویا و خوی پی برانینته‌وه. به‌لام وه‌کو که‌سیک که له چین و خیلی خوی ده‌رکرابی، هه‌میشه په‌ست وخه‌مبار و وه‌ره‌ز بوو، هه‌لبه‌ته ژنان چین و نه‌ژاد وئه‌سلیمان نییه، جوانی وناسکی وشوخ و شه‌نگی جیگه‌ی ئه‌سل و فه‌سل و نه‌ژاد و بنه‌ماله‌یان بۆ ده‌گریته‌وه.

جوانی، شایسته‌گی غه‌ریزی ونه‌رم و نیانی ده‌روونی، هه‌موو شتیکیانه. زورجار کیزه هه‌ژاران ده‌گه‌یه‌نیته ئاست و پایه‌ی دیارترین خاتونانی ئه‌شرافزاده وگه‌وره دۆت‌میران.

هه‌میشه نار‌ه‌ح‌ه‌ت بوو، چونکه هه‌ستی ده‌کرد بۆ ئه‌مه خولقاوه تا له‌زه‌ت له هه‌موو جوانی و خوشییه‌کانی ژیان وه‌ر‌ب‌گری‌ت. به دیمه‌نی هه‌ژارانه، پروت و په‌ه‌جالی ماله‌که‌ی، به دیتنی دیواره چلک‌نه‌کان، کورسیه کونه‌کان، ناو ماله په‌رپووته‌که‌ی، په‌رده کون و تالک‌یشه‌کان دلی ده‌گوشرا. هه‌موو ئه‌م شتانه، ئه‌و شتانه‌ی که ژنیکی دیکه‌ی هاوچینی ئه‌و گویی پینه‌ده‌دان و هه‌ر بیرری لینه‌ده‌کردنه‌وه، ئه‌ویان نازار ده‌دا وخه‌فه‌تباریان ده‌کرد. به دیتنی ئه‌و کاره‌که‌ره بچووکه‌ی که کاری ماله په‌رپووت و ناچیزه‌که‌ی بۆ ده‌کرد، دوو‌چاری حه‌سره‌ت و داخ و که‌سه‌ران ده‌بوو. له فکران را ده‌چوو. بیرری له و کوشک و ته‌لاره بیده‌نگانه ده‌کرده‌وه، که په‌رده‌ی رۆژه‌لاتی به دیواره‌کانیانه‌وه هه‌لواسرابوو، چلچرای برۆنزی رووناکی ده‌کردنه‌وه. بیرری له دوو توکه‌ری زه‌لام ده‌کرده‌وه که چۆن له‌به‌ر ئامیری گه‌رم‌که‌ره‌وه‌ی مه‌رکه‌زیدا، خاو بوونه‌ته‌وه و، له‌سه‌ر موبیله و قه‌نه‌فه‌ی گه‌وره‌دا باویشک ده‌ده‌ن. بیرری له و هۆله گه‌ورانه ده‌کرده‌وه که دیواره‌کانی به په‌رده‌ین ئاوریشمی گرانبه‌ها داپوشرابوون، به جوره‌ها گول‌دان و په‌یکه‌ری گرانبه‌ها رازابووه‌وه، یان بیرری له و هۆله بچووک و بۆنخوشانه ده‌کرده‌وه، که ئیواران دۆستانی گیانی به گیانی، پی‌او‌انی ناودار وقۆز به‌ده‌م قسانه‌وه تیایدا داده‌نیشن و هه‌ر ژنیک خوا خویه‌تی سه‌رنجیان بۆ خوی رابکیشیت.

وه‌ختایه‌ک بۆ شیو له پشت ئه‌و میزه بازنه‌یی و خپه‌وه که سی دانه رۆژ بوو په‌رده‌که‌ی سه‌ری نه‌گۆردرابوو به‌رانبه‌ر می‌رده‌که‌ی داده‌نیشن و می‌رده‌که‌ی سه‌ری قاپه شله‌که‌ی لاده‌دا و به پوویه‌کی خوشه‌وه ده‌یگوت:-
ئه‌للا، گوشتاو، به‌راستی به‌له‌زه‌ته، له و خوار‌دانه‌یه که من زور حه‌زم لیه.

له و کاتانه‌دا ئه‌و بیرری له فراڤین و شیوین به له‌زه‌ت و خوش له قاپین زیووی دره‌خشانا ده‌کرده‌وه، بیرری له په‌رده‌ی به نه‌خش و نیگاری قه‌د دیواران ده‌کرده‌وه، که به وینه‌ی پی‌او‌ان و که‌سایه‌تیانی ناودار و بالنده‌ین ئه‌فسانه‌یی نیو لیره‌وارین خه‌یالی نه‌خشینرابوون. بیرری له خوراک‌ی له‌زه‌ته‌خشی ناو قاپ و ئامانی نائاسایی

دەكردەوه، بیری له و نیازه دلداریانە دەكردەوه که بە دەم نیگاین پازنامیزهوه، دەگوتران و دەبیستران، هه‌موو ئەو شتانه بە دەم خواردنی ماسی قزلئالای سووره‌وه‌کراو یان بە دەم خواردنی بالی که‌له‌بابی جه‌نگه‌لییه‌وه، ده‌کران.

ئەم ژنه، نه‌جل و به‌رگی شایسته‌ و جوانی هه‌بوو، نه‌خشل و گه‌وه‌هه‌ران، له‌کاتی‌کا ته‌نیا دلێ به‌و شتانه‌ ده‌کرایه‌وه و هه‌ستی ده‌کرد بۆ ئەو شتانه‌ خولقاوه. چه‌ندی چه‌ز ده‌کرد، سه‌رنجان پابکیشیت، به‌غیلی پیبیری و خه‌ونی پیوه‌ بدیتری و پیاوان شیت و شه‌یدای بن و خوا‌خوای مه‌رحه‌بایه‌کی ئەو بن.

ده‌سته‌ خوشکیکی ده‌وله‌مندی هه‌بوو، کاتی خۆی له‌ دیرا، هاوپۆل بوون، ئیستا چه‌زی نه‌ده‌کرد هاتوچۆی بکات، چونکه‌ هه‌رجاری که‌ ده‌چوو ده‌یدی ئەو، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا زۆری خه‌فت ده‌خوارد وله‌ دلێ خۆیدا به‌غیلی پیده‌برد و له‌ داخانا تا دوو سی پۆژان هه‌ر ده‌گریا و کولی گریانی له‌ جۆش نه‌ده‌که‌وت.

***

شه‌ویک می‌رده‌که‌ی به‌ شادییه‌وه‌ هاته‌وه، زه‌رفیکی گه‌وره‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، گو‌تی: - وه‌ره، ئەمه‌م بۆ تو هیتاوه.

ژنه‌ به‌ز زه‌رفه‌که‌ی هه‌لپچری و کارتیکی لی‌ده‌ره‌ینا که‌ ئەم وشانه‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو:

" وه‌زیری په‌روه‌رده‌ و خاجورج رامپونو، تکاکارن له‌ ئاغا و خانم لوزال، که‌ داوه‌تی ئەوانن له‌ شه‌وی دووشه‌ممه‌ی ۱/۱۸ دا گه‌وره‌یان بکه‌ن و ته‌شریف بینن و له‌ کۆشک و هۆلی وه‌زاره‌تخانه‌دا ئاماده‌ بن."

به‌ پیچه‌وانه‌ی چاوه‌پروانی می‌رده‌که‌یه‌وه، له‌ جیاتی ئەوه‌ی خوشحال بی، ده‌عه‌وتنامه‌که‌ی به‌ توورپه‌یی هه‌لدایه‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ وله‌ بن لی‌وانه‌وه‌ گو‌تی: - چی لی‌یکه‌م؟

می‌رده‌که‌ی گو‌تی: - وام وینا ده‌کرد زۆر خوشحال بی گیانه‌که‌م. تو قه‌ت له‌ مال ناچیته‌ ده‌ری، هه‌ر له‌ کونجی ماله‌وه‌ی، ئەمه‌ ده‌رفه‌تیکی زۆر باشه‌. به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر ئەم ده‌عه‌وتنامه‌یه‌م به‌ ده‌ست هیتاوه، فه‌رمانبه‌ره‌کان خوا خویان بوو ده‌ستیان بکه‌وی، ئەم ده‌عه‌وتنامه‌یه‌یان به‌ هه‌موو فه‌رمانبه‌ریک نه‌ده‌دا، هه‌موو گه‌وره‌ فه‌رمانبه‌رانی ده‌وله‌ت له‌وینده‌ر ده‌بینی.

ژنه، به‌ چاوانی توورپه‌وه‌ روانییه‌ می‌رده‌که‌ی و به‌ بی‌تاقه‌تیه‌وه‌ گو‌تی:

- ئاخ‌ر هیچی وام نییه‌ بۆ ئەو شوینه‌ له‌ به‌ری بکه‌م.

می‌رده‌که‌ی بیری له‌مه‌ نه‌کردبووه‌وه، که‌می‌ک پاما و ئەوسا گو‌تی:

- باشه‌ هه‌مان ئەو کراسه‌ له‌به‌ر بکه‌، که‌ هه‌موو جاری بۆ ئوپراخانه‌کان له‌به‌ری ده‌که‌یت، به‌لای منه‌وه‌ زۆر جوانه‌ و زۆر لیت دی...

پیاوه که بیده‌نگ بوو، ژنه‌که‌ی ده‌گریا... دوو دلۆپه پوندکی درشت به ئه‌سپایی له چاوانییه‌وه به‌ره‌و گوشه‌ی لئوه‌کانی داده‌خزین. به‌سه‌رسامی گوتی: - ئه‌وه چیه، بۆ ده‌گری، ئاخ‌ر چی روویداوه؟

ژنی، به‌ئه‌سته‌م خۆی کۆنترۆل کرد و به‌ده‌م سرینی فرمیسه‌که‌کانیه‌وه به‌راویژیکی ئارام گوتی: - هیچم نییه. مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا ئه‌مه‌یه که جلکی باشم نییه و ناتوانم بۆ ئه‌و ئاهه‌نگ و شه‌وبیرییه‌ بيم. ئه‌م کارته‌ بده به‌یه‌کیک له‌و هاوکارانه‌ت که جل و به‌رگی ژنه‌که‌ی له‌ هی من باشتر بیت.

پیاوه‌که به‌که‌سه‌ره‌وه گوتی: - تو راوه‌سته ماتلیدا، پیم بلی بزانه‌م جلیکی باش، که بشیت له‌ بۆنه‌ین دیکه‌شا به‌کاری بینی، ده‌ستیک جلکی زۆر ساده، چه‌ندی تیده‌چیت؟

ژنه، بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک ده‌بیره‌وه چوو، له‌ دلی خویا حساب و کیتابی خۆی کرد، بیری له‌ نرخیک ده‌کرده‌وه که پیاوه‌که‌ی پپی قاییل بی و پپی هه‌لسوریت ودلی ئه‌م فه‌رمانبه‌ره‌ بچووکه‌ پاشه‌که‌وتکاره‌ دانه‌خورپن و هاواری لیه‌له‌نه‌ستن. سه‌ره‌نجام به‌ دوو دلپیه‌وه گوتی: - به‌ ته‌واوه‌تی نازانه‌م، به‌لام پیموایه به‌ چوارسه‌د فرانکیک شتیکی باش چیده‌کری.

پیاوه، ره‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را، ریک چوارسه‌د فرانکی پاشه‌که‌وت کردبوو و به‌ ته‌ما بوو تا پریکی پینکری و هاوینی ئاینده، رۆژانی یه‌ک شه‌ممان له‌ گه‌ل هاوریکانیا بۆ راوه‌ کلاوکوران بۆ ده‌شتی " نانتیر " بروات. و پرای ئه‌وه‌ش گوتی: - باشه من چوارسه‌د فرانکت ده‌ده‌می. تۆش هه‌ولبده کراسیکی جوان بکړه.

***

رۆژی ئاهه‌نگه‌که‌ نزیک ده‌بووه، که‌چی خاتوو لوزال، و پرای ئه‌وه‌ی کراسه‌که‌ی ته‌واو بووبوو، هه‌ر مات و کز و خه‌مبار بوو. شه‌ویک میرده‌که‌ی وتی: - ئه‌ری ئه‌وه چیه؟ بیتاقه‌تی، ئه‌مه‌ دوو سی رۆژه له‌ ماتیلداکه‌ی جارانه‌ ناچیت!

ژنی گوتی: - که‌ ده‌بینم هیچ زیڕ و زیویکم نییه، ته‌نانه‌ت تاقه‌ مووریه‌کم نییه به‌ خۆمیا بکه‌م، بیتاقه‌ت ده‌بم، رواله‌تم له‌ هی گه‌دایان ده‌چی، هه‌رچی بیر ده‌که‌مه‌وه، چه‌زناکه‌م بۆ ئه‌م ئاهه‌نگ و شه‌وبیرییه‌ بچم.

میرده‌که‌ی گوتی: - گولی سروشتی له‌ خۆت بده. له‌م وه‌رزهی سالدا زۆر مۆدیته‌تی. ده‌توانی به‌ ده‌ فرانک دوو سی گوله‌ باخی نایاب بکړی.

ژنه، به‌مه‌ قاییل نه‌بوو گوتی: - نا، هیچ شتیکی له‌وه‌ ناخۆشتر نییه، که‌ به‌شه‌ر له‌ ناو کومه‌لیک ژنی ده‌وله‌مه‌ندا، هه‌ژار ولات بنوینی.

میرده‌که‌ له‌ ناکاوا به‌ هه‌لچونه‌وه گوتی: - که‌ بی هۆشین! ئه‌مه‌ی بۆ چیه، برۆ بۆلای خاتوو فورستییه‌ی ده‌سته‌ خوشکت و چه‌ند پارچه‌ خشلکی به‌ ئه‌مانه‌ت لیبخوازه، خو ئیوه زۆر لیکدییه‌وه‌ نزیکن.

ژنی، له‌ خۆشیا هاواریکی کرد و گوتی: - راسته‌که‌ی، ئه‌وم هه‌ر له‌ بیر نه‌بوو.

سبهینی چوو بۆ لای دهسته خوشکه که ی وکیشه که ی خۆی بۆ باسکرد. خاتوو فورستیه خۆی به گهنجینه که دا کرد. سه ندوو قیکی گهره ی هه لگرت وله گه ل خۆیدا هینای، کردیه وه خستیه به رده ست خا لوزال و، گوتی: - که ره مکه گیانه، هه رچیه کت به دله هه لیگره.

خا لوزال، هه وه لجار چه ند بازنیکی به رچاو که وت، ئه وسا گه ردا نه یه کی مرواری، پاشان خا چیکی فینسی زیپی زۆر جوانی به دی کرد. له بهر ئاوینه که دا هه موو ئه و خشلانه ی به خۆدا کرد و یه ک یه ک تا قیکردنه وه، دوو دل بوو، دلی نه ده هات دایان بنیته وه. چه زی نه ده کرد بیاندا ته وه. به رده و امیش ده پیرسی: - جگه له مانه هیچی ترت نین؟

- با، بۆخۆت بگه ری. من نازانم تو چهزت له چیه.

له ناکاوا، له ناو پاکه تیکی قه یفه ی ره شدا، گه ردا نه یه کی ئه لماسی یه جگار جوانی به دی کردو سه رنجی راکیشا و دلی که وته ترپه ترپ. که ملوانکه که ی ده ردینا ده ستی ده له رزی. ملوانکه که ی له سه ر کراسه که یه وه له مل کرد، له ته مه شای خۆی تیر نه ده بوو. ئه و جا به دوو دلی ونا ره چه تیه وه گوتی: - ده توانی ئه مه م به ئه مانه ت به دیتی، ته نیا ئه مه م ده وی؟

- هه لبه ته، بیگومان.

ئه وسا راپه ری، ده ستی ده ستوی ده سته خوشکه که ی کرد و به کول و به دل ماچی کرد، پاشان به و گهنجه وه که ده ستی که وتیوو، به هه شتاو بۆ مال رۆیشه ته وه.

***

شه وی ئاهه نگه که هات. خالوزال، بوو به گولی مه جلیس، له هه موو ژنه کانی دی جوانتر بوو، شوخ وشه نگ، دلرفین بوو، سه رمه ستی شادمانی بوو، بزه ی له لیوان نه ده برا، پیاوه کان هه موو چاویان له و بوو، ناویان ده پرسی، هه ولیانده دا پیتی بنا سرین، هه موو به رپرسان و ده سته ودا یه ره ی سه ر به نووسینگه ی وه زیر ده یانویست ده گه ل ئه ودا به ره قسن. ته نانه ت سه رنجی خودی وه زیریشی راکیشا.

به جوریک ده ره قسی له تووایه حالی لیها تووه. ئاگای له خو نه ما بوو، شه وق وزه وقی سه رکه وتنی جوانیه که ی هۆشی له لا نه هیشتبوو. له نیو ته متوومانی ئه و هه موو کرپۆشه ی بۆی ده برا، له نیو شه پۆلی ستایش و ئافه ریندا، له نیو ئاره زوه هاروو ژاوه کانی، له نیو ئه و سه رکه وتنه گه وره یه دا که ئاوات و مایه ی دلخۆشی هه ر ژنیکه ده ره قسی.

ده ور به ری سه عات چواری به یانی، ماتیلدا له ئاهه نگه که هاته ده ری. میزده که ی له سه عات دوا زده به دوا وه، له هۆلیکی بچووکی چۆلدا، ده گه ل سی پیاوی دیدا، که ژنه کانی ئه وانیش سه رمه ستی ره قس و شایی بوون، خه وتبوو.

میتردهکە ی ئه و کۆلوانه سادهیهی که ژنه بۆ کاتی چوونه دهرهوه هینابووی، دا به شانی ژندها، کۆلوانهیهکی ساکار وسادهی ههزران بایی رۆژانه بوو، که دهگه ل جلی سهماکهیدا تیکی نه دهکردهوه ههژارییهکهیانی له قاو دهدا. ژنه ههستی بهمه کرد، خوا خوای بوو ههرچی زووه لهویندهر بهدهربکهوئ وژنهکانی دی که ههموو پالتوی گرانبههای فهروویان به شانیندا دابوو، بهو حالهوه نهیبینن.

لوزال، رایگرت وگوتی: - لیره بوهسته، دهرهوه سارده، با بچم گالیسکهیهک بگرم. سهرمات دهبیته.

بهلام ژنه به گوئی نهکرد وبلهز به پلیکانهکاندا داگهرا. که گهیشته سهه شهقامهکه گالیسکهیان دهست نهکهوت و به پینان کهوتنهری. بیهوده ئه و گالیسکهچپانهیان گاز دهکرد که له دوورهوه تیدهپهپین. ئیدی بهدهم سههما وهه ل لهرزینهوه بهرهو روبرای سین رۆیشتن. ئه نجام لهوئ گالیسکهیهکی شهق وشریان دهست کهوت. لهو گالیسکه فریشقه و کۆنانه بوو که له پاريسدا تهنیا به شهوان دهبینران و له تو وایه شهرم دهکن به رۆژهوه دهربکهون و کۆنی خویمان به خه لکی پیشان بدن.

گالیسکهکه گه یاندنیهوه بهر مالی خویمان له شهقامی شههیدان، شهکهت وماندوو، خه مین وخه مبار به پلیکانهکهدا سهرکهوتن، سهبارهت به ماتیلدا ههموو شتیک کۆتایی هاتبوو و میتردهکەشی بیرى لهوه دهکردهوه که دهبی سبهی زوو له خه و رایی و سهعات ده له دهوامی وهزارهتخانه بی.

ماتیلدا، کۆلوانهکهی سهه شانی لابرده، چووه بهر ئاویتهکه تا جارهکی دی جوانیه شهکۆدارهکهی خوئی بدینیت. بهلام له پر زریکاندی. ملوانکه ئه لماسهکهی له مل نه مابوو.

میترده، که نیوهی جلهکانی داکندهبوو پرسى: - چیه دیسان؟

ژنه، بهترسهوه ئاوپى لای ئهوی دایهوه وگوتى: - ملوانکهکه، ملوانکهکهی خاتوو فورستیهم له مل نه ماوه.

لوزال، حایر وحه پهساو پشتی راستکردهوه وگوتى: - ئاخو چۆن... شتی وا چۆن دهبی!

چین ولۆچهکانی کراسهکه، تویی مانتۆکه، ناو گیرفانهکان و ههموو شوینهکان گه ران، ملوانکه رهشه راهات، نهبوو و نهبوو.

میتردهکهی پرسى: - تو دلنیایت وهختی له ئاههنگه که هاتیه دهرهوه له ملتا بوو؟

- به لئى، له هۆلهکهی وهزارهتخانهدا دهستم بهری کهوت.

- باشه ئه گهر له سهه شهقامهکهدا لیت کهوتبا، گویمان له دهنگی دهبوو. هه بی و نه بی له ناو گالیسکهکه لیت کهوتوو.

- ئه رى، دوور نییه. باشه ژماره ی گالیسکه کهت وهرگرتوو؟

- نا، ئه دی تو؟

- نه خیر.

حایر وحه په ساو تهمه شای په کیان ده کرد. لوزال، دووباره خوی گوړی وگوتی: - دهرپوم تاقیبیگی نه و مه سافه رینگایه ده کهم که پینیا هاتین، بزنام له ویندهر نه که وتوو.

لوزال، له مال وده درکوت، ماتیلدا هر به جلکی ناههنگه که وه، بیته وهی ئاگری له ژوروه وه هه بی یان بتوانی رابکیشیت، په ست و بیزارو بیتاقهت، بیته وهی توانای بیرکردنه وه شی هه بیت، به تاریکی و به دم چاوه پروانییه وه به سهر کورسییه کدا تلیسا بووه وه.

میردهی دامو دهوروبه ری سعات هوتی به یانی گه رایه وه. گهردانه که ی نه دوزی بووه وه.

لوزال، پولیسخانه ی ئاگادار کرده وه، سهری رورژنامه کانی دا و ئاگاداری بلاو کرده وه، خه لات ومژدانه ی بو دوزره وهی ملوانکه که دیاری کرد، سهری گهراج و کومپانیای گالیسکه پانی دا. هر شوینی جیگای مه زنده و ئومید بوو، سهری دا.

ژنه ی تاین، نه و رورژهی تا ئیواری، له ماله وه به ترس و نیگه رانی و چاوه پروانییه وه برده سهر.

لوزال، شهوی به رهنگی زهرد و گونای قوپاوه وه، به دهستی به تال هاته وه. به ژنه که ی گوت: - ده بی نامه یه ک بو دهسته خوشکه که ت بنوسیت و بلیت قولا ب وزنجیری گهردانه که شکاوه و داومه به وهستا چاکی بکاته وه. ئیدی به م جوړه دهرفته ی چه ند رورژیکمان بو دهره خسیت، ئی به لکو له و چه ند رورژدا گهردانه که بدوزینه وه.

لوزال، دهقی نامه که ی گوت وژنه ش بنوسییه وه.

***

ههفته یه ک بووری وهیچیان به هیچ نه کرد، تهواو ئومیدبر بوون. لوزال، که ئیستا پینج سال پیرتر دهینواند، گوتی: - ده بی دهست به کاربین و قهره بووی گهردانه که ی بو بکهینه وه.

رورژی دواپی پاکه تی گهردانه که یان هه لگرت و بردیان بو لای نه و جواهر فروشه ی که ناوی له سهر پاکه ته که نوسرابوو.

یاروی جواهر ساز به دهفته ر و توماره کانی چووه وه و گوتی: - نه و ملوانکه یه ی ئیوه تاقیبی دهکن من به و خانمه نه فروشتوو، رهنکه هر پاکه ته که ی به به تالی له من کریبی.

نه وه بوو که وتنه سهردانی جواهر فروش و زهرنگه رهکان به و ئومیده ی ملوانکه یه ک پهیدا بکن که تهواو له ملوانکه ون بووه که بچیت. ههردوکیان شه که ت و ماندوو، له داخا نه خوش و نیگه ران ههولیانده دا جوړی ملوانکه که وهبیر خو بهیننه وه.

نه نجام له " پاله رویال "، له موغازه یه کدا، گهردانه یه کی نه لماسیان دوزییه وه که به نه قلی وان تهواو له گهردانه ونبووه که دهچوو. بایی چل هزار فرانک بوو، به لام کابرای جواهر فروش ناماده بوو به سی و شهش هزار فرانک پنیان بفروشیت. تکایان له جواهر فروشه که کرد تا سی رورژی دی نه یفروشیت. ههروه ها نه و

مه‌رجه‌شيان له گه‌لدا كرد ئه‌گه‌ر تا ئاخ‌ر و ئوخ‌رى مانگى شوبات گه‌ردانه‌كه‌ى خويان دوزيبه‌وه، ئه‌وا ئه‌مه‌يان به سى وچوار هه‌زار فرانك ليوه‌ربگرته‌وه.

لوزال، هه‌ژده هه‌زار فرانكى هه‌بوو كه له بابيه‌وه بو‌ى به جيمابوو. ليوه‌ر ئه‌و باقيه‌كه‌ى قه‌رز بكات.

كه‌وته قه‌رز كردن، قه‌رزى له هه‌موو كه‌سك ده‌كرد. هه‌زار فرانك له يه‌كئى، پينج سه‌د فرانك له يه‌كئى دى، سه‌د فرانك له‌م و شه‌ست فرانك له‌و. به مه‌رجى قورس و كه‌مه‌رشكئى پارهى قه‌رز ده‌كرد، سه‌ر و كارى كه‌وته لاي سووتخو‌ران و ئه‌وانه‌ى پارهيان به قازانج به قه‌رز ده‌دا. ئيدى ئاينده‌ى خو‌ى خسته مه‌ترسييه‌وه. قه‌واله‌ى دنياى ئيمزا ده‌كرد به بيئه‌وه‌ى دنياى كه بو‌ى ده‌درته‌وه يان نا. هه‌رچه‌نده بيريكرده‌وه له په‌نجه‌پو‌ى ئاينده و ئه‌و رۆژه ره‌شانه‌ى كه چاوه‌روانيان ده‌كرد و هه‌ژارى و نه‌بوونى و نامورادى ده‌روونى ئازاريان ده‌دا. ئه‌وجاش هه‌ر خو‌ى به موغازه‌كه‌ى كابرارى جه‌واهيرفرۆشدا كرد وسى شه‌ش هه‌زار فرانكه‌كه‌ى خسته‌سه‌ر ميژه‌كه‌ى و ملوانكه‌كه‌ى ليكرى.

خا لوزال، گه‌ردانه‌كه‌ى بو خانم فورستيه برده‌وه، خانم به ساردبييه‌وه گوتى: - ده‌بوايه زووتر هيناباته‌وه، له‌گين بوو پيوستم بو‌ايه.

باشبوو خافورستيه سه‌رى پاكه‌ته‌كه‌ى هه‌لنه‌دايه‌وه. ئه‌گه‌ر سه‌رى پاكه‌ته‌كه‌ى هه‌لدا‌باوه و هه‌ستى بكردايه گه‌ردانه‌كه‌ى گوراوه، چى ده‌گوت؟ ئايا تۆمه‌تى دزى نه‌ده‌دايه پال؟

***

خالوزال، نها ژيانى هه‌ژارى و نه‌دارى ده‌جه‌رباند، پاله‌وانانه چوه ژير ئه‌م برياره قورسه. قه‌رزىكى كه‌مه‌رشكئيان له‌سه‌ر بوو، ده‌بوايه بيده‌نه‌وه. بريارى خويان دا ومه‌ردانه ده‌ستبه‌كار بوون. كاره‌كه‌ره‌كه‌يان ئيزن دا، خانوه‌كه‌يان گو‌رى، شوقه‌يه‌كى بچووكيان، له قاتى سه‌ره‌وه‌ى ئاپارتمانىكا به كرى گرت.

خاتوو لوزال، به خو‌ى ئه‌ركى قورسى مالى گرت هه‌ستو. به خو‌ى چيشتى ليدنه‌نا. قاپ وئامانى ده‌شورد. به نينو‌كه په‌مه‌بييه‌كانى، به پاكرده‌وه‌ى كاسه وگو‌زه وچه‌ورى وبنكرى بنى قاپله‌مه و مه‌نجه‌لان ره‌ش هه‌لگه‌ران. به خو‌ى جل و به‌رگى چلكن و كراس و كو‌نه په‌رويانى به سابوون ده‌شت و به ته‌نافييه‌وه هه‌لده‌واسين. هه‌موو به‌يانبييه‌ك ته‌نه‌كه‌ى خو‌له‌كه‌ى هه‌لده‌گرت وده‌بيرده خو‌اره‌وه‌و له جاده‌كه ده‌په‌رپيه‌وه‌و له‌و سه‌ره‌وه به سه‌تلى ئاوه‌وه ده‌گه‌رايه‌وه‌و به پليكانه‌كاندا سه‌ر ده‌كه‌وت و له سه‌ر هه‌ر په‌يه‌ك سووكه وچانىكى ده‌گرت. به سه‌رو سيماي هه‌ژارانه‌وه، به خو‌ى وزه‌ميله‌كه‌يه‌وه ده‌چوه بازار، سه‌وزه‌و ميوه‌و گوشتى ده‌كرى، سه‌واو مامه‌له‌ى ده‌كرد، له تاچه پووليكي خو‌ى خو‌ش نه‌ده‌بوو، قسه‌ى ناشيرين وجنيوى به‌ر گو‌ى ده‌كه‌وت. سه‌رى هه‌موو مانگيك چه‌ند كومپياله و قه‌واله‌يه‌كيان ده‌دايه‌وه‌و هه‌نديكى تريان تازه يان دريژ ده‌كرده‌وه.

مي‌رده‌كه‌ى دوا نيوه‌روان كارى ده‌كرد، حيساب وكيثانى بو كابراره‌كى موغازه‌دار ده‌گرت، شه‌وانيش زورجار كومپياله و قه‌والانى روونووس ده‌كرد و له برى هه‌ر لاپه‌ره‌يه‌ك پينج سووى وه‌رده‌گرت.

ئەم ژيانى كوله مەرگىيە دە سالى تەواوى خايند. لەو ماوەيەدا ھەموو قەرزەكانيان بە قازانجى سووتخۆرانىشەو دەيەو.

خا لوزال، ھەنووكە پير ديار بوو، روالەت و سەر و سيماي زبر و دەست و پلى ئەستورى ژيانى ھەژارى پەيدا كردبوو. قژى لول و شيواو، تەنوورەكانى چرچ و لۆچ، دەستەكانى سوور و پيرەلۆك، بەدەنگى بەرز قسەى دەکرد، بە سەتل ناو ژوورەكانى دەشۆرد. بەلام جارجاري وەختايەك ميژدەكەى لە دايەرە بوايە، لە بەر پەنجەرەكە رۆدەنيشت و بيري لە شەوانى رابردوو، لەو شەونشينيە دەكردهو و بيري لە خۆى دەكردهو كە چەند جوان بوو، چەنديان ستايش كردبوو.

ژيان چۆن دەبوو ئەگەر ئەو گەردانەيە ون نەبوايە؟ كى دەزاني؟ بەراستی چى رويدهدا؟ ژيان چەند سەيره! چۆن بچووكترين بويەر مروّف بەدبەخت و چارەپەش يان بەختەو و شاد دەكات!

***

رۆژيك پاش يەك ھەفتە كارى سەخت و قورس، بە مەبەستى پياسە و بۆ دەرکردنى بيتاقەتى، لە مال و دەدرەكەوتبوو و چوو بوو بۆ شەقامى شانزليزه. لە ناکاوا چاوى بە ژنيك كەوت كە دەستى منداليكى گرتبوو و دەيگيڤا. ئەو ژنە خاتوو فورستىە بوو. ھيشتا ھەر تەر و بر و جوان و دلرفين بوو.

خالوزال، دللى دالەرزى، تيا مابوو بچى قسەى دەگەل بكات يان نا؟ جا بۆ نەيكات. ھەموو قەرزەكانى دابوو ھە و ئيدى سل لە چى بكاتەو، دەيتوانى ھەموو سەر بەوردەكەى لە سيري تا پيازي بۆ بگيڤيڤتەو، بۆ نا؟ لىي چوو ھە پيشەو: - سلاو جان.

خاتوو فورستىە نەيناسيەو. سەرى سورما كە ژنيكى عەوام بەو خۆمانىيە قسەى دەگەل دەکرد، بۆيە بە مينگە مينگەو گوتى: - من... خانم!... وا بزنام... پيموايە تو بە ھەلە چووبى...

- نا، من ماتيلدا لوزالم.

دەستە خوشكەكەى ھاواريكى كرد و گوتى: - واخ ماتيلداى بەلەنگان، چەند گۆراوى!...

- بەلى، ئيدى لەو ساوھ كە دواجار توم بينى، ژيان و رۆژگاريكى زۆر سەختم بەسەر برد، بەدبەختى دنيا م كيشا... ھەر ھەمووى بە ھوى توو!

- بەھوى منەو؟... تيناگەم؟

- لە بىرتە بە ئەمانەت گەردنلغيكت دامى تا لە ئاھەنگى مالى وەزيردا لە مى بكم؟

- بەلى، لە بىرمە... ئەى ماناي چى؟

- ئى... ونم كرد.

- يانى چى ونت كرد؟ خۆت بۆت ھينامەو.

- يه كىكى دىم بۇ ھىنايتەو، عەينى ئوھى خۆت بوو. دە دانە سالى خىشت قەرزى ئو ملوانكەيەمان دايەو. تو بەخۆت دەزانى كە ئو كارە بۇ خەلكى وەكو ئىمە، كە ھىچ پارە و پولىكمان نەبوو، كاريكى ئاسان نەبوو... بەلام باش بوو، تەواو بوو... لە كۆلم بوو. نھا زور خۆشخالم.

خاتوو فورستىيە، بە سەرسامى گوتى:- يانى لە برى گەردانەكەى خۆم، گەردانەيەكى ئەلماست بۇ كرىومەتەو؟ خا لوزال گوتى:- بەلى ھەستت پىننەكرد؟ رىك وەكو يەك بوون .

وبزەيەكى شادى پر لە غروور وساويلكانە كەوتە سەر لىوى.

خاتوو فورستىيە حاير وھەپەساو ھەر دوو دەستى ئوھى دەنيو دەستى خوى خىستن وگوتى:- ئاخ! ماتىلداى ئازىز، بەلەنگازو خو گەردانەكەى من ئەسل نەبوو. ئەوپەرى بايى پىنچ سەد فرانك دەبوو.

۱۸۸۴/۲/۱۷

رۆز

دوو ئافرهتی گهنج دهتگوت له ژير خهرمانی گولدا نيژراون، بهتەنيا له نيو پايئونیکي گهره‌دان، پرە له گول، له دووره‌وه له سه‌به‌ته‌یه‌کی ته‌ژی چه‌پکه گول ده‌چیت. دوو کیسه‌ی قه‌یفه‌ی سپی پر له وه‌نه‌وشه له سه‌ر ته‌خته‌که‌ی پيشه‌وه‌یه، له سه‌ر ئەو که‌وله ورجه‌ی که دابوویان به سه‌ر ئەژنۆياندا، خهرمانیکي گهره له گوله باخ، ميمۆزا، ميخه‌ک، مينا، رازقی و به‌هارنارنج هه‌ل‌درا‌بووه‌وه که ههر هه‌موویان به هه‌ودای ئاوريشم چه‌پک کرابوون، ئەم هه‌موو گوله دهتگوت باریکی قورسه، به سه‌ر دوو جه‌سته‌ی ناسکه‌وه که له‌و شوینه بۆن خۆش و ره‌خشانه‌دا، ته‌نيا شان و ملیان به ده‌روه‌وه بوو و به حال سینگ و به‌رۆکیان دیار بوو که یه‌ک‌یکیان جلیکی شین و ئەو‌یتریان جلیکی وه‌نه‌وشه‌یی له‌به‌ر بوو.

ته‌نانه‌ت قامچی پايئونه‌وانه‌که‌ش، له گولاله سوورهدا هه‌لکشابوو، قایش و قروشی ئەسه‌په‌کانیش، لی‌ره وه‌وئ گوله ميخه‌کی زه‌ردیان پيوه‌کرا‌بوو، فه‌نه‌ری چه‌رخه‌کانی پايئونه‌که‌ش یه‌ک‌پارچه گوله ئەسه‌په‌ره‌ک بوو، دوو چه‌پکه گولی گهره به پيشی پايئونه‌که‌وه کرابوو، جیگای لایتیا‌ن گرت‌بووه‌وه، ئیدی ئەم خهرمانه گوله به کاوه‌خۆ رپی ده‌کرد و ده‌چوو پيشی.

پايئونه‌که به شه‌قامی " ئانتیپ " دا به هه‌شتاو ده‌رۆی، ئیدی ته‌نیشته‌کانی، پاشی، پيشی، ههر هه‌مووی گالیسه‌کە‌ین رازاوه به گول بوو و پر بوون له ژنانی جوانی ژیر خهرمانی گوله وه‌نه‌وشه. ئەو رۆژه له شاری کان، رۆژی جه‌ژنی گول بوو.

ده‌گه‌نه بولقاری " لافونسیر " و شه‌ره گول ده‌ست پیده‌کات. به دريژی و پانی شه‌قامه‌که‌دا، دوو ریز گالیسه‌کە و پايئونی گولپۆش وه‌کو دوو نه‌واری بيکو‌تایی دین و ده‌رۆن. سه‌رنشینانی گالیسه‌کە‌کان گول ده‌گرنه یه‌ک‌دی. گول، وه‌کو توپ به هه‌وادا ده‌رۆن و به‌ر ده‌م و چاو و پوخساری جوان و ناسک ده‌که‌ون، ئەوسا ده‌که‌ونه سه‌ر ئەرزه‌که و مندالان په‌لامار ده‌دن و کویان ده‌که‌نه‌وه.

جه‌ماوه‌ریکی زۆر، له سه‌ر شوسته‌کان، وه‌ستاون، به ئارامی ته‌مه‌شا ده‌که‌ن، پۆلیسی سواره، به تووندی ئەمبه‌رو ئەوبه‌ر ده‌که‌ن و خه‌لکه پیا‌ده‌که ده‌دنه دواوه، نه‌یانده‌هیشته خه‌لکه عه‌وامه‌که تیکه‌ل به ئاهه‌نگ و به‌زمی ده‌وله‌مه‌ندان بین. سه‌رنشینانی گالیسه‌کە‌کان هه‌موو یه‌ک‌دی ده‌ناسنه‌وه، یه‌ک‌دی بانگ ده‌که‌ن و یه‌ک‌تر گولباران ده‌که‌ن. گالیسه‌کە‌یه‌کی پر له ژنانی جوان، که هه‌موو جلیکی سووری توخیا‌ن له‌به‌ر بوو و سه‌رنجی خه‌لکه‌که‌یان راده‌کیشا، پیاویکیان له‌گه‌ل بوو، که ده‌ستی جلیکی وه‌کو جله‌کانی هنری چواره‌می له‌به‌ر بوو، چه‌پکی گولی گهره‌ی به ده‌سته‌وه بوو، وادیار بوو چه‌پکه گوله‌که‌ی به لاس‌تیکیک به ده‌ستی خۆیه‌وه گریدا‌بوو، به تووندی و به شادییه‌وه، چه‌پکه گوله‌که‌ی ههر جاره ده‌گرته یه‌ک‌یک له ژنه‌کان، ئەوانیش (ژنه‌کان) له ترسا ههر دوو ده‌ستیان به سه‌ر و چاویانه‌وه ده‌گرت. به‌لام چه‌پکه گوله‌که‌که هه‌تا نیوه‌ی ری ده‌رۆی و به هه‌واوه خولیکي ده‌خوارد و بۆ لای خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌رایه‌وه و ئەویش یه‌ک‌سه‌ر ده‌یگرته که‌سیکی دی.

دوو ژنه جوانه‌که، به دستیک دهم و چاویان ده‌پاراست و به دسته‌که‌ی تریان، ئەو چه‌پکه گولانه‌یان ده‌گرته‌وه که تریان ده‌گیرا. به‌ه‌رحال ئەم به‌زمه سه‌عاتیکی خایاند وپاشان ماندوو بوون وداویان له پایتونه‌وانه‌که کرد که به‌رهو که‌نداوی "ژوانان" یان بیات.

هه‌تاو خه‌ریک بوو له کیوی "ئه‌سترل" ئاوا ده‌بوو، ئاسۆ خه‌ریک بوو تاریک ده‌بوو، ده‌ریاکه شین ومه‌نگ هه‌تا هه‌ته‌ری چاو ده‌رۆیی و له‌وینده‌ر ده‌گه‌ل ئاسماندا یه‌کی ده‌گرته‌وهو له چاو ون ده‌بوو. که‌شتیانی هیزی ده‌ریایی له ناوه‌ندی که‌نداوه‌که‌دا له‌نگه‌ریان گرتبوو، له کومه‌له دیو ودرنجیکی ده‌ریایی ده‌چوون، دیو و درنجین دۆزه‌خی، زرییۆش و قه‌موور، به‌بۆرجه‌کانی سه‌ریانه‌وه که ده‌تگوت چاوه‌روانی شه‌ون تا هه‌لین.

جووته ژنه‌که، که لاقیان خستبووه ژیر که‌وله قورسه‌که‌وه، هیلاک وماندوو، ته‌مه‌شا ده‌که‌ن، سه‌ره‌نجام یه‌کیکیان دیته قسان وده‌لی: - هه‌ندی شه‌وانی وه‌کو ئەم شه‌وه زۆر خو‌شن، وانیه مارگو؟

مارگو به‌رسقی ده‌داته‌وه: - با، به‌لام له یه‌ک شتی که‌مه.

- ئەو شته چییه؟ من به‌ش به‌حالی خۆم، زۆر دلخۆشم و هه‌ست ناکه‌م له هیچم که‌م بی.
- با، تو بیرری لیناکه‌یه‌وه. ده‌نا خو‌شی و ئیسراحتی به‌ده‌نی چه‌ند زۆریش بی، جیگای خو‌شی دل و ده‌روون ناگریته‌وه، دلێش خو‌شی خۆی ده‌ویت.

ژنه‌که‌ی دی گوتی: - مه‌به‌ستت عه‌شق و دل‌داریه؟

- به‌لی.

بیده‌نگ بوون، ته‌مه‌شای به‌رده‌می خۆیان کرد، ئەوه‌یان که نیوی مارگریت بوو، له بن لیوانه‌وه گوتی: - ژیان به‌ بی عاشقینی ناکاته هیچ. من پیوستم به‌وه‌یه یه‌کیک خو‌شی بویم، خوی ده‌کرد سه‌گیگ ده‌بوو. ئیمه هه‌موومان هه‌ر واین، وانیه سیمون؟

- نا، من پیم وانیه گیانه‌که‌م. من پیموایه هیچ که‌سینک خو‌شی نه‌ویم، تا هه‌ر هه‌رچی و په‌رچی‌ک خو‌شی بویم. خو‌شه یه‌کیکی وه‌کو... چوزانم... وه‌کو...

روانییه هه‌ر چوار نکالی خۆی تا یه‌کیک بدۆزیته‌وه‌و به‌ نمونه‌ بیهینیته‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی چاویکی به‌ هه‌ر چوار نکالی خۆیدا گێراو نیگای له سه‌ر دوو دوگمه کانه‌زاییه بریقه‌داره‌که‌ی پشت چاکه‌ته‌که‌ی یارۆی گالیسکه‌رانه‌که‌ گیسایه‌وه‌و به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: - بۆ نمونه وه‌کو گالیسکه‌رانه‌که‌م؟

مارگو، بزه‌یه‌کی کردو به‌ ئەسپایی گوتی: - باوه‌ر بکه زۆر خو‌شه نوکه‌ری خۆت خو‌شی بوئی. من دوو سی جار هه‌ستم به‌مه‌ کردوو. به‌ جوړی چاوت لی زه‌ق ده‌کاته‌وه که ئینسان له پیکه‌نینه‌ ده‌خنکی. به‌لام ئافه‌رت ئەوه‌ی باشه، تا زیاتر عاشقی بین، خۆی قورستر ده‌گرێ و به‌ ئاسانی خۆی به‌ده‌سته‌وه نادات، ئەگه‌ر وا نه‌کات، هه‌رکاتی، به‌هه‌ر بیانویه‌که‌وه ئەو نوکه‌ره‌ی ده‌ربکات و ئیزن بدات، له قاوی ده‌دات و دنیا‌ی لی پر ده‌کات و ده‌بیته به‌ بنیشته خو‌شه‌ی ژیر ددانان.

سیمون، به سهرسامی گویی له هاورپیکه‌ی ده‌گرت، ئەوسا گوتی: - نا، من له گەل ئەوەدا نیم... تو پیم بلی چۆن هەستت بەو بەوە کرد که ئۆکه‌ره‌کانی خۆت حەزبان لیت کردوو.

- ئیدی عەشق وەکو چۆن هەموو پیاویک کەر دەکات، ئەوانیش کەر دەکات.
- من، نا، که یه‌کیک حەزم لیدەکات، زۆر گەوجم نایه‌ته بەرچاو.
- با، ئەقلیان له دەست دەدن، ئیدی نه‌ قسه‌یان بۆ دی، نه‌ وه‌لامی که‌س دەدەنه‌وه، سهری دنیا‌یان لئ ویکدیته‌وه‌و له‌ هیچ تیناگه‌ن.
- باشه‌ تو دلت به‌و حەزه، حەزی ئۆکه‌ره‌ت خۆش ده‌بی، هەست به‌ غروور و له‌ خۆبایی بوون و سۆز و گوداز ده‌که‌ی؟
- سۆز و گوداز نا، به‌لام سووکه‌ غرووریک ده‌تگرئ... به‌هه‌رحال ئافره‌ت به‌وه‌ی که‌ پیاویک، خۆشی بوئ، ئیدی ئەو پیاوه‌ هه‌رکییه‌ک بی، هەست به‌ سووکه‌ غرووریک ده‌کات.
- نه، بابە وانیه‌ مارگۆ!
- با، وایه. راوه‌سته با بویه‌ریکت بۆ بگێرمه‌وه که به‌ سهر خۆم هاتوو. هه‌نگی بۆت به‌دیار ده‌که‌وی که له‌و هه‌لوێستانه‌دا چ هەست و سۆزیک سهر و گۆنگ بال به‌سهر بنیاده‌مدا ده‌کیشیت.

چوار سالیک له‌مه‌وبه‌ر، وه‌رزی پاییز بوو. کاره‌که‌رم نه‌بوو، پینچ شه‌شیکم تاقیکرده‌وه، شتاقیانم به‌دل نه‌بوو، ئیدی خه‌ریک بوو ئومید بر ده‌بووم که‌ رۆژیک له‌ لاپه‌ره‌ی ئاگاداریانی رۆژنامه‌یه‌که‌دا ئاگادارییه‌کم بینی که‌ کیژیک گوايه‌ خه‌یاتی و گۆلدۆزی و ئارایش به‌له‌د بوو و له‌ کار ده‌گه‌را، باشتترین به‌لگه‌نامه‌ی کارامه‌یی و چاک ره‌فتاری هه‌بوو و جگه‌ له‌مانه‌ش ئینگلیزی ده‌زانی. نامه‌م بۆ ئەو ئەدره‌سه‌ی له‌ ئاگادارییه‌که‌دا بلاوکرابوووه‌ نارد و بۆ سبه‌ی به‌یانی په‌یدا بوو. کچیکی به‌ژن زراحی لاواز بوو، که‌میک کال و زۆر شه‌رمیون بوو. جووتی چاوی ره‌شی جوان و پوخساریکی دلگیر و بالکیشی هه‌بوو، یه‌کسه‌ر چوو له‌مه‌وه‌و مه‌حه‌به‌تم چوو سهری. داوای به‌لگه‌نامه‌کانم لێ کرد، قه‌واله‌یه‌کی دامی که به‌ ئینگلیزی نووسرابوو، له‌ قه‌واله‌که‌دا نووسرابوو که‌ تازه له‌ مالی لیدی ریمول هاتووته‌ ده‌ری و ده‌ دانه‌ سال له‌وینده‌ر کاری کردبوو.

له‌ گه‌واهینامه‌که‌دا نووسرابوو که‌ کیژئ به‌ حوسن و ره‌زای خۆی وازی له‌ کاره‌که‌ی هیناوه‌ تا بۆ فه‌ره‌نسا بگه‌رپه‌ته‌وه‌و به‌ درێژایی ئەو ماوه‌ دوور و درێژه‌ هیچ گله‌یی و ئیرادیک له‌ کاره‌که‌ی نه‌بووه‌ ته‌نیا ئەوه‌ نه‌بی که‌ بریک چاو باشقالی فه‌ره‌نسیانه‌ی هه‌بووه‌.

که‌ ئەو رسته‌ ئینگلیزه‌م خوینده‌وه‌ سووکه‌ پیکه‌نینیک گرتمی و یه‌کسه‌ر و بی سئ و دوو کیژهم راگرت، هه‌ر ئەو رۆژه‌ هاته‌ ماله‌که‌م و ده‌ست به‌ کار بوو. ناوی " رۆز " بوو. له‌ زه‌رفی یه‌ک مانگدا ته‌واو پمووده‌ و شیفته‌ی بووم. به‌راستی شتیکی ده‌گه‌من بوو، گه‌وه‌ریک بوو بۆ خۆی، توحفه‌یه‌ک بوو له‌و گۆره‌.

زۆر جوان سهر و په‌رچه‌می بۆ چاک ده‌کردم، له‌ وه‌ستایه‌کان باشتتر شه‌په‌که‌ی بۆ ده‌پازاندمه‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌یزانی کراسیش بدرۆی. زۆر به‌ سه‌لیقه‌ و ده‌ست په‌نگین بوو، سهرم له‌و هه‌موو به‌هره‌و ده‌ست په‌نگینی یه‌ی ده‌سورما. به‌ عه‌مراتم کاره‌که‌ری وا باشم به‌ خۆوه‌ نه‌بینی بوو.

زۆر تەڭ دەست بوو. ھىندە بە سووكى و بە خۆشى جلكى لەبەر دەكردم، كە ھەستم نەدەكرد پەنجەى بەر لەشم بکەوئى، زۆر بەو قەلس دەبووم كە قامكى كارەكەرم بەر بەدەنى بکەوئىت. بەرە بەرە تەمەلى داىگرتم، زۆرم پىخۆش بوو رىگەى ئەو كىژە بدەم كە ھەموو شتىكم لە بەر بكات، سەراپام بگۆرئى، لە كراس وژىر كراس و دەرىپوھ بىگرە تا دەگاتە دەستكىش و پەنجەوانە. ئىدى كچەى بەژن زراقى بارىكە لە ھەر جارى كە دەىگۆرئىم، لە شەرماندا سوور دەبوو ھە، بەلام ھىچ كاتى ورتەى لىوھ نەدەھات. كە لە ھەمام دەھاتمە دەرى، و لە سەر قەنەفەىك پالەكەوتم و ھەنەوزم دەدا، دەھات وشكى دەكردم ھە، ئەوسا جوان جوان و نەرم نەرم دەشىلام، باوھر بکە وا رموودە ھوگرى بووم كە زىاتر بە چاوى نىمچە دۆستىكەوھ تەمەشام دەكرد نەك بە چاوى كارەكەرىكەوھ.

ئەم حالە ماوھىەكى باش بەردەوام بوو، تا رۆژى دەرگاوانەكەم لە دەرگاكامى دا و گوتى ھەز دەكات قسەم لەگەلدا بكات. سەرم سوورما، گوتم بىتە ژوورەوھ. پىاوئىكى زۆر ئەمىن بوو، كۆنە سەرباز و موراسىلى مئردەكەم بوو. برىك سەراسىمە و پەشوكا و ديار بوو، ئاقىبەت ھاتە قسان و بەدەم مىنگە مىنگەوھ گوتى:-

خاتوونى من، سەرۆكى پولىسخانەى گەرەك لە خوارەوھىە و توى دەوئى.

- چى گەرەكە؟

- دەىھوئى مالەكەتان بپشكنئى.

پولىس، ھەلبەتە زەرورىيە، بەلام من ھەزم لە چارەى پولىسان نىيە. ھەرگىز ئەو پىشەىەم بەلاوھ پەسند نەبوو، ھەم توورە بووم و ھەم ئەو داواىەم لەبەر گران بوو. گوتم:- بوچى دەىھوئى مالى مە تەھەرى بكات؟ چى دەوئى؟ نا، نەخىر، رىگەى نادەم.

دەرگاوانەكە سوور بوو ھەو گوتى:- دەلى گواىە تاوانبارىك خوى لئىرە شارادووھتەوھ.

ئەلھەقى كەمىك ترسام وگوتم، بابىت بزائم مەسەلەكە چىيە. پىاوئىكى بە ئەدەب بوو، نىشان و مىدالى " لژيون دونور " ى بە يەخوھ بوو. تەوازى ھىناىەوھ، داواى بوردنى كرد، پاشان گوتى لە نىو نۆكەر و دەست و پئوھندەكانى تو دا، تاوانبارىكى قاشقونج ھەىە.

ھەپەسام. لە وھلاما گوتم من ئامادەم كەفالىتى يەك بە يەكيان بکەم و ئىدى يەك بە يەك ناوىانم برد.

- دەرگاوانەكەم، پىير كورتىن، سەربازى دئىرىن.

- نە، ئەو نىيە.

- مەىتەرەكەم، فرانسوا پىنگو، دئىھاتى خەلكى " شامپانى " كورپى يەكئىك لە مسكئىنەكانى باوكمە.

- نا، ئەوئىش نىيە.

- كرئىكارئىكى تەوئىلەشم ھەىە، ئەوئىش خەلكى شامپانىيە، كورپى كابراىەكى جووتيارە كە باشى دەناسم، شاگردئىكىشم ھەىە كە خوت ئئىستا بىنىت.

- نا، ئەوئىش نىيە.

- كهواته، تو به سههوق چووی قوربان.

- ببوره خاتون، دلنایام به ههله نهچووم. چونکه تاوانباریکی خهتەر له ئارادایه. لوتف بکه با ههموو دهست و پیوهندهکەت بیته ئیرهو بهچاوی خوم بیانینم.

ههوهلجار قاییل نهبووم، پاشان ملم دا، ئیدی گوتم ههموو خهلهکهکه، به پیاو وژنهوه بیته سهرهوه. پۆلیسهکه ته نیا چاویکی گپرا وگوتی: - ههموویان نین.

- ببوره جهناب، ته نیا یهک کهس ماوه ئهویش کارهکهره تایبهتیهکهی خومه، کیژیکه که مهحاله ئهو تاوانباره بی که تو لئی دهگهپی.

- دهکری ئهویش بدینم؟

- ههلهته.

له زهنگم دا و زور به پهله هات. ههرکه وهژورکهوت، یاروی پۆلیس ئاماژهیهکی کرد وئهو دوو پیاوهی که من نهمدیتبوون و خویان له پشت دهراکهوه مهلاس دابوو، پهلاماریان دا و خیرا قولبهستیان کرد.

به توورهبی قیژاندم و ویستم راپه رپم و داوکی لیبکه م که پۆلیسهکه رایگرتم: - خاتوونی من، ئه م کیژه له راستیا پیاوه و ناوی " ژان نیکولا لوکاپی " یه. له سالی ۱۸۷۹ دا بهتاوانی دهستدریژی بو سهر ژنیک و کوشتنی ئه و ژنه، حوکمی ئیعدام دراوهو پاشان حوکمهکهی بو سووک کراوهو کردوویانه به حوکمی ههتاهتایی. چوار دانه مانگه له زیندان ههلاتووه و ئیمه لهوساوه له دووی ئهوین.

ههر شیت بووم. تهواو په شوکام. باوه رپم نه دهکرد. یاروی پۆلیس به پیکه نینهوه گوتی: - دهتوانم بهلگه یهکت نیشانبدم، شایهه بهو شایهه ده، که قولیکی داغ کراوه.

قولیان ههلمالی، وابوو. یاروی پۆلیس شتیکی دیکه ی گوت که زور خوش نه بوو: - سهبارهت به بهلگه ی تری پیاوینی ئه و، له ئیمه ی بزانه و دلنیا به.

ئهوسا کارهکه رهکه میان پیش خو دا و رویشتن.

من نازانم تو باوه دهکیت یان نا، ئه وهسته ی که له ههموو شت زیاتر ئه زیهتی ده دام توورهبی نه بوو، بهلکو ئه وه بوو که پیی رابواردووم، خهله تاندوومی، شهرمه زاری نه بوو که ئه وه ههموو ماوهیه ئه وه پیاوه جلی له بهر داکه ندبووم، جلی له بهر کردبووم، وشکی کردبوومه وه، به رووتی شیلابوومی... نا... بهلکو زیاتر ههستی بی ریژی و تهوهین بوو، تهوهینیکی قول... بی ریژی دهرهق به ژنایه تیم، تیدهگه ی؟

- زور، نا.

- بو نا... بیر بکه وه... ئه م پیاوه له سهر چی حوکم درابوو؟ دهست دریژی... که چی ئه م پیاوه، ئه و

ههموو ماوهیه به رووتی دهیشیلام، شتیکم لی نه بیینی که به ئاسته م بونی پیاوه تی لی بیت. ئایا ئه مه بی ریژی نه بووه سهبارهت به مییاتی من؟ ئیستا حالی بووی؟

سیمون، هیچ بهرستیکی نه‌دایه‌وه. ریک ده‌پروانیه به‌ردهم خوی، به سه‌رسامی چاوی بری بووه دوو دوگمه بریقه‌داره‌که‌ی پشتی چاکه‌ته‌که‌ی کابرای پایتونه‌وان، بزده‌یه‌کی سیراوی وپاز ئامیزی ئه‌وتوی به‌سه‌ر لیوه‌وه بوو که هه‌ر له ژنان دئ.

ئيشكى جەنازە

پروو لە مەرگ بوو، وەكو چۆن نەخۆشانی دىق و دەردە بارىكە دەمرن. ھەموو پوژى دەوروبەرى سەعات دوو دەمىنى كە لەبەر پەنجەرەكانى ئوتىلەكە، لە سەر تەختىكى سەيرانگەكەى كەنارەكە پروو دەريا ئارامەكە دادەنىشت. مودەتىك لە بەر خۆرەكە بە بىجولە دەمايەو، بە چاوانى خەمىنەو دەپروانىيە دەريايى مديترانە. ناو بە ناو نىگايەكى لوتكە تەماويەكەى ئەو كۆسارە بەرزەى دەكرد، كە دەورى "مانتون" دابوو. پاشان زۆر بە سستى و خاوى لنگە درىژەكانى دەنانه سەر يەك كە ھىندە بارىك و لاواز بوون لە دوو ئيسقان دەچوون و پانتۆلەكەى پىيان دەلب بوو، كتيبيكى دەكردەو كە ھەميشە ھەمان كتيب بوو.

ئىدى لە جىي خوى نەدەجولە، كتيبەكەى دەخويندەو، ھەم بە چاو ھەم بە ھەموو ھەستەكانى دىكەى دەخويندەو، ئازاي بەدەنە لاوازە مردەلوخ و پروو لە مەرگەكەى، دەتگوت لە حالى خويندەو ھەى كتيبەكەدا بوو، ھەموو گيانى بەشدارى لە خويندەو دەكرد، ون دەبوو، ديار نەدەما، تا كە ھەوا تۆزى فېتك دەبوو و دەيخستە كۆكە، ئەوسا رادەبوو و بۆ ئوتىلەكە دەزقريبەو.

پياويكى ئالمانى قەد بلدى موو سوور بوو، فراڤين و شيوى لە ژورەكەى خويدا دەخوارد و قسەى دەگەل كەسدا نەدەكرد.

فزولپەت و كونجكاويەكى گۆنگ بەرەو ئەوى بكيش دەكردم. پوژىك لە لايەو پونيشتم، منيش بۆ ئەو ھەى خۆ بنوئيم ديوانە شيعرىكى موسيەم بە دەستەو گرتبوو.

دەستم بە خويندەو ھەى "رولا" كرد.

يارۆى تەنیشتم لە ناكاوا بە فەرەنسيەكى رەوان پرسى: - ئەلمانى بەلەدى، بەرپىز؟

- نا، قوربان، ھىچى لىنازانم.
- ھەيفى، دەنا وەكو رېكەوت كۆى كردينەتەو، دەمتوانى كتيبيكت نيشانبدەم كە تەسەور ناكري چەند بەھادارە، دەمتوانى بە ئەمانەت بتدەمى، ھەمان ئەم كتيبەكە بە دەستەو ھەى.
- ئەمە چ كتيبيكە، قوربان؟
- بەرھەمىكى مامۆستام شوپنھاورە كە خۆى بەدەست خەتى خۆى ياداشتى لە سەر نووسيوە. وەكو دەبىنى ھەموو پەراويزەكانى بە دەست خەتى خۆى رەشكردووتەو.

كتيبەكەم بە ريزەو ھەى دەستى وەرگرت و تەمەشاي ئەو نووسىنانەم كرد، ئەو نووسىنانە بۆ من نامەفھوم بوون، بەلام ھەلگري بىرە جاويدانەكانى، گەرەترين ويرانكارى خەونان بوو كە دنيا تا نھا بەخۆو ھەى بىنى بوو.

و شيعرەكەى موسيەم لە يادگەمدا زرينگايەو.

شادمان خەوتووى، فولتير، بزە ھەرامزادانەكەت

" شوپنهاور تازه مردبوو، بریار درا، تاكو بهیانی دوو به دوو به دیارییه‌وه دانیشتین و شه‌ونخونی به‌دیاره‌وه بکه‌ین و ئاگامان له جه‌نازه‌که‌ی بیی.

له ژووریکی زۆر گه‌وره‌و ساده‌و تاریک دانرابوو. دوو مۆم له سه‌ر میزه‌که‌ی دیار ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی پیکرابوو.

نیوه‌شه‌و تۆره‌هاته سه‌ر من و یه‌کیک له دۆسته‌کانم، ئه‌و دوو دۆسته‌ی که ئیمه ده‌مانگۆرین چوونه ده‌ره‌وه و ئیمه چووین له پاینی ته‌ختی مردوو‌ه‌که‌دا دانیشتین.

پوخساری نه‌گۆرابوو. پیده‌که‌نی. چرچی لا لیوی، که بو ئیمه ته‌واو ئاشنا بوو، وه‌کو خۆی مابوو و وامان ده‌هاته به‌رچاو که ده‌یه‌وی چاوانی هه‌لینی، ته‌کان بدات، بیه‌یقت. بیری یان به‌گوته‌یه‌کی دروست تر بیره‌کانی ده‌وری مه‌ی گرتبوو، زیاتر له هه‌ر کاتیکی دی هه‌ستمان ده‌کرد له جه‌وی بلیمه‌تی ئه‌ودا نقوم بووین، هه‌ستمان ده‌کرد داخزیوه‌ته هه‌موو بوونمانه‌وه و کۆنترۆلی کردووین. ته‌نانه‌ت وامان هه‌ستده‌کرد که له‌وه‌تای مردوو، ده‌سه‌لاتی به‌سه‌رماندا زیاتر بووه. هیزی زهنیه‌تی بیهاوتای ئاویتیه‌ی ره‌مزیک بووه.

جه‌سته‌ی ئه‌و جووره‌ پیاوانه‌ له به‌ین ده‌چی، به‌لام خۆیان ده‌مینن و له‌وه‌ شه‌وه‌ به‌ دواوه‌ که دلایان له‌ لیدان ده‌وه‌ستی باوه‌ر بکه‌ن دیتنیان سه‌یره، مایه‌ی سه‌رسامییه.

دانیشتبووین و زۆر به‌ ئه‌سپایی باسی ئه‌ومان ده‌کرد. قسه‌کانی، رسته‌کانی، په‌ندو وته‌ کورته‌ عه‌جیبه‌کانیمان وه‌بیر دینایه‌وه‌ که له‌ روناکییه‌ک ده‌چوون که له‌ ریگه‌ی چه‌ند وشه‌یه‌که‌وه، قولایی تاریکیه‌کانی ژیانیکی نادیار روناک بکه‌نه‌وه.

دۆسته‌که‌م گوتی: - من وا هه‌ستده‌که‌م هاكا ده‌ست به‌ قسان بکات و، به‌ نیگه‌رانییه‌که‌وه چیوا‌ی له‌ ترس که‌م نه‌بوو، پوانیمان به‌ خوساره‌ بی جووله‌ و هیشتا خه‌ندانه‌که‌ی.

به‌ره‌به‌ره هه‌ستمان ده‌کرد که نا‌ره‌حه‌تین، له‌ ژیر گوشارداین، خه‌ریکه‌ حالمان خراپ ده‌بیته‌، من به‌ مینگه‌ مینگه‌وه‌ گوتم: - نازانم چییه‌، لی باوه‌ر بکه‌، خه‌ریکه‌ نه‌خۆش ده‌که‌وم.

ئه‌وسا هه‌ستمان کرد، جه‌نازه‌که‌ بۆنی دی.

ئه‌نجام دۆسته‌که‌م پیشنیازی کرد بچینه‌ ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه‌ و ده‌رگا دانه‌خه‌ین، قاییل بووم.

یه‌کیک له‌و مۆمانه‌م، که له‌ سه‌ر میزه‌که‌ی دیار ته‌خته‌که‌ هه‌لکرا‌بوون هه‌لگرت وئه‌ویترم له‌وینده‌ر به‌ جیه‌یشت. چووین و له‌وسه‌ری ژووره‌که‌ی دی دانیشتین، به‌ جووری دانیشتین که جه‌نازه‌که‌مان به‌ ته‌واوته‌ی لیوه‌ دیاربوو.

به‌لام هه‌موو هۆش و گۆشی مه‌ی بو‌خۆی راده‌کیشا، ده‌تگوت بوونی مه‌عه‌نوی ئه‌و، مچه‌رهد، ئازاد و زال به‌ ده‌وری ئیمه‌دا ده‌سورایه‌وه‌. هه‌ندی‌جاریش بۆنی جه‌نازه‌که‌، که له‌ حالی تیکچووندا بوو، گونگ و قیزه‌ون ده‌گه‌ییه‌ که‌پوومان و داده‌خزییه‌ جه‌سته‌مانه‌وه‌.

له ناکاوا وهک بلیی هه موو ئیسقانه کانمان که و ته له رزین: دهنگیک، دهنگیکی ئه سپایی له ژووری مردوو که وه هاته گویمان. یه کسه سهرمان کرد و ههردوو کمان، به لای قوربان ههردوو کمان به چاوی خومان، به روونی شتیکی سپیمان بینی که به سهر تهخته که دا غاری دا و له سهر مافووره که کهوت و خوی به ژیر موبیله که کدا کرد و ون بوو.

بیئیه وهی بتوانین بیر له هیچ شتیکی بکهینه وه، له جیی خومان راپه رپین، ترسیکی گونگمان لینیشت. چیاوی نه مابوو، هه لئین. نوریمانه یه کدی. رهنگمان بووبوو به چاوی سپی، دلمان هیئده به تووندی لئی دها، جله کانمان به سهر سینگمانه وه دهجولایه وه. هه وه لچار من هاتمه قسان: - بینیت؟

- ئه ری، بینیم.

- یانی نه مردوو؟

- با، ئه دی جه نازه که ی له حالی بوگن بوونا نییه؟

- باشه ئیستا چ بکهین؟

دوسته کهم به دوو دلی گوتی: - با برۆین ته مه شایه کی بکهین.

مۆمه که ی هه لگرت، له پیش دوسته کهمه وه خۆم به ژووره که دا کرد. به وردی ته مه شای هه موو گوشه و کهناری ژووره گه وره تاریکه که مان کرد. هیچ جووله یه ک نه بوو، چووم بو لای تهخته که. به لام له ترس و سه رسامیا له جیی خۆم چه قیم: شوپنهاور پینه ده که نی. به شیوه یه کی ناحه ز چاره ی به یه کدا دابوو، ده می گرژ بووبوو و گوناکانی قوپابوون. به ده مه لالکیوه گوتم: - نه مردوو.

به لام بوون بوگه نیه کی کوشنده دهیدا له لووتم وخه ریک بوو ده یخنک اندم. له جیی خۆم نه ده جولام، چه په سا بووم...

دوسته کهم مؤمیکی دیکه ی هه لگرت ودانه وییه وه. ئه وسا بیئیه وه ی هیچ بلی، دهستیکی له قولم دا. نیگام، به گه ل نیگای ئه و خست، روانیمه ئه رزه که، ژیر قه نه فه که ی ته نیشت تهخته خه وه که، ددانه عه مه لیه کانی شوپنهاورم له سهر مافووره توخه که بینی، لیکدی بلاو بووبوونه وه، ده تگوت ده یه وی گاز بگریت.

به هوی ته قه لای جه سته یه وه، کاژیره کانی لیک بلاو بووبوونه وه و ددانه عه مه لیه کانی له ده می توور دابوو.

" ئه و رۆژه ئاغا، من ئه له هقی ترسام. "

له کاتیکا که هه تاو له ده ریا پر په رنه که که نزیک ده بووه وه، یاروی سیلداری ئه لمانی هه ستا، خودا حافیزی له من کرد و بو ئوتیله که گه رایه وه.

که له بابی جهنگه لی

بارون دیراوقی پیر، بو ماوهی چل دانه سال، به شای راوچیانی شاره کهی خوی دهژمیردرا. لی پینج شهش سالیک بو، لاقی ئیفلیج بووبوو و زهمینگیری کردبوو، ئیدی له سهر کورسییه کهی داده نیشته و ته نیا دهیتوانی له په نجه ره ی هۆله که وه یان له بهر هه یوانه گه وره کهی خانوو ه که یه وه، کوتر بیکی. باقی وه خته که ی به خویندنه وه و موتالاوه ده برده سهر.

پیاویکی خوش مه شرف بوو که هیشتا زور سه لیه و زهوقی ئه دیبانه ی سه ده ی رابردوی له لا مابوو. زوری هه ز له چیرۆک و حیکایه تی بچوکی کو میکی و ئه و سه ره بوردانه ده کرد که به سه ر ده وره ره که یدا ده هات. هه ر که دۆستیک ده هاته دیدنه ی، ده پیرسی: - ئی، خه بهر و باسی تازه؟

ده یزانی، وه کو پرسکاران، به رانه ره که ی پرسیار پیچ بکات.

هه ر رۆژی هه تاو بویه، ده یگوت قه نه فه که ی، که زیاتر له ته خته خه و ده چوو، بو ببه نه بهر ده رگا. نوکه ریک (خزمه تکار) له پشتیه وه راده وه ستا، تفهنگ و تا پره کانی بو ده گرت، پری ده کردن و ده یدانه ده ستی ئاغای، نوکه ریکی دی، خوی له نیو دره خته کاندای مه لاس ده دا و جار جار کو تریکی هه لده دا بو ئه وه ی بارون غافلگیر بییت و هه واسی په رت نه بییت.

به مجوره له به یانییه وه تا ئیواری خه ریکی راوی بالنده ی تیزبال ده بوو. زوری له بهر گران ده بوو ئه گه ر بالنده یه ک غافلگیری بکردبا و له ده ستی ده رچووبا، خو ئه گه ر ته یریکی پیکابا، راست بکه وتبا، یان به ده م ته قله یه کی چاوه رپوان نه کراو و کومیدیه وه، به سه رمه قولات هاتبا خواره وه، ئاوپری لای ئه و نوکه ره ی که تا پره کانی بو سوار ده کرد، ده دایه وه له خو شیا هه ناسه ی سوار ده بوو و ده یگوت: - ئه مه یان بهر که وت، جوزیف بینیت چون که وت؟

جوزیف، له وه لاما، هه مان قسه ی هه میشه یی ده گوته وه: - به لی، فیشه کی جه نابی بارون، هه رگیز به خه سار ناچیت.

پاییزان، له وه رزی راو وشکاردا، به شیوه ی کون دۆسته کانی ده عوه ت ده کرد و هه زی لیوو له دووره وه گوئی له دهنگی ته قه کردنیان بی. ته قه کانیان ده ژمارد و که دهنگی ده سترپیژیان تووند و خیرا ده بوو زور خو شحال ده بوو. شه وی داوای له یه ک به یه کی دۆسته کانی ده کرد، هه ریه که و سه ره بورده ی ئه و رۆژه ی خوی، بی که م و زیاد بگیریته وه.

سه ساتیک ده مانه وه و چیرۆکی تا پر و راوی خویان ده گیرایه وه. ئیدی چیرۆک و به سه ره اتی باوه رنه کرده نی و سه یریان ده گیرایه وه، چیرۆکانی، که ختو و که ی گیانی خو هه لکیشی راوچیانی ده دا. هه ندی له و چیرۆکانه کون بووبوون و زور جار دوو باره یان ده کرده وه. چیرۆکی ئه و که رویشکه ی که ویکونت بوریل ی گه نج له ژووری دا که ندنی جله کانا، له ماله که ی خویدا دیتبووی و نهیتوانی بوو بیپیک، هه موو سالی به هه مان شیوه ی جارن ده یه تانه پیکه نین. هه ر پینج ده قیه یه ک یه کی ده هاته قسه که: - کاتیکم زانی، فرپر! فرپر، پولیک بالنده

له شهقه‌ی بالی دا. نیشانهم لیگرتنه‌وهو تهق تهق، تهق! هر بالنده بوو وهکو باران داده‌بارییه خواره‌وه. ژماردمن، حهوت دانه بوون.

هموو دهکوتنه به‌هه‌هه و ئافهرین، به‌لام وایان دنواند که باوهر به یه‌کدی ده‌کن‌لی له مالی بارون دا، عاده‌تیکی کون هه‌بوو که ناویان نابوو "چیرۆکی که‌له‌بابی جه‌نگه‌لی".

له وهرزی تییه‌ر‌بوونی ئهم بالنده‌یه‌دا، که به شای نیچیران به‌ناوبانگه، له سهر هر ئیواره خوانیک ری و ره‌سم و ئاهه‌نگی هه‌میشه‌یی دووباره ده‌کرایه‌وه. چونکه بارون شیفته و دل‌به‌سته‌ی ئهم بالنده بی هاوتایه بوو، هه‌موو شه‌ویک لهو بالنده‌یه‌یان ده‌خوارد وهر میوانه ودانه‌یه‌کیان ده‌دای، به‌لام هه‌مووان له خه‌می ئه‌وه‌دا بوون که سه‌ره‌کانی ئهم بالنده‌یه، وهکو خۆی، به ده‌ست لینه‌دراوی له قاپیکا کۆبکه‌نه‌وه.

هه‌نگی بارون، وهکو قه‌شه‌یه‌ک له حالی ئه‌نجامدانی سرووتی ئاینیدا بیت، ده‌یگوت له قاپیکا هه‌ندیک رۆن و چه‌وری بینن. دنووکی تیژ وده‌رزی ئاسای بالنده‌که‌ی ده‌گرت و یه‌ک یه‌ک ئه‌و سه‌ره به‌ها‌دارانه‌ی به دیقه‌ت چه‌ور ده‌کرد. مۆمیکی هه‌لایساوی له به‌رده‌ستا بوو و، هه‌مووان به دم چاوه‌روانییه‌کی نیگه‌رانی ئامیزه‌وه، بینه‌نگ ده‌بوون.

پاشان بارون، یه‌ک‌یک لهو که‌للانه‌ی، که به‌مجۆره ئاماده‌ی کردبوو، هه‌لده‌گرت، ده‌یکرد به سنجا‌قیکه‌وه، سنجا‌قه‌که‌ی به ته‌په‌دۆریکه‌وه ده‌کرد و به کۆمه‌کی ته‌رکه‌ی ناسکه‌وه، هه‌موو ئه‌مانه‌ی، ده‌دایه دم یه‌که‌وه و به حه‌ره‌که‌تیکی ناسک له شیوه‌ی فر‌فرۆکه‌یه‌که‌وه ده‌خسته سهر ده‌می بوتلیک.

میوانه‌کان به ده‌نگی به‌رز ده‌یان ژمارد: - یه‌ک، دوو، سی.

هه‌نگی بارون به حه‌ره‌که‌یه‌کی تووندی قامک، ئهم گه‌مه‌یه‌ی ده‌خسته سو‌رانه‌وه.

کاتی که فر‌فرۆکه‌که له حه‌ره‌که‌ت ده‌وه‌ستا، دنووکه تیژ ودریژه‌که‌ی بالنده‌که ر‌وو له هر که‌سیک بوايه، هه‌موو که‌لله‌کان ده‌بوو به‌ی ئه‌و، ده‌ستکه‌وتیکی به‌له‌زه‌ت بوو که ده‌بووه مایه‌ی ئه‌وه، هه‌موو ده‌وروبه‌ره‌که‌ی خیه‌سه‌ی لینکه‌ن.

یارۆی براوه، یه‌ک یه‌ک که‌لله‌کانی هه‌لده‌گرت و له سهر مۆم ده‌یبرژاندن. ده‌نگی چز وه‌و‌ری چه‌وری به‌رز ده‌بووه‌وه، پیستی برژاو دووکه‌لی ده‌کرد و میوانی خۆش شانس دنووکی که‌لله چه‌وره‌که‌ی ده‌گرت و به له‌زه‌ته‌وه قه‌پی لینده‌او له خۆشیا هاواری ده‌کرد.

ئیدی میوانه‌کان هه‌موو جارێ له قاقایان ده‌داو به سه‌لامه‌تی ئه‌و ده‌یان‌خوارده‌وه.

پاشان به ده‌ستووری بارون، یارۆی براوه، دوا‌ی خواردنی دوا‌یه‌مین که‌لله ده‌بوايه چیرۆکی بگیا‌یه‌ته‌وه، ئه‌مه جۆره قه‌ره‌بوویه‌ک بوو بۆ ئه‌وانه‌ی که هیچیان به‌ر نه‌که‌وتبوو...

ئیدی چه‌ند چیرۆکی دی لهو باب‌ه‌ته‌ی به دودا ده‌هات.

کوکولی

له هه موو ده قه ره که دا، به کۆشک و سه راکه ی مالباتی " لوکا " یان ده گوت " قه لای خۆش نشینان "، ئیدی خویا نه بوو بۆ ئەم ناوه یان لینا بوو. هه لبه ته نازناوی " خۆش نشینان " بۆ گوندییان وله لای وان، مانای سه روته و سامان و ده وله مهندي وشکو وجه لالی ده گه یاند، چونکه ئەم قه لا و هه ساره گونديیه له سه رانسهری دیار و ده قه ره که، له هه موو ئەوانی دی گه وره تر، فه ریحه تر و ریک و پیکتر بوو. پینچ ریز دره ختی زه لام و به شکو ده وری هه وشه که ی دابوو و دار سیوه کورت و ناسکه کانیان له ره شه بای تووندی ده شه ت ده پاراست.

له م هه سار و قه لایه دا، بینای دریزی قرمیدپۆش بۆ هه لگرتنی ئالیک و دانه و ئیله، ته ویله ی مه حکه می له به رد دروستکراو، ئاخوړ بۆ سی ئەسپ و نشیمه نیکی له خشت دروستکراو، که له کۆشکیکی بچووک ده چوو، ده بینرا.

په ین به ریک و پیک هه لدرابوو هه، سه گه کان لانه ی خویان هه بوو، مریشک و جوجه لان له نیو گیا به رزه کاند ده سوړانه وه.

هه موو نیوه رۆیه ک پازده نه فه ر، ئاغا و خوبزه و کاره که ر له مووبه قه که دا، له ده وری میژیکدی دریز داده نیشتن و مه نجه لیکدی گه وره ی پر له شوړبای به سه ره وه بوو، مه نجه لیکدی چینی به گولی شین، که هالاوی لیه له ده ستا.

ئاژه له کانی قه لاکه، ئەسپ و چیل و گا و به راز و په زان، هه موو دابه سته و قه له و و پاک و خاوین و به خزمه ت بوون. جه نابی لوکا، پیاویکی تۆکمه و بته و بوو، خه ریک بوو ورده ورده و رگی په یدا ده کرد، رۆژی سی چه لان سه ری هه موو شوینه کانی ده دا، ئاگای له هه موو شتییک بوو و مشوری هه موو شتیکی ده خوارد.

له بنه بانی ته ویله که دا، له روه ی به زه بییه وه، ئەسپیکدی سپی زۆر پیریان راگرتبوو که خانمی ئاغا هه زیده کرد تا ئەو کاته ی ئەسپه که به مه رگی سه روشتی خوی مردارده بیته وه، به ختیوی بکه ن و ئالیکدی بده ن، چونکه به خوی گه وره ی کردبوو و کۆمه لیک بیره وه ری خۆشی وه بیر دینایه وه.

میراخوړیکدی مندالکاری پازده سالان به نیوی ئیزیدور دوغان، که هه مووان به زیدور گازیان ده کرد، خزمه ت و تیماری ئەسپه له کار که وتوه که ی له ئەستودا بوو، زستانان هه موو رۆژی کا و جوی ده دایه و هاوینان رۆژی چوار که ره ت، ده چوو به لایه وه له و پاوان و میرگه دا که ده یان به سته وه، ده یگواسته وه تا به کامی دل بله وه رۆ و گیای تازه بخوات.

ئەم ئاژه له نیمچه ئیفلیج بوو، به ئاسته م لاقه قورسه کانی به رزه کرده وه. ئەژنوکانی و جمگه کانی سه رووی سمه کانی ئاوسا بوو، کولکه که ی که ئیدی رنه کیان نه ده کرد، ته واو سپی بوو، برژانگه زۆر دریزه کانی دیمه نیکی خه مینی به چاوه کانی ده دا.

زیدور که بۆ پوانی دهبرد، به خورتی ههوسارهکهی رادهکیشا. هینده به خاوی دهرویشت وکوپرژگهی تاین، به پشتی کوور وههناسه برکیوهو له بهر خۆیهوه جنیوی به ئهسپهکه دها وزور تووره وقهلس بوو لهوهی که دهبوا بهم ولاخه بی کهلکه رابگات.

خه لکی ههسار وقهلاکه که توورهی میراخورهکهیان سهبارهت به کوکولی دهبینی، پیکه نین دهیگرتن، هه ر بۆ رابواردن هه میسه باسی ئهسپهکهی " زیدور " یان دهکرد. دۆستهکانی له مبارهیهوه سوعبه تیان دهگه لدا دهکرد. له ناو گوندا به کوکولی زیدور بانگیان دهکرد.

کورپژگهی تاین زور تووره بوو، پوژ به پوژ زیاتر رقی لهم ئهسپه هه لدهگرت وگیانی تۆله ئهستینی له لا دروست دهبوو. تۆلویکی درپژ داهۆلی زور پیس و چهپه ل بوو. قژی سوور، پر، زبر وهکو سوژن رهپ راوهستابوون. هه ندی گهوج و گیل دههاته بهرچاو، زمانی دهگیراو زور به زهحمهت قسهی بۆ دهکرا، دهتگوت زهینی زبر و ناقولای نهیده توانی بیرهکانی بهرجهسته بکات.

دهمیک بوو تیا مابوو که بۆچی ئه و کوکولییهیان رادهگرت، چهیفی لهو مهسرهفه دههات که له چهیوانیکی بی که لکیان دهکرد، به رای ئه و، به ناههق ئه و ئالیک وئالفهیان ده دای، جا ئالیک به و گرانیه! خزمهتکردنی ئه م چوارپی ئیفلیجهی به کاریکی ناشایسته دهزانی. زورجار، به دزییهوه سه رپیچی له دهستورهکانی ئاغا لوکا دهکرد و پهزیلی له ئالیکدانی ئهسپهکه دهکرد، نیو پهیمان ه کاو وینجهی ده دایه وله ئه قلی مندالانهیدا نهفرهتییکی دیهاتیانهی ئالچاخانه، بهغیلانه، دلرهقانه، زبر ودهنی و سووک تهبیعهت دروست دهبوو.

***

هه رکه هاوین دادههات دهبوایه ئهسپهکه بۆ شوینیکی دی بیری. شوینهکه دوور بوو. میرئاخوره چکۆل، پوژ به پوژ توورهتر دهبوو. بهیانی دهکوته ری و به خاوهخاو به نیو گه نمهچارهکاندا تیده په ری. جووتیارو وهرزیرهکان به سوعبهتهوه گازیان دهکرد و پنیان دهگوت:- ئه های زیدور، سلوو له کوکولی بکه.

زیدور، چ وهلامیکی نه ده دایه وه. لی که به لای په رژینیکا رهت دهبوو، ته رکهیهکی (شول، شولک، تول) دهردینا و هه که پهت و میخزنجیری ئهسپه پیرهکهی دهگواسته وهو لیدهگه را که بله وه ری، ناجوامیرانه به ته رکه له لاق و له ته ری ئه و چهیوانه به رده بوو. ئهسپه هه ولیده دا هه لی، جووته بوه شینی، خوی له زه برهکان بیویری، به په ته کهی ملییه وه وهکو ئه وهی له ناو هه ساریکی بازنه ییدا بی، به دهوری خویدا غاری دها. میرئاخوره چکۆل، به مکووری، به توورهییهکی شیتانه وه، وهکو هار و دینان ددانی به چیره وه دهبرد و به غار دووی دهکوت ولینی دها.

ههنگی، به ئه سپایی به جیی دههیشت و ده پویی به بیئه وهی ئاوری پاش بداته وه. ئهسپهکه به په راسوه زهق و زۆپه کانییه وه، هینده رهتینرابوو هه ناسه ی سوار بووبوو، به چاوه پیرهکانی ته مه شای ئهوی دهکرد که دوور دهکوته وه. ئه وکاته سه ره سپیه رهق وتهق وئیسقان ئاسا کهی بۆ گیایه که داده نه وانه وه، که کورپژگه دیهاتییه که دوور دهکوته وه و چه فیه شینبا وه کهی دیار نه ده ما.

شەوان گەرم بووبوو و دەیانەشت کوکولی لەویندەر، لە پال چالیکا، لە میترگ و پاوانەکەى پشت بێشەکەدا بمینیتەو. تەنیا زیدور، دەچوو سۆراغى.

یەکیک لە حەزەکانى دیکەى زیدور ئەو بوو کە بەردى پێدا بکیشیت. لە نزیکى ئەسپەکە، لە سەر گردیک رۆدەنیش، نیو سەعاتیک لەویندەر دەمایەو و جارجاری بەردىکی تیژی بەو حەیانەدا دەکیشا، ئەویش دەست و پى بە زنجیر، لە هەنبەر دژمنەکەیدا، بى دەسەلات، بى جوولە دەووستا و بەردەوام تەمەشای دەکرد و و تا ئەو نە رۆیشتبا تەنانەت جورئەتى نەدەکرد دەم بۆ گىایەکەش بیات.

میرئاخوڤە چکۆل، هەمیشە لە بیری ئەمەدا بوو کە "چ پنیوست دەکات ئالیک بە ئەسپیک بدرى کە لە کار کەوتوو؟" وای دەبینى کە ئەم حەیانە بەستەزمانە ئەو خواردن و لەوەرانی پى حەرامە، هی خەلکانى دبیە، هی بەشەرانی، هی خودایە و تەنانەت هی خودى ئەمیشە، واتە هی زیدورە کە کار دەکات، زەحمەت دەکیشیت، دزی دەکات.

ئەو بوو کە بەرەبەرە، رۆژ بە رۆژ، ئەو پەت و پیوەن و میخزنجیرەى کە ئەسپەکەى پى دەبەستەو کورت دەکردەو، تا ئەو زەویەى کە تیایدا دەلەوەرپى سنووردارتر بییت.

حەیانەى داماو لە برسالاکەى سەرى دەهات، لەر دەبوو، لە پەل و پۆ دەکەوت. ئەوئەندەى توانا نەبوو کە پیوەنەکە بشکینیت یان پەتەکە بیچرپى، سەرى بۆ گىایە بەرز و گەشەکەى دەوروبەرى خۆى خوار دەکردەو، ئەوئەندە لیوہى نزیک بوو، کە بۆنەکەى بە سەریا دەچوو، بەلام دەمى نەدەگەشتى.

بەیانییەک بیروکەیک بە میشکی زیدورا هات کە ئیدی کوکولى نەگوازیتەو. لەو هەموو هات و چۆیە، لەبەر خاترى کە لاکیکی بۆگەن، بیزار بووبوو.

ویپرای هەموو ئەمەش، بۆ ئەوہى بە کامى دل تامى تۆلە بچیزى، چوو بە سۆراغییەو. ئەسپەى بینەوا بە نیگەرانییەو تەمەشای دەکرد. ئەو رۆژە دارکاری نەکرد. دەست لە بەرکان بە دەوریا دەسوراپیەو. تەنانەت وای نواند کە دەیەوئ جیگاکەى بگوازیتەو، بەلام هەر بەو دەقەى پیشوووەو بەجی هیشت و رۆی.

ئەسپەکە کە ئەوى بینى دوور دەکەوتەو حیلاندى و بانگی کرد، لى کورپیژگەى تاین بە پەلەپەل رۆی و ئەوى لە چالاییەکەدا بە تەنیا بەجی هیشت، تەنیاى تەنیا، توند بەسترابووەو، دەمى نەدەگەییە گىاکەى بەردەم خوشى.

ئەم حەیانە بەستەزمانە کە برسیتی زۆرى بۆ هیئابوو هەولیدا دەمى بگەییەنیتە ئەو سەوزە گىایە بە لەزەتەى کە بە ئاستەم دەگەییە سەرى لووتى. ملی دریژکرد، دەم وقەپۆزە لیکایویەکەى دریژکرد. فایدەى نەبوو. چوار پیى پیر هەموو رۆژەکەى بەم تەقلایە، بەم تەقلالا ئازارناکە بەسەر برد و تەنیا هیلاکییەکەى بۆ مایەو. برسیتەى ئەزیەتى دەدا، ئەزیەتیکی زۆر سەخت، چونکە بەچاوى خۆى میترگ و سەوزەزارە بى پایانەکەى دەوروبەرى خۆى دەبینى.

میراخوږه چکول، نه و پوژنه نه هات به لایه وه. ئیدی به نیو بیسه و لیره وار که که وتبوو و تاقی بی هیلانه بالندانی کردبوو.

بو سبهینی، سهر و سه کوتی پیدا بوو. کوکولی شه که ت و برسی خه وتبوو. که نه وی بینی هه ستا، به ته ما بوو بیگوازیته وه. به لام کوپیژگه ی دیهاتی ته نانه ت دهستی بو نه و میکوته ش نه برد که بو داکوتینی میخن جیره که به کار دهات وله نیو سه وزه گیایه که دا که وتبوو. چوه به ره وه، ته مه شای حه یوانه که ی کرد، چنگی خاک وخولی کرد به سهر و چاوی نه سپه که دا و به سهر کولکه سپه که یدا په خش و بلاو بووه وه و نه وسا به دهم فیکه لیدانه وه رویی.

نه سپه که تا نه و کاته ی که هیشتا نه وی لیوه دیار بوو، به پیوه مایه وه. پاشان که دیقه تی دا، هر هه ولیک بو گه یشتن به گیایه که ی نزیک بیهوده یه، دوو باره پالکه وت و چاوه کانی نوقاند. زیدور، سبه ی نه هاته وه.

پوژی دواتر کاتی گه یه نزیک کوکولی، سه یری کرد هیشتا خه وتبوو. سه یری کرد مردار بووه ته وه. له جی خوی وه ستا و ته مه شای کرد. زور خوشحال بوو به و کاره ی که کردبووی، ته نانه ت پی سه یر بوو که وا زوو مردار بوو بووه وه. نووکه پییه کی له که له شی نه سپه که دا، لاتیکی نه سپه که ی به رز کرده وه و نه وسا به ریدا، له سه ری دانیش ت، به چاوانی نه بله قه وه، بیته وه ی بیر له هیچ شتی بکاته وه، روانیه سه وزه گیایه که.

بو قه لایه که زقپییه وه، به لام باسی هیچی نه کرد، ده یویست له و کاتانه دا که دهوا بروات نه سپه که بگوازیته وه، بروات و بو خوی بگه ری.

بو سبهینی چوو به سو راغی نه سپه که وه، که نزیک بووه وه، قه ل ودالان هه لفرین. میش و مه گه زی دنیا، به وزه وزه وه به دهوری لاشه که یا ده سو رانه وه و تی ده ورپوکان.

له گه رانه وه دا خه به ری دا. حه یوانه که هینده پیر بوو که هیچ که س سه ری نه سو رما.

ئاغا، به دوو نوکه ری گوت:- بیله کانتان به رن و هر له وی، له جی خوی چالیک ی بو هه لکه نن.

نوکه ره کان، نه سپه که یان، له هه مان جیگادا که له برساندا مردار بوو بووه وه، خسته ژیرگله وه. لاشه ی نه سپه که بوو به خوراکی گیایه که وه ینده ی دی به قوه ت و سه وزی کرد.

بەسەرھاتی ڦالتر شناس

ڦالتر شناس، لەوەتای دەگەڵ سوپای داگیرکارا ھاتیووە فەرھنسا خۆی بە کۆلترین پیاو دەزانی. قەلەو بوو، بە زەحمەت پێی دەکرد، بەردەوام ھانکەھانکی بوو، پێیھانکی چونکە تەخت و قەلەو بوون زۆر ئەزیزیان دەدا. ئەمە جگە لەوەی بە تەبیعیەت پیاویکی میھرەبان و دلۆقان و لاشەر و ئاشتیخواز بوو. کەسیکی خۆسەر و بیباک و شەرانی و خوینپێژ نەبوو، باوکی چوار مندال بوو، ھیندەیی خۆشدەویستن، دەبیەریستن، ژنیکی گەنجی قژ زەردی ھەبوو، شەوان بیھودە بە تاسەیی میھرەبانی، نەوازشت و رامووسانەکانییەو دەتلائیەو. مرۆڤیک بوو ھەزیدەکرد، بەیانیان درەنگ لە خەو رابیت و شەوان زوو بخەوئ. خواردنی خۆش بخوات و بۆ باران بڕوات. قەناعەت و بیڕکردنەو و ابوو کە ھەموو خۆشی و شادییەکانی بوون، دەگەڵ ئاوابوونی ژیا، ئیدی ئاوا دەبێ و دەبڕیتەو، رقیکی گەرە، غەریزی و خۆرپسک و لە ھەمان کاتا لۆژیکی، لە ھەرچی تۆپ و تەفەنگ و دەمانچە و شمشیر و بەتایبەتی سەرەنیزە ھەبە، ھەبوو، لە خۆی رانەدەبینی کە بتوانی تەنانەت بۆ بەرگریکردن لە ورگە زەلامەکەشی، ئەم سەرەنیزەییە لە کاتی خۆیا و بە لەزگینی پێویست بە کار بینیت.

شەوان، کە خۆی لە پالتویەکەو دەپێچا و لە سەر ئەرزەکە و لەلای ھاو قەتارەکانی خۆیەو کە لە پرخی خەودا بوون، پالەدەکەوت، تا شەوگەر تەواوئ رادەکشێ ھەر بییری لە مال و مندالە ئازیزەکەیی کە زۆر لەوەو دەوور بوون دەکردەو. بییری لەو مەترسیانە دەکردەو کە لە رێگای بوون: " ئەگەر ئەو بمرئ مندالەکانی چییان بە سەردا دئ؟ کئ بەخیو و پەرودەیان دەکات؟ خۆ ھیچ سەرۆت و سامانیکیان نەبوو، ھەرچەندە پیش ئەوئ بیت بۆ جەنگ ھەندیک پارەو پولی بۆ قەرزکردبوون. ھەندیکار بە دەم ئەو بیرو خەیاڵانەو دەگریا.

وختایەک شەر دەستیپێکرد، ھەستی بە ئازاریکی زۆری پێیھانکی دەکرد کە ئەگەر ترسی ئەوئ نەبا ھەموو سەربازەکان بە سەریا دەپۆن و بن پێی دەکەن، یەکسەر و یەک تەختە لە سەر ئەرزەکە رادەکشێ. کە گوئی لە گیز و ھۆری گولە دەبوو، ئازای رادەجفری. ئیدی چەند مانگیک بوو، بە ترس و لەرزەو دەژیا.

سوپاکەیان بەرەو نورماندی دەپۆی، رۆژیک دەگەڵ مەفرەزەییەکی بچووکا بۆ شناساییان نارد، ئەرکەکیان تەنیا ئەوئ بوو دەفەریکی کەم شناسایی بکەن و بگەرینەو. لەو دەشت و ئاویانەدا ھەموو شتیکی ئارام و ئاسایی دیار بوو، ھیچ نیشانەییەکی ئامادەکاری بۆ بەرخودان و بەرھەقانی بەدی نەدەکرا.

پروسییەکان، بە بیخەم و خەیاڵ، بە دۆلیکی بچووکا، کە پڕ بوو لە کەند و لەندی قول، دەپۆیشتن، لە ناکاوا دەنگی دەستپێژیکی تووند بەرزبوووەو، لە پیشرەوی خستن و بیست کەسیک کوژران، دەستەییەکی پارتیزان، لە ناخافلا لە بیئەییەکی زۆر بچووکەو دەپەرین و بە تەفەنگی قەمەدارەو ھیرشیان بۆ ئەوان ھینا.

ڦالتر شناس لە ھەوڵەو لە جیی خۆی چەقی، بە جۆری غافلگیر بوو بوو شلەژا بوو کە تەنانەت بییری لە ھەلاتنیش نەکردەو. پاشان ھاتە سەر ئەوئ کە ھەلیت، بەلام کە بییری کردەو، ھەستیکرد راکردن دادی نادات، چونکە ئەم لە چاو فەرھەنسیە باریکەلەکانا، کە وەکو بزە کۆی بە قەلەمباز دەھاتنە پیشی، وەکو کیسەل دەپرات. لە ئەنجاما لە شەش شەقاوی خۆیدا، کەندیکی گەرەیی بەدی کرد، کە پڕ بوو لە بنچک و دەوھەنان کە

به گه لای وشک داپوشرابوون، ریک چۆن خه لکی له سهر پردیکه وه خو هه لده دهنه روبریکه وه، به و ئاوايه بيته وهی بير له قوولی كهنده كه بکاته وه، خوئی هه لدايه ناو كهنده كه وه، وهكو تير داگه را، هه موو دپك و دال و هه ژگ و بژال و بنچك و ده وه نه دپكاوويه كانی بری، هه ر دوو ده ست و سه ر وگوئیلاکی روشا، به هه موو قورسایي خوئی وه به پشتا له سه ر تیشه لانیک گیرسایه وه.

له و كاته دا سه ری هه لبري وله و كونه وه كه به دهنی خوئی دروستی كردبوو، ئاسمانی بیني. ئەم كونه خه ته ر بوو، له وه بوو كه شفی بکات، به چوار چنگوله و به پاريزه وه، به ره و قولایی چال و كهنده كه رۆیی، ئیدی به په نای هه ژگ و بژال و گه لا و لقه تیکرژاوه كانا، به په له له شوینی پیکدادانه كان دوور كه وته وه، ئەوسا وه ستا و دووه باره دانیش، وهكو كه رویشكیک خوئی په نا دابی، به و ئاوايه خوئی دایه په نای هه ژگ و بژال و بنچك و ده وه نه وشكه كان.

تا ماوه یه ك هیشتا هه ر دهنگی ده ستریزی گولله وهاوار وناڵین ده هاته گوی. پاشان هه را و هه نگامه ی شه ر به ره به ره دامرکایه وه و کوتایی هات. ئیدی ئارامی و بیدهنگی بالی به سه ر هه موو شوینیكا کیشا. له ناکاوا شتیک له پشتییه وه جولایه وه، له ترسا راجله کی. بالنده یه کی چکوله بوو كه له سه ر چلیك نیشتبوه وه و گه لا وشكه كانی ده له رانده وه. نزیکه ی یه ك دانه سه عات دلّی فالتر شناس له م ترسه نه خه له سی.

شه و داها، تاریکی بالی به سه ر دۆله كه دا کیشا. شناس له فکران راجوو. نها چ بکات؟ ئاکام و ئاقبه تی چ ده بیته؟ خوئی بگه یه نیته وه به له شکره كه ی خوئیانه وه؟... به لام چۆن؟ له چ رینگایه كه وه؟ ههنگی ده بی دووباره ده ست به و ژیا نه پر له ترس و نیگه رانییه، پر له ماندوو یه تی و عه زابه بکاته وه كه له ده سته یکی جهنگه كه وه دوو چاری بوو بوو! نا! ئیدی ئەو هیمه ت و غیره ته ی نه بوو! له خوئی رانه ده بیني به رگه ی ئەو هه موو پیاده رۆیی یه بگری، به رگه ی روو به روو بوونه وه ی ئەو هه موو ترس و تالوکه یه بگریته.

به لام چ بکات؟ خو ناکری تا کوتایی شه ره كه هه ر له م كهنه و له نده دا بمیته وه و خوئی وه شیریت. نا، شتی وا نایته. ئەگه ر پیوستی به خواردن نه بوایه، رهنگه ئەم ئەگه ره، ئەوه نده ی نه ترساند بوایه! به لام ده بوو خواردنی بخواردبا، ده بو هه موو رۆژی خواردنی خواردبا، به بی خوراک هه لینه ده کرد.

كه خوئی به تاقی ته نیا، به چهك و جل و به رگی عه سه که رییه وه، له خاکی دوژمنا و دوور له و خه لکانه ی كه ده یانتوانی به رگری لیبه كن، بیینییه وه، له ترسا له رزی لیها.

له ناکاوا بییری له وه کرده وه: "خۆزیا به دیلی ده یانگرتم!" ئەم خۆزگه یه دلّی داله رزاند، پر به دلّ حه زی ده کرد، به دیلی كه وتبا ده سته فه ره نسپییه كان. دیل! بۆ خوئی نه جاتی ده بوو، خواردن و جیگای مسۆگه ر ده بوو، دوور له گولله وشمشیر و سه ره نیزه وهه ر ترس وله رزیک، له زندانیکا بیخه م و خه یال پالی لیده دایه وه. دیل! كه خه ونیکی خو شه!

یه کسه ر بریاری دا: - ده رۆم خۆم راده ست ده که م.

ههستا، سوور بوو له سهر ئهوهی به پهله و بی دواکهوتن ئه و کاره بکات. به لام له جیی خوی وهستا. له ناکاوا جوړهها بیری ناخوش وترسی تازهی به زهینا هات.

بو کوئی بروات وله کوئی خوی رادهست بکات؟ چون؟ له چ قولیکهوه؟ زور دیمه نانی ترسناک، دیمه نین مه رگباری به زهینا هات. ئه گهر به کلاو خوده قوچه که یه وه به تاقی ته نیا و به نه شاره زایی بکه ویتته ئه و دهشت و دهره، له گین بوو پووبه پووی جوړهها مه ترسی و تالوکه ببوايه ته وه.

ئه گهر تووشی ديهاتيان بوايه؟ ئه وانه ئه گهر تووشی کابرایه کی ئه لمانی ویل و سهر گهر دان، ئه لمانیه کی بی چهک بوايه ن، بیگومان وهکو سه گی به ره لالا دهیان توپاند! به شه نه و بیل و بیلچه وداس پارچه پارچه یان ده کرد! ئه دی ئه گهر تووشی سه گفان و پارتیزانه کان بوايه؟ ئه م پارتیزان و سه گفانه توورانه، که هیچ قانون و یاسایه کیان له لا نه بوو، بی چند و چون، ئه گهر بو که یفی دلی خوشیان بووه، گولله بارانیان ده کرد، هر بو فشه و پیکه نینی خویان ئه و کاره یان ده کرد. به خه یال خوی له به رده م دیواریکا ده بینی که دوازه لووله ی تفهنگی تیکراوه و له وه ده چی کونه خر وره شه کانیان موره له و بکن.

ئه دی ئه گهر تووشی یه که یه کی سوپای فهره نسی ببیت؟ سهر بازه کانی ریزی پيشه وه، به پيش قهره ولی ده زانن، به سهر بازیکی نه ترس و بیباکی ده زانن که به ته نیا بو شناسایی هاتووه و هر له جیوه بهر ده سترپیژی گولله ی ده دن. به خه یال دهنگی ده سترپیژی پچرپچری تفهنگی ئه و سهر بازانه ی ده ژنه وت که له ناو ده وه نه جاره که دا دریژ بوو بوون و خوی له ناوه ندی مه زرایه کدا ده بینی، که به جه سته ی کون کونی وهک سهره ند و بیژنگه وه، ده که وته سهر ئه رزه که، هه سته ی به یه ک به یه کی ئه و گوللانه ده کرد که جه سته یان ده سمی.

شه که ت و نائومید له جیی خوی دانیشه وه، وای هه سته ده کرد، ئیدی ته و او رزگار بوونی نییه. ئیدی شه و داهاتبوو، شه ویکی تاریک و کش و مات. له جیی خوی نه ده بزوت، ده گه ل هر دهنگی سووک و نه ناسراودا، که له قولایی تاریکیه که وه ده هات راده چله کی، که که رویشکیک به خشپه بو لانه که ی هاتا قاتر شناس چیاوی نه مابوو پچ و غاره وه بنی و هه لیت، دهنگی کوندان، ترسیکی له ناکاوی ئه وتوی لیدینا، که نازای دینایه له رزین و به قه د برینیک نازاری ده دا. چاوه درشته کانی زهق ده کردنه وه و ده بیړینه تاریکیه که، به رده وام هه سته ی راده گرت و وای وینا ده کرد دهنگی پیمان له نزیکه وه دی.

دوای چه ندین سه عاتی دوور و دریژ و دل خورپه ی زور، له به نینی هه ژگ و بیژال و چل و چیه کانی بان سهرییه وه، سهری کرد ناسمان پوناک بووه وه. هه سته ی به ناسووده یی که گهره کرد، دلی پوناک بووه وه، جه سته ی خاوبووه وه، نارامی گرت، له دل راوکی که وت، چاوی لیکنان و خه و بر دییه وه.

وه ختایه ک خه به ری بووه وه، هه سته ی کرد خور گه ییوه ته ناوه ندی ناسمان، دیار بوو نیوه پویه. هیچ دهنگی نه ده هات، دهشت و دهر و کیلگه و مه زراکان کش و مات. قاتر شناس هه سته ی به برسیه تیه کی زور کرد.

به دهم باویشکدانه وه بیری له باستر مه ده کرده وه، باستر مه ی به له زهتی عه سکه ری ئاوی ده زایانده ده می، گه ده ی ده هاته ژان. هه سته، چه ند هه نگاویکی نا، هه سته ی کرد لاقه کانی زور لاوازن، دووباره دانیشه ت تا بیر

بکاته‌وه، دوو سی سعاتیک هه‌موو لایه‌کی ره‌وشه‌که‌ی تاوتوئ کرد، هه‌رجاره‌ی قه‌راریکی دهدا، له‌سه‌ر هیچ بریاریک نه‌ده‌گیرسایه‌وه، ئیدی گیرۆده‌ی قه‌رارین هه‌ق‌دژ بووبوو، ئیدی به‌دب‌ه‌خت و نه‌گ‌به‌ت تیامابوو.

سه‌ره‌نجام بیرۆکه‌یه‌کی به‌میثکا هات که به‌لایه‌وه هه‌م لۆژیکی و هه‌م پراکتیکی بوو، ئه‌ویش ئه‌وه بوو که چاوه‌روان بکات تا کابرایه‌کی دیهاتی ته‌نیای بی‌چه‌ک، بی‌هیچ ئه‌وزاریکی خه‌ته‌ری کار تیده‌په‌رئ، به‌په‌له‌خۆی پی‌بگه‌یه‌نی و تی‌بگه‌یه‌نی که ده‌یه‌وی خۆی راده‌ست بکات.

ئه‌نجام بۆ ئه‌وه‌ی که شف نه‌بیته کلاوخوده قووچه‌که‌ی دا‌که‌ند. به‌وپه‌ری پاریزه‌وه سه‌ری له‌کونی هه‌شارگه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌ینا. تاقه به‌شه‌ریک دیار نه‌بوو، له‌ده‌سته راستا، له‌دووری دووره‌وه، دووکه‌ل له‌سه‌ر بانانی گوندیکی بچوکه‌وه له‌مووبه‌قه‌کانه‌وه، ده‌چوو به‌ئاسماندا! له‌سه‌متی چه‌پا، له‌پشت دار ودره‌ختانی قه‌راخ جاده‌یه‌که‌وه، کۆشکیکی گه‌وره به‌قوله‌و بورجه‌کانیه‌وه دیاربوو.

تا شه‌وی به‌وه‌ده‌قه مایه‌وه. زۆر نیگه‌ران و ناره‌حه‌ت بوو، جگه‌له‌پۆلی قه‌له‌ره‌شان هیچی تری نه‌ده‌بینی. جگه‌له‌ده‌نگی قوره‌قوری به‌ئازاری زگی، هیچی تری نه‌ده‌ژنه‌وت.

دووباره‌شه‌وی به‌سه‌را هات. له‌قولایی هه‌شارگه‌که‌یا راکشا، خه‌ویکی پچر پچری، پرله‌میرده‌زمه‌ی لیکه‌وت، خه‌وی ئینسانی برسی.

دووباره‌رۆژی لیبووه‌وه. دووباره‌که‌وته دیده‌وانی. لی ده‌شت وده‌ره‌که وه‌کو دوینی چۆل وهۆل بوو. ترسیکی تازه سه‌رو دل‌ی قالتر شناسی گرت، ترسی مردن له‌برسا! به‌خه‌یال خۆی له‌بنه‌بانی هه‌شارگه‌که‌یدا ده‌بینی که به‌پشتا که‌وتوو، چاوه‌کانی نووقاندوون. جانه‌وه‌ران، جوهره‌ها جانه‌وه‌رین بچووک له‌جه‌سته‌که‌ی نزیک ده‌بوونه‌وه، ده‌ستیان به‌خواردنی ده‌کرد، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه هیرشیان بۆ ده‌هینا، خۆیان به‌ژیر جله‌کانیا ده‌کرد و به‌رده‌بوونه پیسته سارده‌که‌ی. دالیکی گه‌وره به‌ده‌نوکه تیژ و مشاریه‌که‌ی، به‌ر ده‌بووه چاوه‌کانی.

ده‌هری بوو، وای هه‌سته‌ده‌کرد، که خه‌ریکه له‌لاوازیدا ده‌بوریته‌وه، له‌خۆده‌چیت وئیدی له‌په‌ل و پۆ ده‌که‌وی و ناتوانی بروات. بریاری دا‌قیر و سیا بکات، رووبه‌رووی هه‌ر خه‌ته‌ر و تالوکه‌یه‌ک بیته‌وه‌و به‌غاردان خۆی به‌گونده‌که بگه‌یه‌نیت، که له‌ناکاوا سی وهرزیری به‌دیکرد، که سه‌ر وشه‌نه‌ی دریزیان به‌سه‌ر شانه‌وه بوو و به‌ره‌و کیلگه و مه‌زراکان ده‌رۆیشتن. دووباره‌خۆی له‌هه‌شارگه‌که‌یدا متکرد.

به‌لام هه‌رکه شه‌وی لیتهات وده‌ر وده‌شت تاریک بوو، به‌ئه‌سپایی له‌هه‌شارگه‌که هاته‌ده‌ری، به‌ترس و له‌رزیکی زۆره‌وه، به‌ماته مات و به‌دل‌ی خه‌مینه‌وه به‌ره‌و کۆشکه دووره ده‌سته‌که که‌وته‌رئ، ئه‌وی له‌گونده‌که پی‌په‌سندتر بوو که وه‌کو بیته‌یه‌کی ترسناکی پر له‌پلینگانی ده‌هاته‌به‌رچاو.

په‌نجه‌ره‌کانی نه‌ومی خواره‌وه روناک بوون. ته‌نانه‌ت یه‌کیکیان کرابوووه‌وه، بۆنی گۆشتی کولاو ده‌هاته‌ده‌ره‌وه، بۆنیک که له‌ناکاوا چوو به‌ده‌م و لووتی قالتر شناس دا‌وتا قولایی ناخی نه‌وه‌ستایه‌وه، بۆنیک که رایچه‌کانه‌، هانکه هانکی پیخست، سه‌لبی ده‌سه‌لاتی کرد، دل و ده‌روونی پرکرد له‌شه‌هامه‌تی نا‌ئومیدی.

له ناکاوا بیټه وهی بیر له کاره کهی خوئی بکاته وه، به کلاو خوده که یه وه، سه ری له په نجه ره که برده پیشه وه.

هه شت خزمه تکار و کاره کهر له دهوری میژیکی گه وره دانیشتیبون و خه ریک بوو شیویان ده خوارد. له ناکاوا یه کیک له کاره که ره کان چه په سا، چاوانی ئه بله ق بوون و په رداخه کهی له ده ست بهر بووه وه. هه مووان چاویان بریبه ئه و سه مته ی که ئه و چاوی تیبری بوو! چاویان به دژمن که وت!

ئه ی هاوار، ئه لمانه کان هیزشیان بو سهر کوشکه که هینا وه!...

هه وه لچار یه ک هاوار کرا، ئه وسا بوو به هه شت. هه شت هاواری جیاواز. هاواریکی ترسناک که مووی به دهنی گرژ ده کرد، ئه وسا هه موو به په له پروزی و به دهم پاله په ستووه، شیت ئاسا به ره و ده رگای ئه و سه ری ژووره که هه لاتن، کورسیه کان ده که وتن، پیاوه کان ژنه کانیاں ده خست و به سه ریاندا ره ت ده بوون. له دوو چرکه دا ژووره که چول بوو، ئیدی ئه و هه موو خواردنه، له سه ر میزه که به بیخاوه ن مایه وه، فالتر شناس، حایر و چه په ساو هیشتا له بهر په نجه ره که دا وه ستابوو و برسی و تامه زرؤ ده پروانییبه خوان و خواردنه کان.

دوای که میک دوو دلی، پای هه لبری وله په نجه ره که وه ئاودیو بوو وله قاپه کان نزیک بووه وه. له برسا وه کو خه لکانی تا لیهاگ ده له رزی: به لام هیشتا ترس به ری نه دا بوو. به نج بوو بوو. گوئی هه لخت. له تو وایه هه موو خانووه که ده له رزی؛ ده رگاگان داخران، ده نگی ته په ته پ وراکه راک له نهومی سه ره وه ده هات. کابرای ئه لمانی گوئی بو ئه م هه را و هه نگامه یه هه لختبوو، پاشان هه ندی ده نگی سووکی بهر گوئی که وت، ده تگوت خه لکانیکن له قاتی دووه مه وه خو هه لده دهنه سه ر لمه لانه که ی پای دیواره کان.

ئیدی نه جولّه ونه ده نگ نه ما، کوشکه که وه کو گورستان بیده نگ بوو.

فالتر شناس، له هه نبه ر قاپیکی ده ست لینه دراوا دانیشت و ده ستی به خواردن کرد، پارووی گه وره گه وره ی ده گلاند، ده تگوت له وه ده ترسیت که زوو بین به سه را و فریا نه که وی تیر بخوات. پارووه کانی به هه ر دوو ده ست ده ته پانده ده مییه وه که له کونیک کراوه ده چوو. پارووه کان یه ک له سه ر یه ک به گه روویا ده چوونه خوارئ و له زگیا ده گیرسانه وه. ناو به ناو له خواردن ده وه ستا، وه کو بو ری هک که زور پرپی و بگریت، هه ناسه ی تووند ده بوو، خه ریک بوو ده خنکا، هه نگی ده ستی ده دایه سوراحیه شه رابه که، که پر بوو له شه رابی سیو، به جوئی ده ینا به سه ره وه وه کو ئه وه ی کونجیکی گیراو به ربه دن.

هه موو قاپه کان، سینیه کان و هه موو بوتله کانی لیساولیس خالی کرد، پاشان مه ست ومپ، گیژ ومه نگ. سوور هه لگه راو، به دهم نزگه ره وه له رزان، زهین خالی، دم و لیو چه ور، دوگمه کانی یونیفورمه که ی کردنه وه تا هه ناسه یه ک بدات، توانای نه بوو تا قه هه نگاویک بنیت. چاوه کانی ده هاتنه وه یه ک، بیری کاری نه ده کرد، سه ری قورس بوو بوو، هه ر به سه ر میزه که وه سه ری نایه سه ر هه ر دوو ده ستی و به ره به ره، خه وی لیکه وت و ئاگای له عه مرئ دنیا نه ما.

هه یقوکی کوتایی مانگ به ئاسته م ترؤپکی دره ختانی باخه که ی روناک ده کرده وه. کاتی سه رمای بهر له سپیده بوو.

زۆر تارمایی، له نیوان دار ودهوهنهکانهوه، به بیدهنگی دادهخزین. جارجار پرتهویکی مانگ، له تاریکیهکهدا دهیدا له نووکی تیژی رمین پۆلایین. کۆشکهکه به ئارامی له نیو تاریکیهکهدا قوت بووبوهوه. هیشتا تهنیا دوو پهنجهرهه نهمی خوارهوه روناک بوون.

له ناکاوا دهنگیکی تهشبریق ئاسا بهرز بووهوه:- کورپینه هه رنه پيش! بجولین! هیرش بهرن کورپینه!

له چاو تروکانیکا، کومه لیک زهلام هیرشیان بو هه موو ده رگاو پهنجهرهه که پر وبانیژهکان برد، هه رچییهکیان هاته ری شکاندیان و ورد وخاشیان کرد وخانووهکیان کۆنترۆل کرد. له چاو تروکانیکا په نجا سه ربازی سه راپا نقومی چهک، هیرشیان بو مووبه قه که برد، که قاتر شناس بیخه م وخه یال له ویندهر نووستبوو، په نجا تفهنگی سواریان له سه ر سینگى راگرت، ئەم دیو وئەو دیویان کرد، له عاردیان گه وزاند، هه لیان ستاندو دهست ولایان بهست.

له سه رسامیا هه ناسه برکیی پیکه وتبوو. گیژ ومهنگ، نهیده زانی مه سه له چیه، به مست وله قه وشاپان و قوناغه تفهنگان لیان دهدا و ئه ویش خه ریک بوو له ترسا دین ده بوو.

له ناکاوا، کابراهه کی سوپایی تۆکمه، به جلکی فه رمی وقایش وقروش ونه جمه وه، پئی نایه سه ر زگی قاتر شناس و هاواری به سه ردا کرد:- تو دیلی منی، خۆت رادهست بکه.

سه ربازه ئەلمانییه که (قاتر شناس) له و رسته یه ته نیا له وشه ی دیل حالى بوو و به ده م نالینه وه گوته:- به لى، به لى، به لى.

له ئەرزه که هه لیانساند، به کورسییه کیانه وه بهست، ئەو سه ربازانه ی که به سه ریدا که وتبوون، هانکه هانکیان پیکه وتبوو، به کونجاکاو ییه وه ته مه شایان ده کرد. چه ند که سیکیان دانیشتن، له هه یه جان و ماندوو یه تیدا، حالیان بیحال بوو.

ئەو بزەه ی ده کرد، بزەه ی ده کرد، دلنیا بوو که ئاقیبه ت ئەسیر بووه!

ئەفسه ریکی دی به کهش و فشه وه وه ژوورکه وت و گوته:- جه نابی سه رهنگ (عه قید) دژمن هه لات، له وه ده چی ژماره یه کیان بریندار بووبن. ناوچه که له ژیر کۆنترۆلی ته واوی خۆماندایه.

سوپاییه تۆکمه که، ئاره قه که ی سه ر هه نیه ی هیشک کرده وه گوته:- سه رکه وتین!

سالنامه یه کی بچووکی له گیرفانی ده رهینا وله ناویا نووسی:- دواى شه ریکی قورس، ئەلمانه کان ناچار بوون پاشه کشه بکه ن وکوژراووبریندارهکانی خویان هه لگرن. ژماره ی کوژراو وبریندارهکانیان، ئەوانه ی له مه دیدانی شه ر سپردانه وه، به په نجا کهس مه زنده ده کری. ژماره یه کیشمان لى به دیل گرتوون.

ئەفسه ره گه نچه که پرسى:- جه نابی سه رهنگ، ئەمرتان به چیه و ئەرکی دواترمان چیه؟

سەرھەنگ بەرسقى دايەوہ: - دەگەرئىنەوہ بۇ شوئىنەكەى پىشووى خۇمان، نەبا دوژمن بگەرئىتەوہو بە ھىزى زۆرتەر وتوپخانەوہ ھىزى پىچەوانە بکەن.

ئىدى فەرمانى پاشەكشەى دا.

سەربازەكان، بەو تارىكئىيە لە پاى ديوارى كۆشكەكەدا رىز بوون وكەوتتە رى، " قالتر شناس " يان قولبەست كرددبوو، ھەر چوار دەورىان گرتبوو، شەش سەربازى دەمانچە بەدەست چاودىرييان دەكرد.

چەند پىش قەرەولئىكان لە پىشەوہ نارد تا رىگاكە تاقىبەنەوہ. يەكە سوپايىيەكە زۆر بە پارىزەوہ پىشپەوى دەكرد وناو بە ناو دەوستا.

دەگەل سىپىدەدا گەبىنە بارەگاي فەرماندەبى لە "لاروش وازىل" كە گاردى نەتەوہبى ئەوان ئەم ئوپەراسوئەى ئەنجام دابوو.

جەماوہرى خەلكە خرۆشياگ ونىگەرانەكە چاوەرپوان بوو، كە چاويان بە كلاخودەكەى سەربازە دىلەكە كەوت ھاوار وھەلەھەلەى خەلكى بەرز بووہوہ. ژنەكان بازوويان تەكان دەدا، پىرەژنەكان دەگرىان، كابرەيەكى دان عەمر، دار شەقەكەى خىواندە سەربازە دىلە ئەلمانىيەكە و كەپووى يەككە لە پاسەوانەكانى ئەوى برىندار كرد.

يارۆى سەرھەنگ ھاوارىدەكرد: - ئاگاتان لە سەلامەتى دىلەكە بى.

ئەنجام گەبىنە، بارەگاي شارەوانى، دەرگاي گرتووخانەكەيان كرددەوہو كۆت و زنجىرەكەيان لە قالتر شناس كرددەوہ و توورپان دايە ناو زندانەكەوہ.

دوو سەد چەكدارىيان بۇ پاسەوانى، لە دەورى بىناكە دانا.

سەربازى ئەلمانى، ھەرچەندە ماوہىەك بوو ھەندى نىشانانى بەد ھەرسى ئازارى دەدا، لە خۆشيا شىتانه كەوتە سەما، دەستەكانى بەرزدەكرددەوہ، ھەلدەپەرى، دەيقريواند، تا تەواو ماندوو بوو و لەبن ديوارىكا كەوت.

بۇ خۆى دىل و ئەسىر بوو! رزگار بووبوو!

بەو جۆرە كۆشكى " شامپىنيە " تەنيا شەش سەعات دواى داگىرکردن، لە دژمن سەندرايەوہ.

سەرھەنگ " راتىە " كە لە ئەسلدا كوتالفرۆش بوو، سەرپەرشتى ھىزى نەتەوہبى "لاروش - وازىل" ى كرددبوو و ئەم ئوپەراسىوئەى ئەنجام دابوو، ميدالى وەرگرت.

وهرزی بهار

له گهله هوهولین رۆژی بهاردا، زهمانی که زهوی نیر دهیتهوه، دهژیتتهوه، بیدار دهیتهوهو دووباره سهوز دهیتهوه، کاتی که ههواي فینکی پاراو له گیانمان دهدات و سییهکانمان ئاوهدان دهکاتهوه وهکو ئهوهیه خۆبهخۆ تا ناخی دلمان بروت، ئارهزویهکی گۆنگی شادمانیت له لا دروست دهبی، پر به دل حهزدهکهی غار بدهیت، سهرکیشی بکهی، ئیدی بههار مهستمان دهکات.

جا چونکه زستانی پابردوو زۆر تووش بوو، ئیدی له مانگی ئایاردا، ئارهزویی شتیک که دل بکاتهوه، وهکو مهستی، سهراپای داگرتم، ئیدی نهشم لیدهچۆرا.

بهیانیهک که له خهو پابووم، له پهنجهرهکهوه پوانیمه دهری، ئاسمانی شین، بالی به سهر سهربانهکانی دهوروبهردا کیشابوو، خۆر دنیای زیڕ وهشان کردبوو، کهنارییان له نیو قهفهزانی ههلواسراو به پهنجهرانهوه دهیانخویند، دهنگی کارهکهران له ههموو نهۆمهکانی ساختمانهکهوه بهرز دهبووهوه. ههراو ههنگامی شادی له شهقامهکهوه بهرز دهبووهوه، بهوپهپی شادی له مال وهدهرکهوتم، بیتهوهی خۆیشم بزانه دهمهوی بۆ کوئ برۆم.

رێبواران، رووخۆش و دهم به پیکهنین، شنهی شادمانیهک ههموو ئه شوینانهی داگرتبوو، که رۆشنایی گهرمی بههاری تازه دهیگرتهوه. له تو وایه شنیهکی خوشهویستی به سهر ههموو شار و دنیا دا بلاو دهیتهوه، ژنانی گهنج به جل و بهرگی بهیانیهوه تیدهپهپین، جۆره میهرهبانیهک له نیگایاندا پهنهان بوو، به ناز و کریشمه رێیان دهکرد، دلایان پر دهکردم له خورپه.

خۆیشم نازانه چۆن و بۆچی گهیمه رهخی روبرای "سین". کهشتیانی بچووی ههلمین بهرهو "سورن" دهپۆیشتن، له ناکاوا ئارهزویهکی چهتوون بهرۆکی گرتم که به غاردان به ناو بیشهکه بکهوم.

سهر کهشتیه بچووهکهکان پرپوون له خهلی. چونکه یهکهم ههتاوی بههار، خهلهکه، بیانهوی و نهیانهوی، له کونی مال دینیتته دهری، ههموو خهلی دهکهونه جم وجول، دین ودهرۆن، قسه دهگهله دهر ودراسی دهکهن.

ئهوهی تهنیشته منهوه کیژیک بوو، پیموابوو کریکاره، کیژیکی گهنج بوو، ههمان جوانی کچه پارسیانی ههبوو، پووالهتی جوان بوو، قژیکی زهردی لوولی ههبوو که له لای گوئییهکانیهوه به سهر گهر دنیا دادهپژاو بهددم شنهی بایهکهوه دهشنایهوه، که دههاته خوارترهوه وهکو گهنده موویهکی تهنک، هینده زهر دهنواند که به ئهستهه دهبنرا، پر بهدل حهزت دهکرد غهرقی ماچانی بکهی.

هیندهم به زهقی تهمهشا کرد، که سهری بۆ لام وهرگیرا، پاشان بهز سهری داخست وماکی بزیهک، که خهریک بوو تازه له دایک دهبوو، گوشهی لیوی به ئاستهه جولاند، ئیدی به پرونی گهنده مووه ناسک و ئاوریشمینهکهی سهر لیوی به دیار کهوت که تیشکی ههتاوهکه رهنگیکی زیڕینی پیدهبهخشی.

پانی روبرو، بهر بهر زياتر ده بوو. سه فای گهرمی له ههواکه دا شه پۆلی دها، زه مزه مه ی ژيان، ده گوتو هاماجه که پرده کات. کيژه که ی ته نيشتم سه ری هه لبري، که بينی هيشتا سه يری ده که م، بزده يکی دؤستانه ی بهر ووما دا. زور جوان و خشکوک بوو، نيگا سرکه کانی هه زار و يهک شتی تا ئه م کاته نه زانراوی له بهر چاوما بهرجه سته کرد. کؤمه ليک نه ينی قوولم له نيگا کانيا به دی کرد که تا ئه و کاته شتی وام نه بينی بوو، هه موو جادوويه کی ميهره بانی، هه موو ئه و شيعرانه ی که خه ويان پيوه ده بينين، هه موو ئه و شادمانيه ی ليی ده گه ريین، له نيگای ئه ودا بهرجه سته بوون. پر به دل حه زمه کرد باوه شی بؤ بکه مه وه، هه ليگرم و بؤ شوينيکی بهرم و له په نايه که وه موزيقای شيرینی په يقين عه شق و خو شه ويستی، به گویدا بدهم.

له ئان وساتدا بوو دهم هه لئيم و قسه ی ده گه لدا بکه م که له پر ده ستیک خرايه سه ر شانم. به سه رسامی ئاورم دايه وه و پياويکی ئاساييم به دی کرد، نه گه نج بوو نه پير، سه يرم کرد به خه مینی ته مه شام ده کات. گوتی: - حه ز ده که م قسه ت له گه لدا بکه م.

چاره م دا به يه کا و پيموايه هه سته به مه کرد، چونکه يه کسه ر گوتی: - سه باره ت به شتیکی گرينگ. هه ستام و بؤ ئه و سه ری که شتیه که دوا ی که وتم.

گوتی: - قوربان، که زستان به خوی و سه رما و به فروهه نزیک ده بيته وه، دکتور هه موو رۆژی ئاگادارت ده کاته وه که: پييه کانت گه رم رابگره، ئاگات له سه رما و په سيف و برک وسينه پالو بيت. هه نگی توش هه زار و يهک پاريز ده که ی، جلکی ئه ستوور و گه رم له بهر ده که يت، چاکه تی ئه ستوور و گه رم له بهر ده که يت، پيلاوی گه رم له پي ده که ی، و پيرای هه موو ئه مه ش ئه گه ری ئه وه هه يه که نه خو شبکه وي و يهک دوو مانگ له جيذا بکه ويت. به لام که به هار به خوی و گه لا و گوله وه، به شنه بای فينک و بون و به رامه ی ميگ و چه مه نزارو سه وزه زارييه وه نزیک ده بيته وه. ئیدی خو به خو جوش و خروشي عه شق و خو شه ويستی دلت پرده کات و که س نابینی بيت و پيت بليت: به ريز ئاگات له عه شق بي! له هه موو شوينيک خوی مه لاس داوه، که مینی بؤ ناويته وه: له هه ر پيچ و سه رکولانيکا چاوه رواتته، به هه موو فه ند و فيليکه وه، به شمشيري تيژو ده مه زه رد کراوه وه چاوه رواتته! ئاگات له عه شق بي، ئاگات له عه شق بي! عه شق له په سيوو و برک وسينه پالو، خه ته رته! ئامانی نييه، به شه ر وادار به گه و جايه تی ئه وتو ده کات که هه رگيز له چاره کردن نه يه ت... به ليی به ريز، من ده ليم هه قه ده ولت هه موو ساتيک پؤسته ريین گه وره به م ناوه رۆکه به ديواره کانه وه هه لواسييت: خه ته ر! به هار به ريويه، هاو لاتیانی فه ره نسی، ئاگاتان له عه شق بي. وه کو چون له سه ر ده رگای ماله کان ده نووسن: ئاگاداری! ئاگادار بن بؤياخاوی نه بن. به هه رحال، ماداميکی حکومه ت ئه م کاره ناکات من له جياتی حکومه ت ده يکه م و به جه نابيت ده ليم: - ئاگاتان له قيان و عه شق بي، خه ريکه راوت ده کات، گيروده ت ده کات، به ئه رکی خومی ده زانم که ئاگادارت بکه مه وه، وه کو چون له رپوسيدا رپيواریک که خه ريکه که پيووی ده يبه سته، ئاگاداری ده که نه وه.

حایر و حه په ساو له بهر دهم ئه م پياوه نه ناسه دا وه ستام، به قه لافه تيکی جدييه وه گوتم: - يانی چی قوربان، وادياره خو ت له مه سه له يه ک هه لده قورتینی که په يوه ندی به تووه نييه.

جوله‌یه‌کی تووندی کرد و به‌رسقی دامه‌وه: - به‌پیز، بمبوره! یانی ئەگەر من که‌سیک بدینم که خه‌ریکه له شوینتیکی خه‌ته‌رایه و خه‌ریکه ده‌خکی ده‌بی هیچ نه‌که‌م و لیگه‌پیم به به‌رچاومه‌وه بمیریت؟ فه‌رموو گوئی له چیرۆکی من بگره، هه‌نگی تیده‌گه‌ی بۆچی به‌م پرکیشیه و به‌م شیوازه قسه ده‌گه‌ل تودا ده‌که‌م.

***

ئهمه‌ی بۆتی ده‌گی‌مه‌وه، پار ئەم وه‌ختانه روویدا. جاری ده‌بی عه‌رزى خزمه‌تتانی بکه‌م که من کارمه‌ندی وه‌زاره‌تی ده‌ریاداریم، به‌رپرسه‌کانمان که پله‌ی ئەفسه‌رییان هه‌یه، وه‌ختایه‌ک له پشت میزه‌کانیانه‌وه داده‌نیشن زۆر خۆیان به‌گه‌وره ده‌زانن و شته‌کان زۆر به‌جدی ده‌گرن و، زۆر بیروکراتیانه مامه‌له له گه‌ل ئیمه‌مانانا ده‌کن... خۆزیا هه‌موو به‌رپرسه‌کانمان خه‌لکانی مه‌ده‌نی بویه‌ن! به‌هه‌رحال، له دایه‌ره دانیشتبووم، له په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی خۆمه‌وه چمکیکی ئاسمانی شینم لیوه دیار بوو، په‌ره‌سیلکان به‌ ئاسمانا ده‌فرین، پر به‌ دل حه‌زم ده‌کرد هه‌ستم و له نیو دۆسیه ره‌شه‌کانی ده‌ورو به‌رما بره‌قسم.

مه‌یلی ئازادی به‌ جوړی زۆری بۆ هینام، که وێرای نه‌فره‌ت و بیزارى خۆم، هه‌ستم و چووم بۆ لای به‌رپرسه‌که‌م، پیاویکی لاوازی مرده‌لوخی به‌دمگیز بوو و هه‌میشه تووره بوو. پیمگوت نه‌خۆشم. راسته‌و‌راست چاوی له دو‌ر چاوم بری و هاواریکرد: - باوه‌ر ناکه‌م به‌پیز، ده‌ی برۆ هه‌یدی گوم به‌ له به‌رچاوم! ئاخ‌ر دایه‌ره به‌م جوړه کارمه‌ندانه به‌پێوه ده‌چیت!

هه‌رچۆنی بوو پۆیشتم، خۆم گه‌یاندە روبرای سین، هه‌واکه‌ی زۆر خۆش بوو، ریک وه‌کو ئەم‌رۆ وابوو، سواری به‌له‌م بوم تا سه‌ری به‌ " سان کلو " دا بسورپیمه‌وه.

ئاخ، خۆزگه به‌رپرسه‌که‌م ئیزنی نه‌دابام!

هه‌تاوه‌که ئەوه‌نده خۆشبوو، خه‌ریک بوو له که‌یفان با‌لم ده‌گرت. هه‌موو شتی‌کم له لا جوان و دلگیر بو، به‌له‌مه‌که، روبره‌که و دار و دره‌خته‌کان، ماله‌کان، خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورو به‌رم، هه‌موو شتی‌ک. حه‌زمه‌کرد شتی‌ک ماچ بکه‌م، ئیدی هه‌ر شتی‌ک بویه، ئیدی عه‌شق و قیان خه‌ریک بوو داوی بۆ ده‌نامه‌وه.

له ناکاوا، له " تروکادیرو " دا کیژیکی سه‌رکه‌وت، کارتۆنیکی به‌ ده‌سته‌وه بوو، پۆیی و ریک له هه‌نبه‌رما دانیشتم. کیژیکی قشتیله بوو، به‌لێ به‌پیز، سه‌یر ئەوه‌یه که له هه‌وه‌لی به‌هه‌را وه‌ختایه‌ک هه‌وا خۆش ده‌بیت، ژنان جوانتر دینه به‌رچاو: جوړه ناز و ئەفسوونیکیان هه‌یه که پیاو نازانی چیه. ریک وه‌کو ئەو شه‌راه‌یه که پیاو داوی خواردنی په‌نیر ده‌یخواته‌وه.

ته‌مه‌شام ده‌کرد، ئەویش ته‌مه‌شای منی ده‌کرد، به‌لام ناو به‌ ناو ته‌مه‌شای ده‌کردم، ریک وه‌کو ئەم کیژه‌ی که تۆزی له‌مه‌پیش ته‌مه‌شای تۆی ده‌کرد. به‌ کورتیه‌که‌ی هینده‌مان ته‌مه‌شای یه‌کدی کرد، پیم وابوو، به‌شی ئەوه‌ی ده‌کرد که سه‌ری قسان بکه‌ینه‌وه. ئیدی سه‌ری قسه‌م کرده‌وه، ئەویش به‌رسقی دامه‌وه. هه‌لبه‌ته کیژیکی ناسک و پوو‌خۆش بوو، به‌لێ براده‌ری ئازیز، ئیدی به‌ جاری مه‌ستی کردم!

له "سان كلو" دابهزى. منيش دواى كه وتم. دهچوو، راسپاردهيهك بگهيه نى. وهختى گهرايه وه بهلهمه كه رويى بوو. كه وتمه پياسه به بهردهميا، ههوا خوشهكه، ههردووكماني هينابووه جوش، پيمگوت:- دهبي كesh و ههواى جهنگل زور خوش بى.

گوتى:- بيگومان، دهبي وا بى.

- چونه بروين گهشتىكى ئهويندهر بگهين، كيژهخان؟

ژيراوژير سهراپاي به نيگا دابيژتم، وهكو ئهوى بيهويت هلم بسهنگينى، پاشان، دواى دوو دلبيهكى كه م، قايل بوو. شان به شانى يهكدى به ناو درهختهكاندا كهوتينهري. گهلاى دارهكان، پروهك و گياى تازه رواوى كهسك، له بهر تيشكى ههتاوهكه دا دهبريقايهوهو ئيدى ئه م كesh وههوايه، ئارهزووى هه موو گيانله بهره بچووكهكاني دهبزواند وئوانيش سهرگهرمى ئاشقينى بوون. له هه موو لايهكهوه دهنگى ئاوازي مهل و بولبولان دههات. كيژهكهى هاوري م له ناكاوا كهوته ههلبهز ودابهز، له كهولى خوى نهدهحهجمى وبون و بهرامهى سهوزهزار وميرگان سهرمهستى كردبوو. منيش به غاردان دواى دهكه وتم و وهكو ئه و دهكه وتمه ههلبهز ودابهز، له كهيفان پيم به عاردى نهدهكهوت. ئيدى بهشهر شيرى خاوى خواردوو، جارى وايه كهريتى و گهوجاتى گهوره دهكات.

ئوسا دهستى به گوراني گوتن كرد. ئيدى هه موو جوړه گورانيهكى دهگوت، ئوپيرا، گوراني شادى ميللى!.. گوراني ديهايتيانه!... تهنانهت ئه م شم له گيان خوشبوو، شاعيرانه دههاته بهرچاوم! چيواى نه مابوو دس به گريان بكم. بهلى، ئاخو ئه م ههرا وههنگامانه پياو كه ر دهكات. ئاغا، له منى وهربگره، گويت له من بى، ههركيز ژنيك مهيه نه كه گوراني ديهايتيانه بلت، بهتاييه تى گوراني شايى و ههلبهركى!

دواى ماوهيهك ماندوو بوو، له سهر گرديكى چه مه نپوش رونيشت. منيش له بهر پيدا دانيشتم، دهسته چكوله كانيم گرت كه بههوى دهرزى و تهقه لانه وه، كون كون بووبوو، كه ئه وه م بينى، زياتر مهحه به تم چوو ه سهرى. له دلى خودا گوتم: ئه مانه نيشانهى پيروزي كار وتهقه لايه!

نه، ئاغا، نه! كارى چى و پيروزي چى؟ دهزاني ماناي چييه؟ نيشانهى چه نه بازي ناو خهياتخانهيه، نيشانهى چه چه چي هه رزه كارانه، زهينى ويران، پاكيزه گى له دهست چوو، چه نه بازي گهوجانه، كه ودهنى تاييه تى ژناني عه وامه، ئه مانه هه ر هه موويان له تاييه تمه ندييه كاني زوربهى ئه و ژنانهيه كه نيشانه كاني پيروزي كارو رهنجدان، به دهست و پليانه وه دهينريت.

ئوسا ماوهيهكى زور له يهكدى ورد بووينه وه.

ئاغا، چاوى ژن چ توانايه كى ههيه! چون بهشهر هير وكاس دهكات وداگيري دهكات! چه ند قوول دهنويتى، پره له بهليني بى كوتايى! بهمه دهگوتري ته مه شاي قولايى روح! باوهر مهكه، گالتهيه قوربان! ئه گه ر بهشهر پهى به قولايى ئه و روچه ببردايه، بيديتبا، له ئيستا ئاقلتر ده بوو، ههلبه ته...

به كورتیه كهی من له دهست دەرچوو بووم، بۆی شینت و هار بووبووم. ههولمدا له هه میزی بگرم، گوتی: سمت لابه!

ئوه بوو له بهردهمیا ئه ژنوم دادا و گریی دلم بو کردهوه، هه هه موو ئه و میهر و مهحه به تهی كه خه ریک بوو خه فهی دهردم، هه هه موویم هه لپشته بهر پیی. له وه دهچوو سهیری بهو حاله ی من بیته. ژیراوژیر تیچاوی تیکردم، دهتگوت له دلی خویدا دهلیت: - ها دهتهوی بهمجوره تهفرهم بدهی کوری باش! با وایی، نیشانتی ددهم.

برادر، له خۆشه ویستیدا، پیاوان، هه موومان ساویکهین، بهلام ژنان هه موویان مامه لهچین.

هه لبه ته، ئه و رۆژه دهمتوانی به کامی دل دهگه لی رابویرم، پاشان هه ستم بهو گه وجاتیه کرد. بهلام ئه وهی من عه ودالی بووم له زه تی بهدنی نه بوو. به لکو میهر ومهحه بهت بوو، شتیکی ئارمانی بوو. ئه و کاتهی كه ده بوا به شیوهیه کی باشتتر سوود له کاته کهم وهر بگرم، که وتمه سۆزبازی.

هه رکه له بیستنی قسه عاشقینییه کانم تیر بوو، هه ستا و بو " سان کلو " گه راینه وه، تا پاریس وازم لینه هینا. له گه رانه ودا هه ستم کرد خه مین بوو، پرسیاری هوی خه مبارییه کهم لیکرد، به رسقی دایه وه: پیموایه له ژيانا ئه م جوړه رۆژانه کهم پهیدا ده بن.

دلم به جوړی کهوته لیدان دهتگوت دهیه وی له سینهمه وه بیته دهری.

یه ک شه ممه ی دواتر، دووباره بینیمه وه. یه ک شه ممه ی دواتریش، ئیدی هه موو یه ک شه ممه یه ک دهمبینی. ئیدی بو " بوجیفال، سان جرمان، میزون لافیت و، بواسی " م برد، بو هه موو ئه و شوینانه ی دهوروبه ری پاریسم برد که ژوانگه ی عاشقانه.

ئه وجا نۆره ی خاتوون هات که قسه ی پر سۆز و گودازان بکات وعاشقینی خوی دهر بیری. ئه نجام ئه قل له چهوت کیوان ئاوابوو و دوا ی سی هه یقان زه ماوه ندمان کرد.

چار چیه قوربان، بابایه کی کارمندی ته نیا، بیکه س وکار، که سی نه بی ئامۆژگارییه کی بکات، ری وجیه کی پین نیشانبدا! ئیدی وا ده زانی به ژن هینان ژیانته باشتتر ده بی و ئه وسا هه لده ستنی ژن ده هینیت!

ئیدی له به یانیه وه تا ئیواری سه رزه نشنت دهکات، بۆله بۆلت به سه ردا دهکات. هه یچ شتیکی ناچیتته میشکیه وه، له په ستا و بیپسانه وه چه نه بازی دهکات، بهدنگی بهرز گۆرانی شوانکاره یی دهلی (هه ی داد و بیداد له دهست گۆرانی شوانکاره یی!) دهگه ل خه لوز فروشا به شه ر دی، باسی ژيانی تاییه تی خوی بو دهرگاوانی بیناکه دهکات، باسی سه رجیی خوی بو کاره که ری دراوسیکه دهکات. ئابرووی میرده که ی له لای فروشیارانگی گه رۆک دهبات، میشکی پره له چیرۆک وباوه رپین توره هات و گه وچانه. بیری بی مانا، پیتش داوه ریانگی باوه ر نه کردنی، باوه ر بکه قوربان کار دهگاته ئه وهی هه ر جارگی که باس وگه نگه شه یه کی دهگه ل ده که م، له داخ و نائومیدیدا ده که ومه گریان.

بیدهنگ بوو، ماندوویه تی و هه لچون هه ناسه ی تهنگ کردبوو. ته مه شام کرد، دلم به حالی ئه م کابرا ساویله که وقهره به خته ده سووتا. له زگ بوو، جوابیکی بده مه وه، که به له مه که وهستا. گه یی بووینه " سان کلو " .

ئه و ئافره ته ی که له هه نبرم رۆنیشتبوو هه ستا که دابه زئی. به لاما بووری و به گوشه ی چاو نیگایه کی کردم و بزه یه کی ره وته نی به روومدا دا، له و بزانه ی که پیاو شیت دهکن، ئه وسا به په له پئی خسته سه ر باره ندازه که.

به ز هه ستام تا شوینی بکه وم، به لام هاوسه فهره که م، گرتمی. خۆم راته کاند و خۆم لئی رزگارکرد، نه خیر چمکی چاکه ته که می گرت و بو دواوه رایده کیشام و په یتا په یتا دهیگوت: - مه رۆ ئاغا! مه رۆ.

به دهنگیکی هینده بهرز ئه و قسه یه ی ده کرد که هه مووان ئاورپیان دایه وه و ته مه شایان کردین.

دهنگی پیکه نین له ده ور به رمان بهرز بووه وه، من ته واو حه په سام، زۆر تووره بووم، به لام له ترسی ئه وه ی نه با تووشی ریسواییه ک بيم و بيم به گه پچارپی هه مووان، له جیی خۆم نه جولام.

به له مه که که وته ری.

ئافره ته که له سه ر باره ندازه که وه ستابوو، به ئاومیدیه وه ته مه شای منی ده کرد که دوور ده که و ته وه. که چی هاوسه فهره غه داره که م به خوشحالییه وه دهسته کانی هه لده گلۆفت وبه ئه سپایی گوتی: - باوه ربکه ئه مرۆ خزمه تیکی گه وره م کردیت. خزمهت نه گالته.

۱ / ۹ ت / ۱ / ۱۸۸۱

تیبینی: ئه مرۆ، شه ممه ۲/۱۰/۲۰۲۱، که گه ره کی چوارچرای نوی، شاری سلیمانی، له پاچقه ی ئه م کوچیرۆکه بوومه وه که له م سه رچاوه یه وه کراوه به کوردی:

*- اولین برف وداستان های دیگر/ گی دو موپاسان / ترجمه ی مهدی سبحانی / چاپ دوم، ۱۳۹۱، نشر مرکز، تهران، خیابان دکتر فاطمی.

